



# కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 9

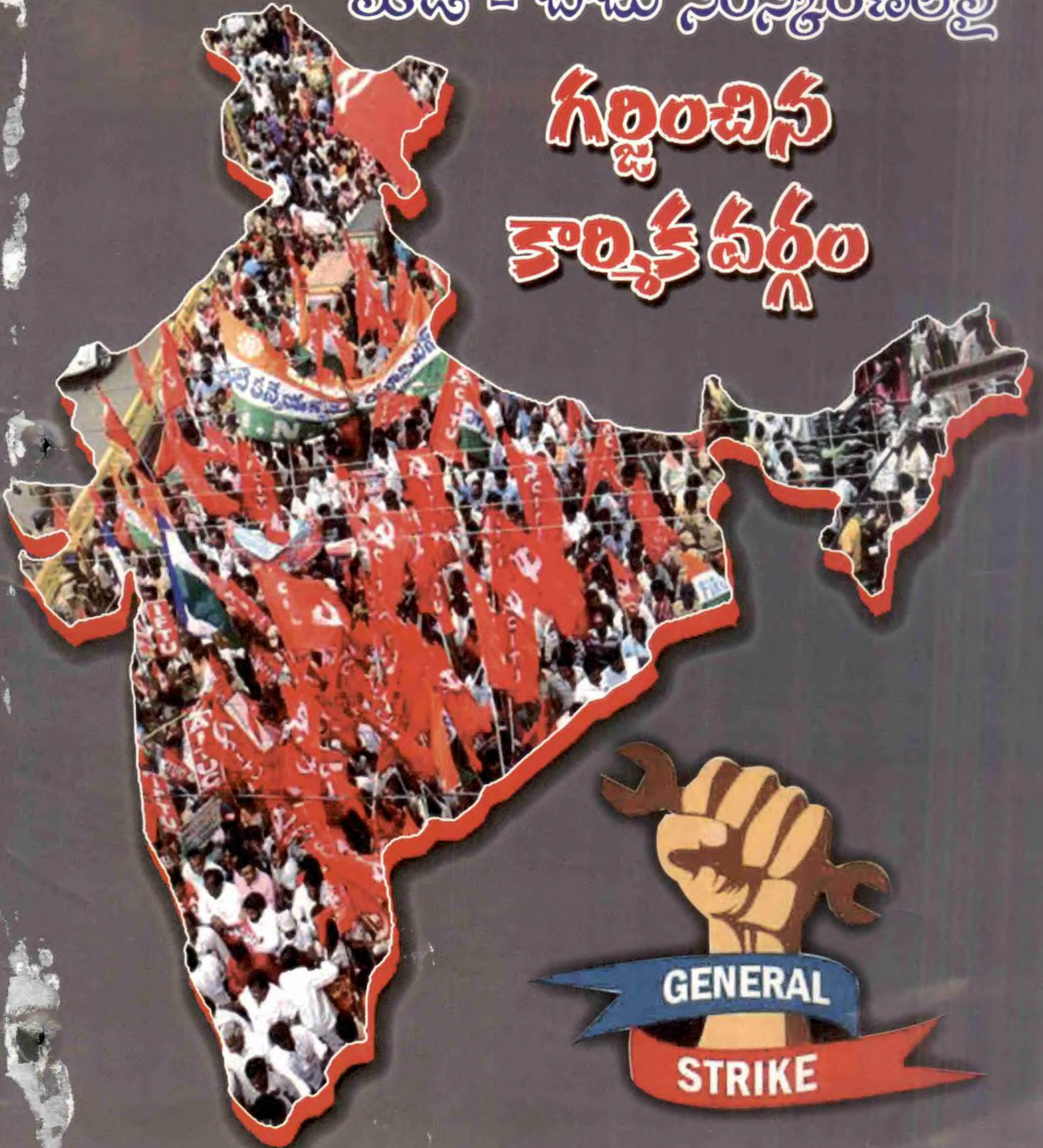
సంపుటి : 29

సెప్టెంబర్ - 2016

రూ.7/-

పెట్రో - బాటు సంస్కరణలపై

గర్జించిన  
కార్మిక వర్గం





# వివిధ రాష్ట్రాల్లో జరిగిన సమ్మేదనలు



ధర్మి



విజయవాడ



హర్యానా



ధర్మి



తమిళనాడు



హైదరాబాద్



నార్త్ చెన్నై



కేరళ



# కార్మిక లోకం

సె.వి.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 29  
సంచిక : 09  
విడి ప్రతి వెల : రూ. 7/-  
సం॥ చందా : రూ. 75/-

## విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్.. డాక్టర్..	6
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8-9
పేపర్ మిల్లు కార్మికులు	10, 11
కార్మికులు - చట్టాలు	12, 13
అంతర్జాతీయం	14, 15
జాతీయం	16, 17
కదంతొక్కిన కార్మికులు	18, 19
కార్మికతరంగాలు	20 -23,
శ్రమిక మహిళ	24, 25
జిల్లాల్లో కార్మికమాటలు	26-28
పరిశ్రమల మూత	29
ఈ మాసం కథ	30, 31
సందర్భం	32
క్రీడలు	33
సినిమా రివ్యూ	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,  
24-24-14, రజకవీధి,  
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490098022 - 0866-2442988

మేనేజర్ : పి. రోజా

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

ఎస్. పుణ్యవతి, పి. అజయ్ కుమార్,  
కె. ఉమామహేశ్వరరావు, ఎ.రఘునాథరెడ్డి

ఎడిటర్ : కారుసాల శ్రీనివాసరావు

సంపాదకీయం

## ముగిసిన పుష్కర జాతర

కృష్ణా పుష్కరాల ఘట్టం ముగిసింది. తరలిరండి! తరలించడందనే నినాదంతో అధికార యంత్రాంగం విస్తృత ప్రచారం చేసింది. కోటీ తొంబై లక్షల మందిని రప్పించినట్లు అంచనా. గత సంవత్సరం గోదావరి పుష్కరాలకు రూ.1600 కోట్లు ఖర్చు పెట్టిన ప్రభుత్వం కృష్ణా పుష్కరాలకు రూ.1700 కోట్లు వెచ్చింది. వివిధ రూపాల్లో వేల కోట్ల రూపాయల దుబారా జరిగింది. పుష్కర ఏర్పాట్ల పేరుతో పాలక పార్టీ నాయకుల, కాంట్రాక్టర్ల జేబులు నిండాయి. అవినీతి, వృథా వ్యయం జరగడంతో పాటు పాలన స్తంభించింది. రాష్ట్రంలో వర్షాభావ పరిస్థితులు ఏర్పడినా ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో, మంత్రుల్లో కదలిక లేదు. నీరందక నారుమళ్లు, నాట్లు, మినుము, పెసర వంటి పైర్లు ఎండిపోతున్నా చీమకుట్టినట్టినా లేదు.

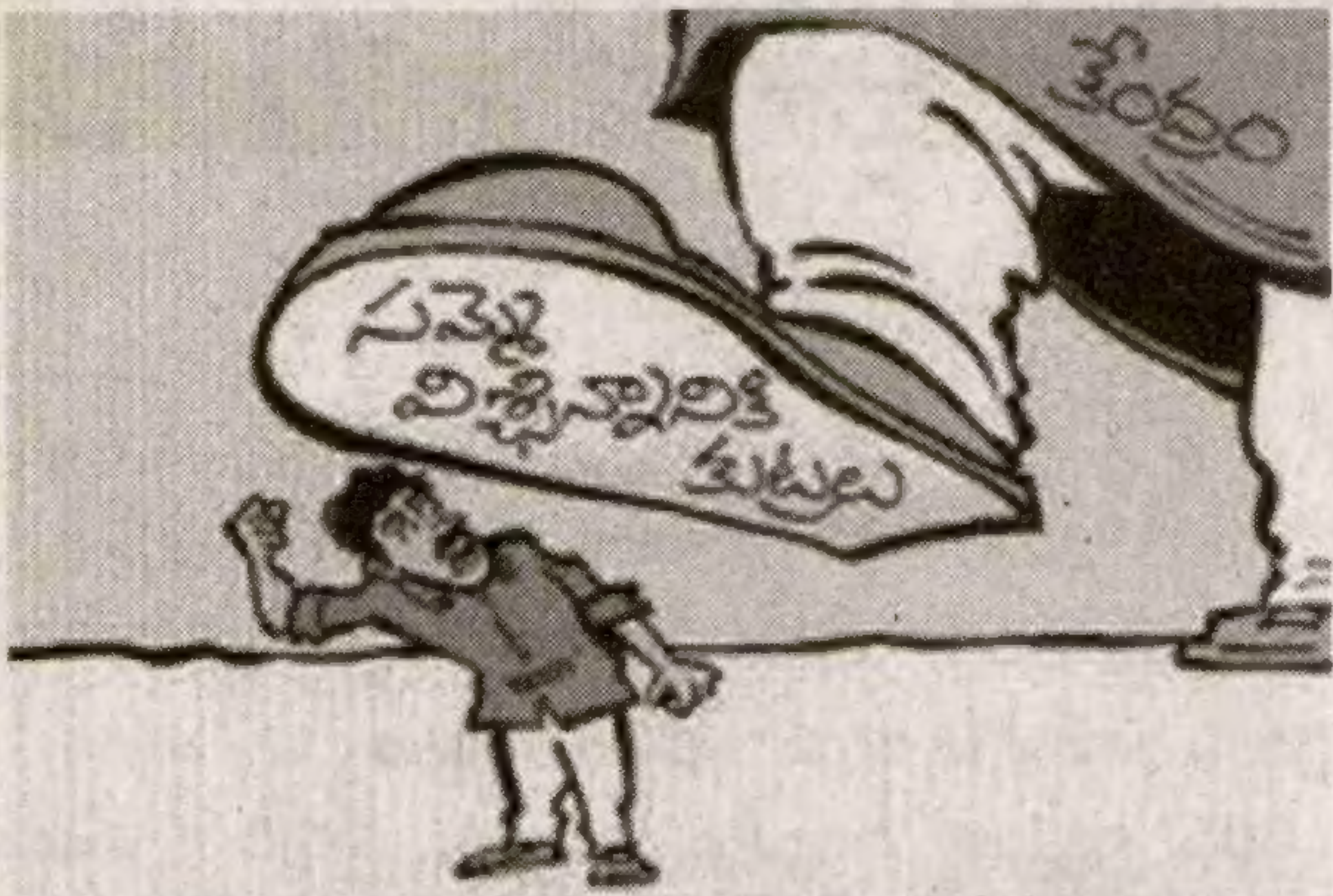
మనది లౌకిక రాజ్యం. ఎవరికైనా వ్యక్తిగత మతవిశ్వాసాలను ఆచరించే అవకాశాలున్నాయి. ప్రభుత్వమే ఒక మత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించడం రాజ్యాంగ విరుద్ధం. ఈ రెండు సంవత్సరాల కాలంలోనే గోదావరి, కృష్ణా పుష్కరాలు ప్రభుత్వ కార్యక్రమంగా నిర్వహించారు.

కృష్ణా పుష్కరాల సందర్భాన్ని ముఖ్యమంత్రి, అధికార పార్టీ ప్రజాప్రతినిధులు అవకాశం ఉన్న ప్రతి అంశాన్నీ ప్రభుత్వ ప్రచార కార్యక్రమంగా ఉపయోగించుకున్నారు. రోజూ పవిత్ర సంగమం వద్ద ముఖ్యమంత్రి హారతి కార్యక్రమం తర్వాత చేసే ప్రసంగం రాజకీయ వేదికగా మార్చుకున్నారు. మీడియా ద్వారానే గాక విజయవాడ నగరంలోని ప్రధాన కూడళ్లలో ప్రత్యక్ష ప్రసారం చేశారు. ఈ పుష్కరాలకు హారతిని ఈవెంట్ మేనేజ్మెంట్గా నిర్వహించారు. విద్యుత్ దీపాలు, ఐమాక్స్ లైట్లు, తోరణాలతో నగరమంతా దేదీప్యమానంగా వెలుగులు జిమ్మాయి. వెలుగుల వెనక చీకటి కోణాలు దర్శనమిస్తాయి.

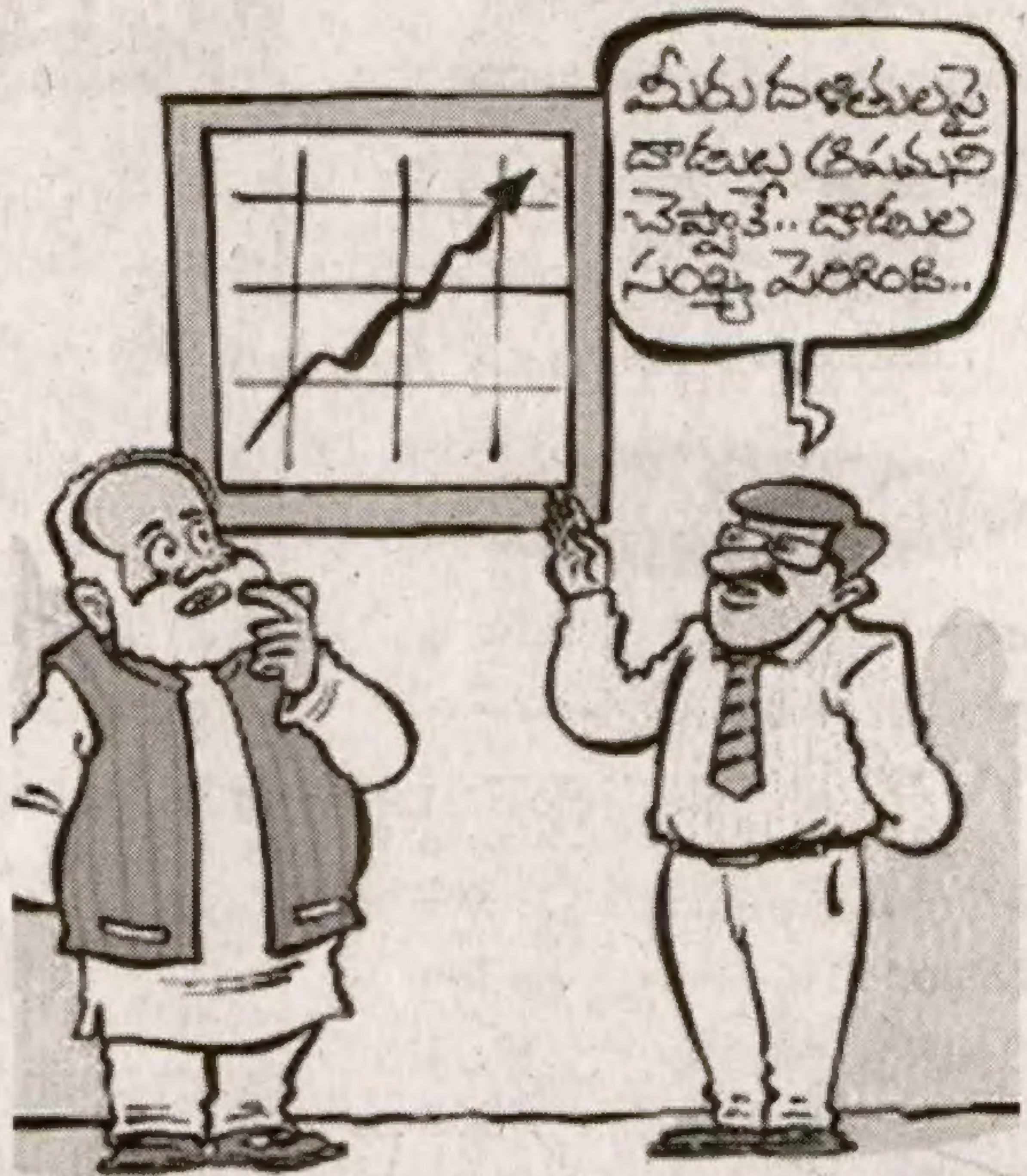
4, 5 నెలలుగా ప్రభుత్వ యంత్రాంగం పుష్కర పనుల్లోనే నిమగ్నమవటం, వేలాది మంది పోలీసులు, పారిశుధ్య కార్మికులను పిలిపించి. షిఫ్ట్ల వారీగా 24 గంటలూ పనులు చేయించటం వలన పుష్కరాలు ఘనంగా నిర్వహించాం, ఇది చంద్రబాబు ఘనత అని ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. మొత్తం పుష్కరాలు జయప్రదంగావటానికి అధికార యంత్రాంగంతో పాటు, పారిశుధ్య కార్మికులు, స్వచ్ఛంద సంస్థల సేవలు శ్లాఘనీయం. పుష్కర పనులలో ఉన్న పారిశుధ్య కార్మికులకు కనీస వేతనం ఇవ్వలేదు. సి.ఐ.టి.యు. నాయకత్వంలో ఆందోళన చేసి వేతనాలు రాబట్టుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

విజయవాడ ఆటోనగర్లో పది రోజులుగా నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలింది. ఎప్పుడూ పని చేస్తూ హడావుడిగా కనబడే కార్మికులు పనులు లేక ఇబ్బందులు పడ్డారు. పుష్కరాల పుణ్యమా అని దాదాపు రూ. 3 వేల కోట్ల ఆర్థిక లావాదేవీలు నిలిచిపోవడంతో రోజువారీ కార్మికుల బతుకుపై దెబ్బ పడింది. విజయవాడ సిటీలోకి లారీలను అనుమతించక పోవడంతో సుమారు 30 వేల మంది ఆటోనగర్ కార్మికులు 15 రోజులు పనుల్లేక అల్లాడి పోయారు. ఆటో కార్మికులకు కిరాయిలేవు. తాపీ పని కార్మికులకు పనుల్లేవు. ప్రజాసమస్యలు గాలికొదిలేసి రూ.1,700 కోట్ల ప్రజాధనాన్ని దుర్వినియోగం చేసి, ముఖ్యమంత్రి స్వయంగా పుష్కరాల కిక్ ఎక్కిందని ప్రకటించడం శోచనీయం.





అలా

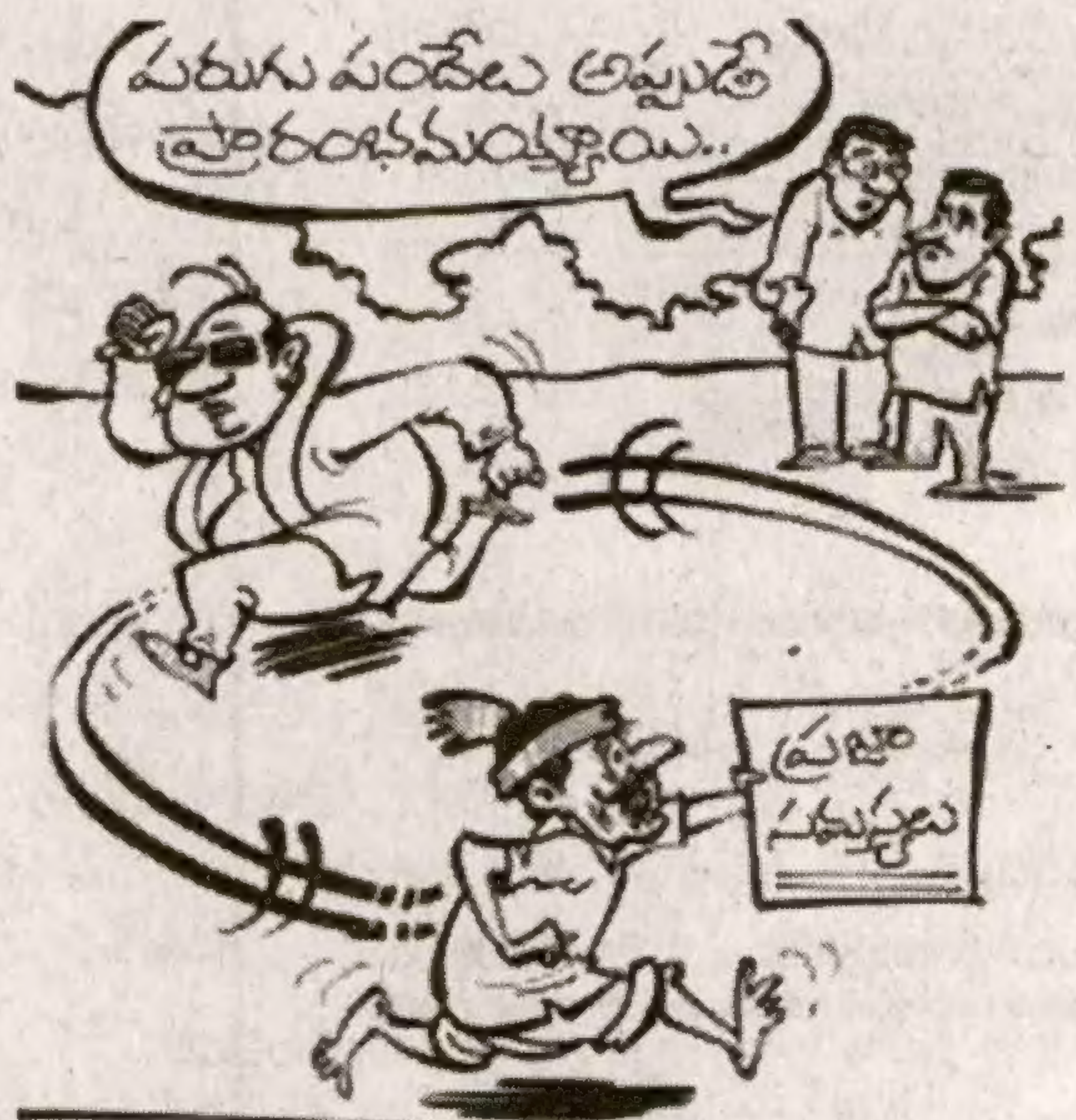


అలా  
అమలాపురంలో దళితులపై దాడి

అమలాపురంలో దళితులపై దాడి  
అమలాపురంలో దళితులపై దాడి



అవలంబం కదా అలా... అన్ని పథకాల గురించి ఒక్కసారి చెప్తే... ఎలాగయ్యాయి!!  
అవలంబం కదా అలా... అన్ని పథకాల గురించి ఒక్కసారి చెప్తే... ఎలాగయ్యాయి!!



మీరు సందేబు అప్పుడే ప్రారంభమయ్యాయి...  
మీరు సందేబు అప్పుడే ప్రారంభమయ్యాయి...



ఆశాలకు నిరాశ

అంగన్‌వాడీలకు అందని భరోసా

జిల్లింగ్ వర్కర్ బతుక్కు హామీలేదు

ఆటోవాలా జీవితానికి భీమా లేదు

మధ్యాహ్న భోజనం వండినా కడుపు నిండదు  
కాంట్రాక్ట్ ఉద్యోగులకు మిగులు కడుపు కోతే  
జట్టు కూలీల జీవితాలు అగమ్య గోచరం  
జెట్ సోల్లింగ్ సిబ్బంది జీవితమే అస్తవ్యస్తం  
ఉపాధి హామీ ఉసే లేదు

గ్రామీణ కూలీల జీవితాలు బాగులేదు

అందుకే జీవనగమనంలో అలసిపోయిన కార్మికుడా

అసంఘటితరంగంలో భద్రత లేని శ్రామికుడా

జట్టు కట్టి కదులుదాం

కార్మిక హక్కుల కోసం జట్టు పట్టి అడుగుదాం

మన హక్కుల కోసం

పోరాడి తీరుదాం...

ఆశలు గల్లంతవుతున్నాయి

అంచనాలు ఆవిరవుతున్నాయి

డాలర్ డ్రీమ్స్ కరిగిపోతున్నాయి

దగా చేసిన పాలకుల దారుణాలు పెరిగిపోతున్నాయి

వ్యవస్థల అవస్థలు స్పష్టమవుతున్నాయి

క్యాపిటలిజం కహానీలు బట్టబయలవుతున్నాయి

సామాన్యుడి కష్టాన్ని కరిగించేస్తున్నాయి

మార్కెట్ మాయాజాలంతో ముంచేస్తున్నాయి

అమెరికాలోకి ఏడుపాస్తే ఇండియాలో కన్నీరొస్తోంది

కలవరపెడుతూ మన మార్కెట్‌ని కుప్పకూలుస్తోంది

గ్లోబలైజేషన్ జాడ్యాన్ని చాటిచెబుతోంది

సాంతకాళ్లపై నిలబడగలగడం అవసరమని అర్థమవుతోంది

కళ్లు తెరవండి పాలకుల్లారా

సార్వభౌమత్వాన్ని కాపాడండి నేతల్లారా

నిద్రనటిస్తున్న నేతలకు

అర్థమయ్యేలా చెప్పాల్సిన బాధ్యత ఉంది ప్రజలకు

## క్రీడల నిర్వహణలో ప్రభుత్వ వైఫల్యాలు

రేసులో చచ్చిపోయేదాన్ని

భారత అధికారుల ఉదాసీనవైఖరి వల్ల మారథాన్ రేసులోనే చనిపోయేదాన్నేమోనని ఓపీ జైషా చెప్పింది. రేసు మధ్యలో తనకెవరూ నీళ్లు కూడా అందించలేదని ఆమె వాపోయింది. “మంచి ఎండలో

రేసు మొదలైంది. మధ్య మధ్యలో మాకు ఎలాంటి నీళ్లు ఇవ్వలేదు. 8 కి.మీ వెళ్లాక రియో నిర్వాహకులు కొద్దిగా నీళ్లు ఇవ్వడంతో ప్రాణం లేచాల్సింది. కానీ రేసు చివరికి వచ్చేసరికి ఆ నీళ్లు కూడా సరిపోలేదు. ప్రాణాలు పోతాయేమో

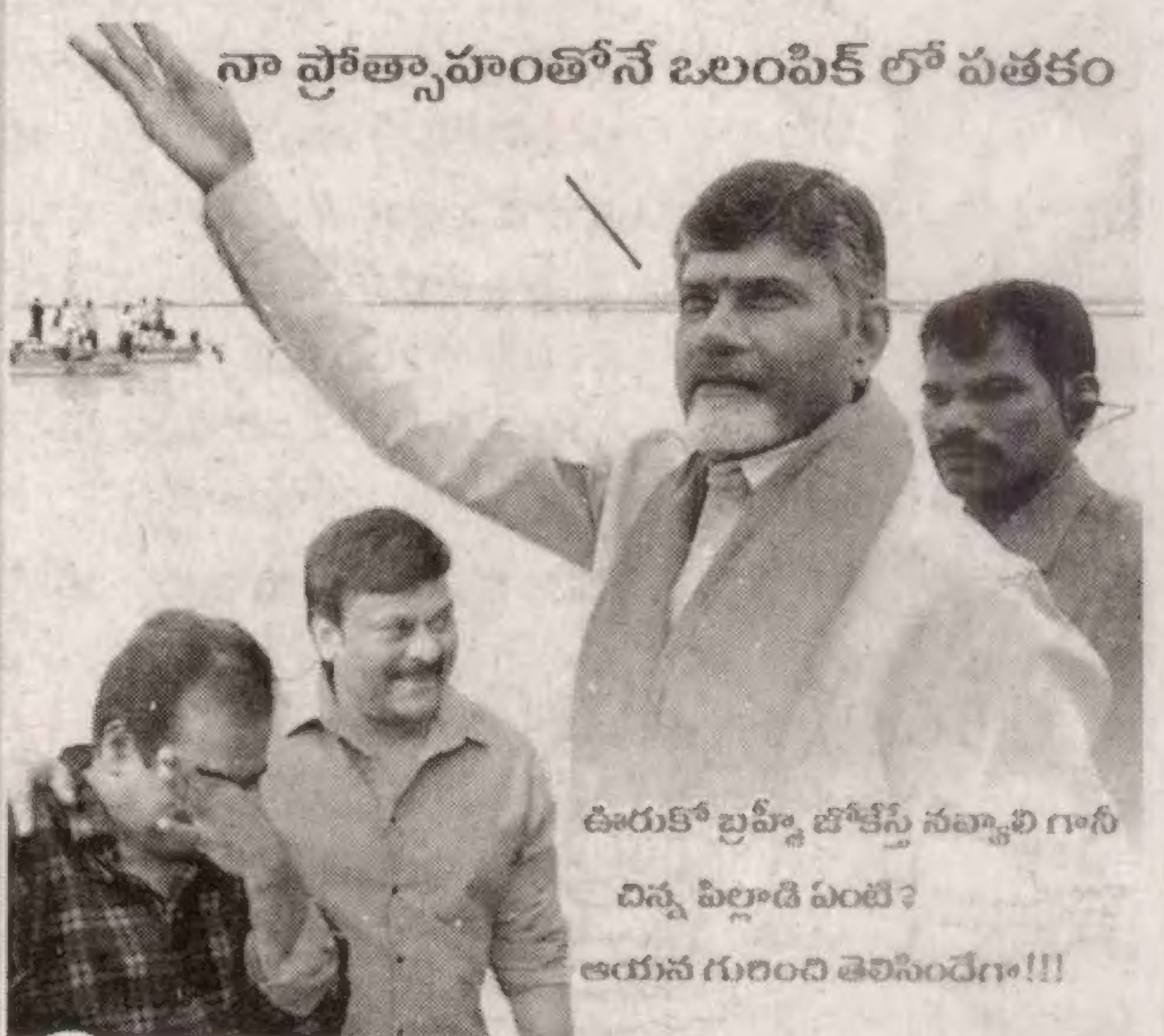
అనిపించింది. ఈ రేసులో ప్రతి రెండు కిలోమీటర్లకు ఆయా దేశాలకు సంబంధించి ఒక స్టాల్ ఉంటుంది.

కానీ మన స్టాల్ మాత్రం ఖాళీగా కనిపించింది. వేరే జట్ల దగ్గర నుంచి నీళ్లు తీసుకోకూడదు. దీంతో రేసు ఆఖరికి స్పృహ కోల్పోయినట్లు అనిపించింది. వెంటనే గ్లాకోజ్ ఎక్కించాక స్థిమితపడ్డా. నేను చచ్చిపోయాననుకుని వైద్యులతో మా కోచ్ గొడవపడ్డాడు. స్టాల్స్ దగ్గర ఎందుకు నీళ్లు లేవంటే భారత అధికారులెవరూ సమాధానం చెప్పలేదు” అని జైషా ఆవేదన వ్యక్తం చేసింది.



## మాటల్లో ఆర్కాటం-చేతల్లో శూన్యం

నా ప్రోత్సాహంతోనే ఒలంపిక్ లో పతకం



ఊరుకో బ్రహ్మ జోకేస్తే నవ్వాల్సి గానీ  
చిన్న పిల్లాడి ఏంటి?  
ఆయన గురించి తెలిసిందేగా!!!





డయాబెటిక్ రెటినోపతి

## డాక్టర్... డాక్టర్...

### అవగాహన - చికిత్స

షుగర్ వ్యాధి వల్ల వచ్చే అంధత్వాన్ని చాలా వరకు నివారించవచ్చు. అభివృద్ధి చెందిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అందుబాటులో ఉండడమే అందుకు కారణం. అయినప్పటికీ అంధత్వంపై అలసత్వం పెరుగుతోంది. అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో ఇటీవల 'డయాబెటిక్ రెటినోపతి' సమస్య చాలా ఎక్కువగా పెరుగుతోంది.

### ఈ వ్యాధిని గుర్తించడం ఎలా?



డయాబెటిస్ తో బాధపడే వారికి 'డయాబెటిక్ రెటినోపతి' వచ్చే అవకాశం ఉంది. శరీరంలో గ్లూకోజ్ శాతం పెరుగుతున్న కొద్దీ అది కంటి రక్తనాళాలపై ప్రభావం చూపుతుంది. కంటిలోని రక్తనాళాలు చిల్లడం, నల్లమచ్చలు కనిపించి కంటిచూపు కోల్పోయే అవకాశం ఉంటుంది. డయాబెటిస్ తో బాధపడే వారు కంటి

పరీక్షలు చేయించుకోవాలి. నిర్లక్ష్యం చేస్తే అంధత్వం వచ్చే అవకాశం ఉంది. కొన్ని సందర్భాల్లో కన్ను పూర్తిగా పాడైపోయే వరకూ ఒక్కసారి కూడా ఎటువంటి లక్షణాలూ పైకి కనిపించవు. రక్తనాళాలు చితికిపోయి రక్తం కారుతూ ఉంటుంది. ఇటువంటి సమయంలో తక్షణం నేత్ర వైద్యుని సంప్రదించాలి.

డయాబెటిస్ ఉన్న వారు కనీసం ఆరు నెలలకోసారి కళ్లను (రెటినో) పరీక్ష చేయించుకోవాలి. డయాబెటిస్ వల్ల కంటిలో రక్త ప్రవాహం తగ్గి నీరు, కొవ్వు పదార్థాలు పెరిగి కొత్త రక్తనాళాలు ఏర్పడి అవి చిట్టి రక్తం కారుతూ చూపుపోయే అవకాశం ఉంది. దీనినే డయాబెటిక్ రెటినోపతి అంటారు. వ్యాధి ఎన్ని సంవత్సరాల నుంచి ఉంది అన్నదాన్ని బట్టి కంటి జబ్బు తీవ్రత ఉంటుంది. దీనిని మూడు విధాలుగా నివారించొచ్చు.

### నివారణ పద్ధతులు

నాన్ - ప్రొలిఫరేటివ్ డయాబెటిక్ రెటినోపతి (ఎన్.పి.డి.ఆర్.) ఇది ప్రారంభ దశ. డయాబెటిస్ తో బాధపడుతున్న వారు ఈ దశలో జాగ్రత్తగా ఉంటే ఎలాంటి చికిత్స అవసరం ఉండదు.

ప్రొలిఫరేటివ్ డయాబెటిక్ రెటినోపతి (పి.డి.ఆర్.) ఈ దశలో

రక్తనాళాలు చితికి రక్తం కంటి మధ్య భాగంలో కారుతుంది. రక్తం కంటి నిండా చేరి పెద్ద నల్లమచ్చగా కనిపిస్తూ చూపు పోయే ప్రమాదం ఉంటుంది. రక్తం కారినా, నల్లమచ్చ కనిపించినా వెంటనే చికిత్స చేయించాలి.

### డయాబెటిక్ మ్యాక్యులోపతి (డి.ఎం)

కంటి మధ్యలోకి నీరు, కొవ్వు పదార్థాలు, రక్తం చేరి నెమ్మదిగా చూపు మందగించే అవకాశాలున్నాయి. కంటిలో నల్ల మచ్చలు కనబడతాయి. వస్తువులు వంకరగా, ఒక్కోసారి మసగ్గా కనబడతాయి. అకస్మాత్తుగా చూపు పోతుంది. దీనికి తక్షణం చికిత్స అవసరం.

వ్యాధి ముదిరి కంటి రెటీనా పాడైపోతే డాక్టర్లు కూడా ఏమీ చేయలేరు. డయాబెటిక్ రెటినోపతి వ్యాధి నిర్ధారణ అయితే మూడు విధాలుగా చికిత్స చేస్తారు.

ప్యాసరేటినల్ ఫోటో కోయాగ్యులేషన్ ద్వారా రెటీనాకు లేజర్స్ ఇస్తారు. ఇది 2 లేక 3 సిట్టింగ్స్ లో చేస్తారు.

ఇంట్రా విట్రియల్ ఇంజక్షన్లు. 3 లేక 4 సార్లు చేస్తారు. ఇవి ఖరీదు ఎక్కువ. వీటిని యాంటి లెజెఫ్స్ ఇంజెక్షన్స్ అంటారు.

కంటి నరానికి సంబంధించిన విట్రియోరెటినల్ సర్జరీస్ చేస్తారు. అకస్మాత్తుగా కంటి నుంచి రక్తం వస్తే విట్రిక్టమీ ఆపరేషన్ చేస్తారు.

### వ్యాధి రాకుండా జాగ్రత్తలు

వ్యాధి వచ్చిన తరువాత బాధ పడే కన్నా రాకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే మంచిది.

- బ్లడ్ షుగర్ లెవల్స్ ఆహారం తినకముందు 110 మి.గ్రా, తిన్న తరువాత 160 మి.గ్రా. లోపు ఉండేలా చూసుకోవాలి.

- ప్రతి 6 లేక 8 నెలలకు ఒకసారి కంటి రెటీనా పరీక్ష చేయించుకోవాలి.

- బి.పి 130/80 లోపు ఉండేలా చూసుకోవాలి.

- శరీరంలో కొవ్వు (బ్యాడ్ కొలెస్ట్రాల్) లేకుండా చూసుకోవాలి.

- రక్తహీనత లేకుండా చూసుకోవాలి.

- మూత్ర పిండాల వ్యాధితో బాధపడేవారు ఇంకా ఎక్కువ జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి.

- రోజూ నడక, వ్యాయామం చేయాలి.

- మద్యపానం, ధూమపానం చేయకూడదు.

- ఒత్తిడికి లోనుకాకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.

- ఆహార నియమాలు పాటించాలి. స్వీట్లు, పళ్ల రసాలు, శీతల పానీయాలు, చాక్లెట్లు, ఐస్ క్రీములు వంటివి దగ్గరకు రానివ్వకూడదు.

- ప్రొఫెసర్ డాక్టర్ పి.ప్రభాకరశాస్త్రి



## వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2016

సెంటర్ సిరీస్	ఏప్రిల్	మే	జూన్	జూలై
ఆల్ ఇండియా	271	275	277	280
గుంటూరు	267	272	278	278
విశాఖపట్నం	271	275	278	280
విజయవాడ	263	270	273	273
హైదరాబాద్	236	241	243	245
రాష్ట్ర సిరీస్	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్	జూన్
విజయనగరం	275	274	277	287
రాజమండ్రి	284	284	288	295
జగ్గయ్యపేట	297	294	297	307
తిరుపతి	269	267	272	278
ఏ.పి	273	270	275	283

లివింగ్ ష్టాక్స్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

### పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

‘కార్మికలోకం’ పై పాఠకుల నృందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పత్రికలోని వ్యాసాలు, వార్తలు, వ్యాఖ్యల పై పాఠకులు తమ అభిప్రాయాలు నిర్మోహమాటంగా రాయడం ద్వారా పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. లేఖలతో పాటు పాస్‌పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9494899322, 9490098022, e-mail : karmikalokam@gmail.com,

సర్క్యులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు  
**9490098022, 9494899322**

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాతవి పునరుద్ధరించుకొనే వారు డబ్బును  
యూనియన్ బ్యాంక్ విజయవాడ పేరుతో పంపించగలరు.

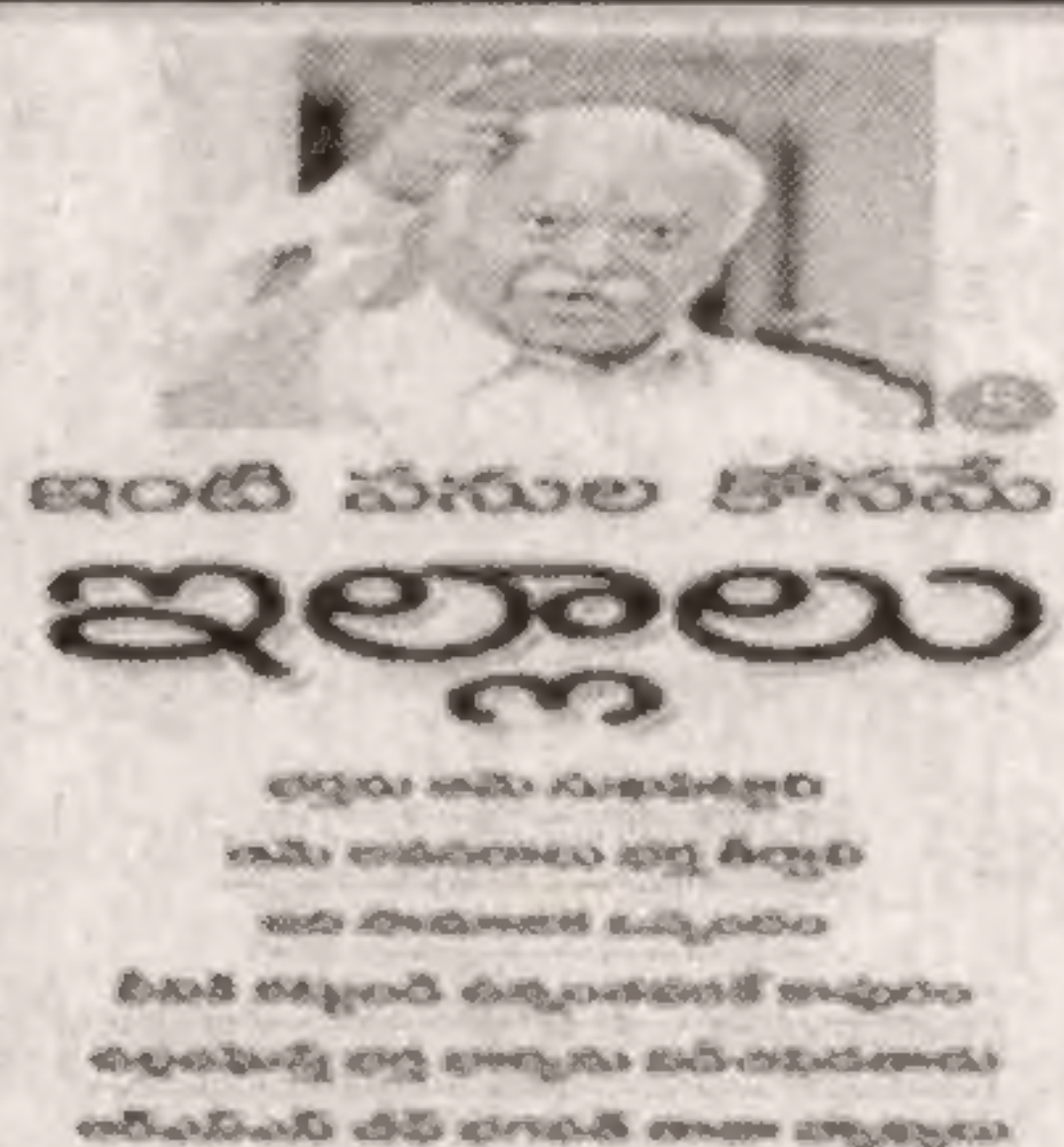
Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833  
(IFSC UBIN0534641), Governorpet Branch, Vijayawada.

### రచయితలకు సూచన

కార్మికలోకం పత్రికకు

రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వార్తల జీవిత చిత్రణలు పంపించవచ్చు. కార్మికులను కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను 20వ తేదీలోపు కార్మికలోకం వెబ్‌సైట్ లేదా పోస్టల్ అధికారికు పంపించమనవి.

- ఎడిటర్



**మీదమెక్కిన మీతాగ్నాదులారా !  
తాలిబాన్స్, ఇస్లామిక్ చాందసీవాదులారా !  
మూసుకుపోయినా మీ తక్కు తెరవండి.  
మీహితలపట్ల మీ ప్రవర్తన,  
నిచమైన వైఖరి మూసుకోండి.**

### దేశం పరువు నిలిపిన సింధు, సాక్షిమహారాజ్

రియో ఒలింపిక్స్‌లో రజత, కాంస్య పతకాలను కైవశం చేసుకొని దేశ ప్రతిష్ఠను నిలిపిన సింధు, సాక్షిమహారాజ్‌కు శ్రామిక మహిళా సమన్వయ కమిటీ జేజేలు పలుకుతోంది. ఒలింపిక్స్‌కి మహిళలు వెళ్లడం దండగ, సెల్ఫీలు తీసుకొని ఎంజాయ్ చేసుకొని ఉత్తచేతులతో తిరిగి వస్తారు అన్నవారి నోళ్లు మూయిస్తూ తమ సత్తాచాటి పతకాల లిస్టులో భారతదేశాన్ని నిలబెట్టిన ఘనత ఇద్దరమ్మాయిలదే. ఆడపిల్లల స్వేచ్ఛ మీద, వేషభాషల మీద అవాకులు, చవాకులు పేలుతూ.. ఆడవాళ్లు ఇంటిపట్టునే ఉండాలి, బిడ్డలను కనిపెంచడమే వారి బాధ్యత అనే ఆర్.ఎస్.ఎస్ అధినేత భగవత్‌లాంటి వాళ్లకు చెంపదెబ్బ. మేము ఎందులోనూ తీసుపోం, అవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకొని అన్నింటిలోనూ రాణిస్తాం అని మహిళలు సమున్నతంగా నిరూపించారు.



# జాతీయోద్యమ స్ఫూర్తితో సాగుతున్న కార్మిక పోరాటాల్లో మరో మైలు రాయి

ఒక సంవత్సరంలోనే 2 వ సారి సమ్మె ఎందుకు అవసరమైంది? :

గత సంవత్సరం సెప్టెంబర్ 2 వ తేదీన సార్వత్రిక సమ్మెలో దేశవ్యాప్తంగా 15 కోట్ల మంది కార్మికులు పాల్గొని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విధానాలకు తమ తీవ్ర నిరసనను వ్యక్తం చేశారు. కార్మిక చట్టాలలో సవరణలను కార్మిక సంఘాలతో చర్చించిన తర్వాతనే చేపడతామని ఆ సమ్మెకు ముందు, ఆ తర్వాత కూడా నమ్మబలికిన కేంద్ర ప్రభుత్వం తాము ఇచ్చిన హామీని తుంగలో తొక్కి క్రమంగా కార్మిక చట్టాల్లో ఏకపక్షంగా సవరణలు చేస్తూ, కార్మిక వర్గాన్ని బానిసలుగా మార్చడానికి వ్యతిరేకంగా మరో దేశవ్యాప్త పోరాటం అనివార్యమయింది. ప్రారంభ పరిశ్రమలకు కార్మిక చట్టాలు వర్తించవని చట్టం చేయడం, అప్రెంటీస్ చట్టంలో మార్పులు, లేబర్ కోడ్లు ఆమోదించి ప్రస్తుత కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేస్తామనడం, హైర్ & ఫైర్ విధానాన్ని అమలు చేస్తామని బహిరంగంగా ప్రకటించడం, రాష్ట్రాలపై ఒత్తిడి తెచ్చి అనేక కార్మిక చట్టాలను మార్చివేయడం, మోటార్ వాహనాల చట్టానికి దుర్మార్గమైన కార్మిక వ్యతిరేక సవరణలు ప్రతిపాదించి, చిన్న చిన్న పొరపాట్లకు కూడా భరించలేనంత ఫైన్లను వేస్తామని హెచ్చరించడం, ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చట్టాన్ని బలహీనపర్చే ప్రయత్నం, ఇ.ఎస్.ఐ. ని స్వచ్ఛంద సంస్థగా మార్చేందుకు కుట్రలు పన్నడం, కార్మిక సంఘాలతో ఏ మాత్రం సంప్రదింపులు జరపకుండా ఏకపక్షంగా దాడులను తీవ్రతరం చేయడంతో విసిగిపోయిన కార్మిక సంఘాలు, స్వతంత్ర ఫెడరేషన్లు విధిలేని పరిస్థితుల్లో 2016 సెప్టెంబర్ 2 న మరో సారి దేశవ్యాప్త సమ్మెకు పిలుపునివ్వడం జరిగింది.

గతంలోలాగానే ఈ సారి కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వం సమ్మె పరిష్కారం కొరకు కాకుండా సమ్మెను విచ్చిన్నం చేయడానికి అబద్ధాలనే అస్త్రాలుగా చేసుకొని పత్రికలు, టి.వి. ఛానల్స్ ద్వారా ఎంతగా “గోబెల్స్” ప్రచారం సాగించినప్పటికీ చైతన్యవంతమైన కార్మిక వర్గం కేంద్ర ప్రభుత్వ కుట్రలకు దీటుగా సమాధానం చెప్పింది. దేశవ్యాప్తంగా ఈ సమ్మెలో 18 కోట్ల మందికి పైగా ఉద్యోగులు, కార్మికులు పాల్గొన్నారని ప్రాథమిక అంచనాలు తెలుపుతున్నాయి. దేశంలో అన్ని ప్రాంతాల్లో బ్యాంకులు మూతబడ్డాయి. ఇన్సూరెన్సు సంస్థలన్నీ పనిచేయలేదు. బి.ఎస్.ఎన్.ఎల్. కార్యకలాపాలన్నీ స్తంభించిపోయాయి. పోస్టల్

2016 సెప్టెంబరు 2 న జరిగిన చారిత్రాత్మక సమ్మె



ఉద్యోగులందరూ ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలన్నీ దాదాపుగా మూతబడ్డాయి. విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్లో నూటికి నూరుశాతం కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఇదే పరిస్థితి అనేక కేంద్ర ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో కనబడింది.

**అసంఘటిత రంగంలో అపూర్వ స్పందన:**

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా అసంఘటిత రంగాలకు చెందిన లక్షలాది మంది కార్మికులు ఈ సమ్మె పోరాటంలో ముందు వరుసలో నిలిచారు. భవన నిర్మాణం, ముతా, ప్రైవేట్ ట్రాన్స్పోర్ట్, ఆటో కార్మికులు దాదాపు అన్ని పట్టణాల్లో సమ్మె చేయడంతో పట్టణాల్లో రోడ్లన్నీ నిర్మానుష్యమయ్యాయి. అన్ని జిల్లాల్లో లారీ కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. నెల్లూరు, కర్నూలు, కాకినాడ తదితర ప్రాంతాల్లో లారీల యజమానులు కూడా మోటారు వాహనాల చట్టానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం తలపెట్టిన సవరణలను వ్యతిరేకిస్తూ లారీల బంద్ నిర్వహించారు. ముతా కార్మికులు విజయవాడనగరంలో మొత్తం పనులన్నీ ఆపివేసి సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. దీనితో నగరంలోని వ్యాపార లావాదేవీలు నిలిచిపోయాయి. భవన నిర్మాణ కార్మికులు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా లక్షల సంఖ్యలో సమ్మె చేసి ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రోడ్లపైకొచ్చారు. ఫాపు ఉద్యోగులు, తోపుడు బండ్ల కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో సమ్మె చేశారు. రాష్ట్రంలోని ఆక్వా కార్మికులు మొదటిసారి సమరశంఖారావాన్ని పూరిస్తూ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. జీడిపిక్కల కార్మికులు, నాపరాతి గనికార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో సమ్మె చేశారు. రాష్ట్రంలోని కాంట్రాక్టు & ఔట్సోర్సింగ్ కార్మికులు కూడా తమ సమస్యలు పరిష్కరించాలని కోరుతూ పెద్ద సంఖ్యలో



సమ్మె చేసి ఆందోళన బాటపట్టారు. మున్సిపల్ కార్మికులు అన్ని పట్టణాల్లో సమ్మె చేసి ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

**స్తంభించిపోయిన సంఘటిత రంగం:**

రాష్ట్రంలో అనేక పరిశ్రమల్లో పారిశ్రామిక కార్మికులు సమ్మె చేసి తమ తీవ్ర నిరసనను వ్యక్తం చేశారు. రాష్ట్రంలోని ఫార్మా పరిశ్రమ అనేక చోట్ల మూతపడింది. రైస్, ఆయిల్ మిల్లుల కార్మికులు సమ్మె చేయడంతో మూతపడ్డాయి. సిమెంట్, స్పింన్నింగ్ మరియు సిమెంట్ పరిశ్రమల్లో సమ్మె ప్రభావం తీవ్రంగా పడింది. ఆర్టీసీలో 4 యూనియన్లు సమ్మెకు పిలుపునిచ్చాయి. విద్యుత్ రంగంలోని అన్ని యూనియన్లతో కూడిన కార్యాచరణ కమిటీ పిలుపు మేరకు అనేక జిల్లాల్లో ప్రదర్శనలు భారీ సంఖ్యలో జరిగాయి. రాష్ట్రంలోని మెడికల్ రెప్లీ సామూహికంగా సమ్మె చేసి అన్ని పట్టణాల్లో ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. యూనివర్సిటీల్లోని నాన్ టీచింగ్ ఉద్యోగులందరూ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే రాష్ట్ర ప్రజల ఆర్థిక జీవితం స్తంభించిపోయింది. సుమారు 20 లక్షల మందికి పైగా కార్మికులు, ఉద్యోగులు ఈ చారిత్రాత్మకమైన సమ్మెలో పాలుపంచుకున్నారు.

**సరళీకరణ విధానాల దుష్ఫలితంగా సమ్మెలు అనివార్యం అయ్యాయి:**

దేశవ్యాప్తంగా కార్మికులు పాల్గొన్న 17వ సమ్మె ఇది. 1991లో సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలు ఈ దేశంలో అమలు చేయడం ఆనాటి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ప్రారంభించింది. ఈ విధానాల ఫలితంగా దేశంలో అనేక ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు నిర్వీర్యమై మూతపడడం ప్రారంభమైంది. విదేశీ సరుకులు విచ్చల విడిగా దిగుమతి కావడంతో సాంప్రదాయ, స్వదేశీ పరిశ్రమలన్నీ దాదాపుగా సంక్షోభానికి గురికావడమో లేక మూతపడడమో జరిగింది. పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికులు ఉపాధిని కోల్పోయారు. కాంట్రాక్టీకరణ విచ్చలవిడిగా పెరిగింది. వేతనాలకు రక్షణ, ఉద్యోగాలకు భద్రత కరువైంది. కార్మికులపై విపరీతంగా పని భారాన్ని మోపడం, ఉద్యోగాల నుండి తొలగించడం వేగవంతమైనాయి. ఈ విధానాల విషఫలితాల్ని ఆచరణలో అనుభవించడం ప్రారంభించిన కార్మిక సంఘాలు క్రమంగా తమలోతాము ఐక్యమై సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడడం ప్రారంభమైంది. ప్రైవేటీకరణ, విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళన తీవ్రతరమైంది. మొదట్లో పరిమిత సంఖ్యతో ప్రారంభమైన సార్వత్రిక సమ్మెలు క్రమంగా దేశంలోని కార్మికులందరినీ ఐక్యం చేసి సమరశీలమైన ప్రతిఘటన చేసే స్థాయికి

ఈ నాడు ఎదిగాయి. అందులోనూ ప్రత్యేకించి భారతీయ జనతాపార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత కార్మికులపై దాడులు తీవ్రతరం కావడం, ఏకపక్షంగా కార్మిక చట్టాలను సవరిస్తామని ప్రకటించడం, ప్రైవేటీకరణను వేగవంతం చేయడం, విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను నూటికి నూరుశాతం ఆహ్వానించడం తమ విధానంగా ప్రకటించడంతో కార్మిక వర్గం తమ పోరాటాలకు వరుస సమ్మెలతో పదును పెట్టడం అనివార్యమైంది.

**రాష్ట్రాభివృద్ధి పేరుతో కార్మికుల్ని బానిసలు చేసే కుట్ర:**

ఆంధ్రరాష్ట్రంలో చంద్రబాబునాయుడుగారు ఈ సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలనే “రాష్ట్ర అభివృద్ధి” పేరుతో ప్రజలపై రుద్దుతున్నారు. కార్మికులు ఆందోళనలు చేయరాదని, ధరలు ఎంతగా పెరిగినా, వేతనాల పెరుగుదల మాత్రం కోరరాదని ఆయన సిద్ధాంతం. అందుకే పారిశ్రామిక అశాంతి తాను సహించనని, ఎవరైనా ఆందోళనలు చేస్తే వారిని ఉక్కుపాదంతో అణచివేస్తానని మాటిమాటికీ బెదిరించడం కార్మికులు గమనిస్తూనే వున్నారు. స్కీం వర్కర్ల పట్ల అమానుషంగా వ్యవహరించడానికి, శాంతియుతంగా ఆందోళనలు కూడా చేయడానికి హక్కు లేదంటూ పోలీసుల ద్వారా నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించడానికి ఆయన వెనకాడడం లేదు. ఈ విధానాల వలనే రాష్ట్రంలో కార్మిక శాఖ పూర్తిగా నిర్వీర్యమైపోయింది. ఈ రాష్ట్రంలో ఏ సంస్థలో కార్మిక చట్టాలు అమలు చేయకపోయినా పట్టించుకునే నాధుడే లేడు. యజమానులు కార్మికులపై ఎంత తీవ్రమైన కక్షసాధింపు చర్యలు తీసుకున్నా, చట్టవ్యతిరేకంగా ఎంతమంది కార్మికులను, ఉద్యోగాల నుంచి తొలగిస్తున్నా ప్రభుత్వయంత్రాంగం మొత్తం పారిశ్రామిక యజమానులకు తోడుగా ఉంటున్నది.

**కనీస వేతనాల రంగంలో జరుగుతున్న మోసం:**

రాష్ట్రంలో కనీస వేతనాలు అమలు జరగడంలేదు. గత 15 సంవత్సరాలుగా అనేక షెడ్యూల్డ్ పరిశ్రమలలో కనీస వేతనాల సవరణ కూడా జరగలేదు. చంద్రబాబు ప్రభుత్వం వచ్చి రెండున్నర సంవత్సరాలు అయినా కనీస వేతనాల సలహాబోర్డు కూడా ఏర్పాటు చేయలేదు. ఈ బోర్డు తీర్మానం లేకుండా కనీస వేతనాల సవరణ జరగదు. దీని వల్ల కార్మికులు ప్రతినెల వందల కోట్ల రూపాయలు వేతనాల రూపంలో కోల్పోతున్నా ప్రభుత్వం పట్టించుకోవడం లేదు. ఏ పరిశ్రమలోనైనా లేదా ఏ వ్యాపార సంస్థలోనైనా కనీస వేతనాలను అమలు చేయడం లేదని ఫిర్యాదు చేస్తే ఆ కాగితాన్ని యజమానికి పంపించి ఆ కార్మికుని ఉద్యోగానికి ఎసరు తెచ్చే చర్యలే కార్మికశాఖ చేస్తున్నది. చట్టాలని అమలు జరపాలని,

**మిగిలిన భాగం 23వ పేజీలో...**



# పేపర్మిల్లు యాజమాన్యంపై కార్మికుల పోరాటం

టి.లరున్ (సిఐడియు తూ||గో||జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు)

రాజమహేంద్రవరం ఇంటర్నేషనల్ పేపర్ మిల్లులో ఒప్పందం ప్రకారం అర్జునైన ఉద్యోగుల పిల్లలకు ఉద్యోగాలివ్వాలని డిమాండ్ చేసినందుకు 33 మంది ఉద్యోగులను యాజమాన్యం సస్పెండ్ చేసింది. మిగిలిన 900 మందిని రెగ్యులర్ ఉద్యోగులతో ఏవిధమైన ఆందోళనా చేయబోమని రాసిచ్చిన వారిని మాత్రమే లోనికి అనుమతిస్తామని యాజమాన్యం చెబుతోంది. 1,400 మంది కాంట్రాక్టు వనివారికి ఏ విధమైన వసీ ఇవ్వకుండా కూర్చోబెడుతున్నారు. ఇలా 20 రోజులుగా పేపర్మిల్లులో సుమారు 6 వేల టన్నుల పేపర్ ఉత్పత్తి నిలిచిపోయింది. ఇక్కడ రోజుకు 550 టన్నుల నుంచి 600 టన్నుల వరకు కాగితం తయారవుతుంది. 2016 జూలై 23న పేపర్మిల్లు యాజమాన్యానికి కార్మికసంఘాలకూ మధ్య రాత పూర్వకమైన ఒప్పందం ప్రకారం ఇంజనీరింగ్ చదివిన వారికి మిల్లు ఉద్యోగాల్లో బయటి నుండి నియమించుకున్నవారి సంఖ్యతో సమానంగా కార్మికుల పిల్లల్లో అర్జునైన వారికి 1:1 నిష్పత్తిలో ఇవ్వాలి. ఇందుకు భిన్నంగా మిల్లు యాజమాన్యం బయట క్యాంపస్ సెలక్షన్లో 22

మందిని నియమించుకుంది. మిల్లు కార్మికుల పిల్లల్లో దరఖాస్తు చేసిన 13 మందిలో ముగ్గురు మాత్రమే ఎంపికయ్యారని ప్రకటించింది. ఒప్పందం ప్రకారం ఉద్యోగాలు ఇవ్వాలని యాజమాన్యాన్ని కోరగా ఈ అంశంపై చర్చించేందుకు ఆగస్టు 3న మిల్లులోని 10 కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులను చర్చలకు యాజమాన్యం పిలిచింది.



యాజమాన్యం తన నిర్ణయమే ఫైనల్ అని ప్రకటించింది. ఒప్పందం ప్రకారం మిగతా 10 మంది కార్మికుల పిల్లలను నియమించాలని సమావేశంలో పాల్గొన్న యూనియన్ల ప్రతినిధులు పట్టుబట్టారు. ఈ విషయం తేలే వరకు తాము కదిలేదిలేదని కార్మిక సంఘాలు స్పష్టం చేశాయి. ఇది సహించలేక యాజమాన్యం పోలీసులను రప్పించింది. పోలీసు అధికారుల మధ్యవర్తిత్వంతో రెండు రోజుల్లో సమస్యను పరిష్కరించుకునేందుకు అంగీకరించారు. అయితే ఏ విధమైన అవాంఛనీయమైన సంఘటనా జరగకపోయినా యూనియన్ నాయకులు యాజమాన్యాన్ని నిర్బంధించారని ఆరోపిస్తూ సమావేశంలో పాల్గొన్న యూనియన్ల ప్రతినిధులు 33 మందిని ఆగస్టు 6న సస్పెండ్ చేస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. కానీ సస్పెండ్ చేస్తున్నట్లు ప్రకటించిన వారందరినీ ఆగస్టు 8 వరకు

విధులకు హాజరవనిచ్చింది. ఆగస్టు 9న 33 మందిని మిల్లులోకి రాకుండా యాజమాన్యం ఆపింది. దీంతో పర్మినెంట్ కార్మికులంతా యాజమాన్య చర్యకు నిరసనగా స్వచ్ఛందంగా విధులను బహిష్కరించారు. నగరంలోని అన్ని రాజకీయ పార్టీల నాయకులు, ప్రజాప్రతినిధి, యాజమాన్యాన్ని కలిసి సస్పెన్షన్ను వెనక్కు తీసుకోవాలని, మిల్లులో సాధారణ పరిస్థితిని కొనసాగించాలని, చర్చల ద్వారా ట్రైనీ ఉద్యోగుల నియామకాల సమస్యను సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవాలని సూచించారు. యాజమాన్యం మొండిగా వ్యవహరించింది. యాజమాన్యం 11వ తేదీన పర్మినెంట్ కార్మికులను డ్యూటీలకు అనుమతించకుండా ప్రతిష్టంభనను సృష్టించింది. ఈ వివాదాన్ని పరిష్కరించడానికి డిప్యూటీ లేబర్ కమిషనర్ ఏర్పాటు చేసిన రెండు సమావేశాలకు మిల్లు నుండి యాజమాన్యం ప్రతినిధులు ఏ ఒక్కరూ హాజరుకాలేదు. పైగా మిల్లులో సంఘాలకు నాయకత్వం వహిస్తున్న బయటినాయకులపై

క్రిమినల్ కేసులును అక్రమంగా బనాయించింది. చివరికి కార్మిక సంఘాలన్నీ రాష్ట్ర కార్మిక శాఖ కమిషనర్ను కలిసి, యాజమాన్యం మొండివైఖరిని వివరించారు. జూలై 23న పేపర్మిల్లులోని 10 కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులను చర్చలకు యాజమాన్యం పిలిచింది. ఒప్పందం ప్రకారం ఉద్యోగాలు ఇవ్వాలని యాజమాన్యాన్ని కోరగా ఈ అంశంపై చర్చించేందుకు ఆగస్టు 3న మిల్లులోని 10 కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులను చర్చలకు యాజమాన్యం పిలిచింది.

యాజమాన్యం తన నిర్ణయమే ఫైనల్ అని ప్రకటించింది. ఒప్పందం ప్రకారం మిగతా 10 మంది కార్మికుల పిల్లలను నియమించాలని సమావేశంలో పాల్గొన్న యూనియన్ల ప్రతినిధులు పట్టుబట్టారు. ఈ విషయం తేలే వరకు తాము కదిలేదిలేదని కార్మిక సంఘాలు స్పష్టం చేశాయి. ఇది సహించలేక యాజమాన్యం పోలీసులను రప్పించింది. పోలీసు అధికారుల మధ్యవర్తిత్వంతో రెండు రోజుల్లో సమస్యను పరిష్కరించుకునేందుకు అంగీకరించారు. అయితే ఏ విధమైన అవాంఛనీయమైన సంఘటనా జరగకపోయినా యూనియన్ నాయకులు యాజమాన్యాన్ని నిర్బంధించారని ఆరోపిస్తూ సమావేశంలో పాల్గొన్న యూనియన్ల ప్రతినిధులు 33 మందిని ఆగస్టు 6న సస్పెండ్ చేస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. కానీ సస్పెండ్ చేస్తున్నట్లు ప్రకటించిన వారందరినీ ఆగస్టు 8 వరకు విధులకు హాజరవనిచ్చింది. ఆగస్టు 9న 33 మందిని మిల్లులోకి రాకుండా యాజమాన్యం ఆపింది. దీంతో పర్మినెంట్ కార్మికులంతా యాజమాన్య చర్యకు నిరసనగా స్వచ్ఛందంగా విధులను బహిష్కరించారు. నగరంలోని అన్ని రాజకీయ పార్టీల నాయకులు, ప్రజాప్రతినిధి, యాజమాన్యాన్ని కలిసి సస్పెన్షన్ను వెనక్కు తీసుకోవాలని, మిల్లులో సాధారణ పరిస్థితిని కొనసాగించాలని, చర్చల ద్వారా ట్రైనీ ఉద్యోగుల నియామకాల సమస్యను సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవాలని సూచించారు. యాజమాన్యం మొండిగా వ్యవహరించింది. యాజమాన్యం 11వ తేదీన పర్మినెంట్ కార్మికులను డ్యూటీలకు అనుమతించకుండా ప్రతిష్టంభనను సృష్టించింది. ఈ వివాదాన్ని పరిష్కరించడానికి డిప్యూటీ లేబర్ కమిషనర్ ఏర్పాటు చేసిన రెండు సమావేశాలకు మిల్లు నుండి యాజమాన్యం ప్రతినిధులు ఏ ఒక్కరూ హాజరుకాలేదు. పైగా మిల్లులో సంఘాలకు నాయకత్వం వహిస్తున్న బయటినాయకులపై క్రిమినల్ కేసులును అక్రమంగా బనాయించింది. చివరికి కార్మిక సంఘాలన్నీ రాష్ట్ర కార్మిక శాఖ కమిషనర్ను కలిసి, యాజమాన్యం మొండివైఖరిని వివరించారు. జూలై 23న పేపర్మిల్లులోని 10 కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులను చర్చలకు యాజమాన్యం పిలిచింది. ఒప్పందం ప్రకారం ఉద్యోగాలు ఇవ్వాలని యాజమాన్యాన్ని కోరగా ఈ అంశంపై చర్చించేందుకు ఆగస్టు 3న మిల్లులోని 10 కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులను చర్చలకు యాజమాన్యం పిలిచింది.



భుజానకెత్తుకుని మోస్తున్నారు. చారిత్రాత్మక పోరాటాలు జరిగిన రాజమండ్రి పేపర్మిల్లులో కార్మికోద్యమాన్ని సమాధి కట్టేందుకు యాజమాన్యం, వారి తొత్తులు కంకణం కట్టుకున్నారు. స్వయానా జాయింట్ కమీషనర్ వివాద పరిష్కారానికి వేసిన సమావేశానికి గ్రూనియన్ నాయకులు కాకుండా, సస్పెండ్ అయిన వారు మాత్రమే రావాలని సర్క్యులర్ జారీ చేశారు. అంటే వీరు యాజమాన్యానికి ఎంత తొత్తుగా వ్యవహరిస్తున్నారో అర్థమౌతోంది. కార్మిక చట్టాలు సవరణ కాకమునుపే యాజమాన్యాలు ప్రభుత్వం ఇంత పక్షపాతంగా వ్యవహరిస్తుంటే, ఇక కార్మిక చట్టాల సవరణ జరిగిపోతే కార్మికులు కట్టుబానిసలుగా మారాల్సిన పరిస్థితి.

స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వమే ఏర్పడిన ఈ ఫ్యాక్టరీ దేశంలోనే 10 పెద్ద పేపర్మిల్లుల్లో ఒకటి. దీన్ని బంగూర్లు స్థాపించారు. గ్లోబలైజేషన్లో డిజిన్వెస్ట్మెంట్ ప్రారంభమయ్యాక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మిల్లులో తనకున్న కొద్దిపాటి వాటానూ అమ్మేసింది. 70 ఏళ్ల చరిత్ర ఉన్న రాజమహేంద్రవరం ఆంధ్రప్రదేశ్ పేపర్ మిల్లులో బలమైన కార్మికసంఘాలు రూపుదిద్దుకున్నాయి. అన్ని కేంద్ర కార్మిక సంఘాలూ రాజకీయ పార్టీలకు అనుబంధ కార్మిక సంఘాలు కూడా ఉన్నాయి. 30 దేశాల్లో పేపర్మిల్లులు ఉన్న ఇంటర్నేషనల్ పేపర్సంస్థ బంగూర్ల నుండి ఈ మిల్లును 2012లో కొనేసింది. రూ.600 కోట్ల పెట్టుబడితో ఆధునీకరించింది. ప్రారంభోత్సవంలో తప్ప కంపెనీ చైర్మన్ లేదా డైరెక్టర్లు ఈ మిల్లులో ఎన్నడూ కనబడలేదు. వారు ఇండియాకు ఎప్పుడొస్తారో తెలియదు. తమిళ నాడుకు చెందిన ప్రొఫెషనల్స్ హైదరాబాద్లో ఉంటూ రాజమండ్రి పేపర్మిల్లును తమకు నమ్మకమైన అధికారుల కళ్ళూ చెవులతో మిల్లును నడిపిస్తున్నారు. ఉద్యోగుల పిల్లల్లో అర్బులైన వారికి ఉద్యోగాలిచ్చే సంప్రదాయం మొదటినుంచీ ఉంది. కొత్త యాజమాన్యం కూడా అందుకు రాతపూర్వకంగా అంగీకరించింది. కానీ ఒప్పుందాన్ని పక్కనపెట్టేశారు. అదేమిటని అడిగినవారిని సస్పెండ్ చేశారు. అనవసర పట్టుదలకుపోయి ఉత్పత్తిని కూడా ఆపేశారు.

రాజమండ్రి పేపర్మిల్లులో వివాదం ఆర్థిక అంశాలతో ముడిపడి ఉన్నది కాదు. ఉత్పత్తినే ఆపుకున్న స్తోమతగల యాజమాన్యం పంతంతో అడ్డగోలు పట్టుదలతో కార్మికులను నోరెత్తనీయరాదనే ఆలోచనతో ఉంది. యాజమాన్యం ఈ నిరంకుశ వైఖరికి ఒక ప్రజాప్రతినిధి, జిల్లా అధికారులూ అడ్డగోలుగా సమర్థిస్తున్నారు. కార్మికుల ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. కార్పొరేట్లకు అనుకూలమైన మోడీ, చంద్రబాబుల ప్రభుత్వాలు కార్మికులకు అనుకూలంగా ఉండవనేది నగ్నసత్యం. కార్మికుల ఆందోళనలో గౌరవాన్ని, హక్కులను నిలుపుకోవాలనే ఆరాటం ఉంది. కార్మికుల ఐక్యపోరాటమే విజయం సాధించిపెడుతుంది.

**కేరళలో ఇస్తున్న కూలి ఆంధ్రలో ఎందుకివ్వడం లేదు?**

**కేరళ మంత్రి మెర్సీకుట్టి అమ్మ విమర్శ**

కేరళలో సి.పి.ఎం. నాయకత్వంలోని వామపక్ష ప్రభుత్వం జీడిపిక్కల పరిశ్రమల కార్మికులకు కల్పిస్తున్న సదుపాయాలు, హక్కులన్నీ ఇక్కడ లభించాలంటే ఐక్య పోరాటాల ద్వారే సాధ్యమని కేరళ జీడిపిక్కలు, మత్స్యపరిశ్రమల శాఖ మంత్రి మెర్సీ కుట్టి అమ్మ అన్నారు. ఇ.ఎస్.ఐ., పి.ఎఫ్., 21 శాతం బోనస్, నెలకు వెయ్యి రూపాయలు పెన్షన్ చెల్లింపు, గ్రాట్యూటీ వంటి సౌకర్యాలను ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న జీడి పిక్కల పరిశ్రమల్లోని కార్మికులకు అమలు చేస్తున్నట్లు తెలిపారు. ప్రయివేటు యాజమాన్యాల కంపెనీల్లో కూడా ఈ సదుపాయాలన్నీ అమలు చేసేలా కృషి చేస్తున్నామన్నారు. నర్సీపట్నం పాలఘాట్ సెంటర్లోని సిటీక్లబ్ ఆవరణలో అగస్టు 28న జరిగిన జీడి పిక్కల పరిశ్రమల కార్మికుల సదస్సులో కుట్టి అమ్మ ముఖ్య అతిథిగా మాట్లాడారు. కేరళలో రోజుకు 450 రూపాయలు చెల్లించే



యాజమాన్యాలు నర్సీపట్నం ప్రాంతంలో చెల్లించకపోవడం దుర్మార్గమన్నారు. కేరళలో వామపక్ష ప్రభుత్వం కార్మికుల హక్కులు అమలుకు చేస్తున్న కృషితో వారి వేతనాలు, సదుపాయాలు పెరుగుతుండగా, ఆంధ్రప్రదేశ్లో యాజమాన్యాల ప్రయోజనాలు కాపాడే ప్రభుత్వం కావడంతో కార్మికులకు అన్యాయం జరుగుతోందని తెలిపారు.

కనీస వేతనం నెలకు రూ.18 వేలు చెల్లించాలని కార్మిక సంఘాలు డిమాండ్ చేస్తుంటే మోడీ ప్రభుత్వం అమలు చేయకపోగా హక్కుల సాధన కోసం పోరాడుతున్న కార్మిక వర్గాన్ని కుల, మతాల పేరుతో చీల్చుతోందని విమర్శించారు. కనీస వేతనాలు చెల్లించకుండా కార్మిక కుటుంబాలు బతికేదెలా అని కుట్టి అమ్మ ప్రశ్నించారు. మనిషికి 2,600 కేలరీల ఆహారం రోజుకు అవసరం కాగా కనీస వేతనాలను తగ్గించేందుకు రోజుకు 1,800 కేలరీలు సరిపోతాయని మోడీ ప్రభుత్వం కొత్త భాష్యం చెబుతోందని తెలిపారు. కనీస వేతనాలు, చట్టాల అమలు వంటి హక్కుల పరిరక్షణ కోసం సెప్టెంబర్ 2న దేశ వ్యాపితంగా కార్మికవర్గం చేపట్టబోయే సమ్మెలో భాగస్వాములు కావాలని ఆమె పిలుపునిచ్చారు. ఈ కార్యక్రమంలో సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సిహెచ్.నర్సింగరావు, ఐద్వా రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు బి.ప్రభావతి, సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా అధ్యక్షులు జి.కోటేశ్వరరావు తదితరులు పాల్గొన్నారు.



# కాంట్రాక్టు కార్మికులకు అన్ని సౌకర్యాలు అమలు చేయాలి

సి.హెచ్.నర్సింగరావు

కాంట్రాక్టు లేబర్ (రెగ్యులరైజేషన్, యాబలేషన్) చట్టం -1970 ప్రకారం కాంట్రాక్టు కార్మికులకు అనేక సంక్షేమ అంశాలు నేరుగా వర్తిస్తాయి. ఈ చట్టంలో లేని అంశాలు కూడా ఇతర చట్టాల ద్వారా వర్తిస్తాయి. బోనస్ చట్టం ద్వారా బోనస్ వర్తిస్తుంది. పారిశ్రామిక వివాద చట్టం ప్రకారం సమ్మె నోటీసు ఇచ్చి వేతన ఒప్పందాలు చేయవచ్చు. లే-ఆఫ్, లాకౌట్, మూసివేతలు వగైరా అంశాలు కూడా ఈ చట్టం ద్వారా వర్తిస్తాయి. ఫ్యాక్టరీ చట్టం ప్రకారం అనేక సంక్షేమ అంశాలు కూడా అమలుచేయాలి.

కాంట్రాక్టు లేబర్ చట్టం, సెక్షన్ 20 ప్రకారం కంపెనీ యాజమాన్యాలదే అసలు బాధ్యత. కాంట్రాక్టర్లు జీతాలు చెల్లించ కుండా పారిపోవచ్చు. యాజమాన్యమే కాంట్రాక్టు కార్మికులకు వేతనాలు నేరుగా చెల్లించాలి.

సెక్షన్ 16 ప్రకారం.. కాంట్రాక్టు కార్మికులు 100 అంత కంటే ఎక్కువ మంది పనిచేసే చోట తప్పకుండా 1 లేదా 2 క్యాంటీన్లు ఏర్పాటు చేయాలి.

సెక్షన్ 17 ప్రకారం.. కాంట్రాక్టు కార్మికులు రాత్రిపూట పనిచేయాల్సి వచ్చినప్పుడు యాజమాన్యం విశ్రాంతి గదులు ఏర్పాటు చేయాలి.

సెక్షన్ 19 ప్రకారం.. ఫస్ట్ ఎయిడ్ బాక్స్ (అత్యవసర చికిత్స కోసం) అవసరమైన పరికరాలతో పని ప్రదేశంలో తప్పని సరిగా ఉంచాలి.

సెక్షన్ 18(ఎ) ప్రకారం.. 4 లేదా 5 కాంట్రాక్టు కార్మికులకు అనుకూలమైన ప్రదేశంలో సరిపడా మంచినీరు ఉంచాలి.

సెక్షన్ 18 (బి) ప్రకారం.. కాంట్రాక్టు కార్మికులకు అవసరమైన మరుగుదొడ్లు, మూత్రశాలలు ఏర్పాటు చేయాలి.

సెక్షన్ 18 (సి) ప్రకారం... శుభ్రం చేసుకునే సౌకర్యాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

కాంట్రాక్టు కార్మికులతో వివాదం ఏర్పడినప్పుడు అసలు వారు తమ దగ్గర పనే చేయడంలేదని కాంట్రాక్టర్లు వాదిస్తుంటారు. వారు పనిచేసినట్లు చూపించే మొదటి ఆధారం గుర్తింపుకార్డు. ప్రతి కాంట్రాక్టరు చట్ట ప్రకారం గుర్తింపు కార్డు కార్మికుడికి ఇవ్వాలి. గుర్తింపు కార్డు మీద కాంట్రాక్టరు పేరు, అడ్రస్ ఉండాలి. కంపెనీ

యాజమాన్యం (ప్రిన్సిపల్ ఎంప్లాయర్ పేరు, అడ్రస్ కూడా ఉండాలి). కార్మికుడి డిజిగ్నీషన్ కూడా ఉండాలి. ప్రతి కాంట్రాక్టు కార్మికుడికి జీతాల స్లిప్ కూడా ప్రతినెలా ఇవ్వాలి. అందులో జీతాల వివరాలన్నీ పేర్కొనాలి.

కాంట్రాక్టు కార్మికులకు పని భద్రత చాలా ముఖ్యం. పనిలో నుంచి తొలగిస్తారనే భయంతో దినదిన గండంగా పనిచేస్తున్నారు. యూనియన్ లో చేరడానికి కూడా భయపడుతున్నారు. కాంట్రాక్టు కార్మికులు యూనియన్ లో చేరిన దగ్గర తొలుత భద్రత కోసం పోరాడుతున్నారు. చాలా పరిశ్రమల్లో “కాంట్రాక్టరు మారినా కార్మికులు కొనసాగాలి” అనే విధానం అమలు చేస్తున్నారు. ప్రతి సంవత్సరం టెండర్స్ ప్రకారం కాంట్రాక్టర్ మారవచ్చు లేదా కొనసాగవచ్చు. కానీ కాంట్రాక్టు కార్మికులు మాత్రం సర్వీస్ ఉన్నంతకాలం అదే కంపెనీలో పనిచేస్తారు. ఈ విధానం అమలు జరుగుతున్న దగ్గర కార్మికులకు పూర్తి పనిభద్రత ఉన్నది. జీతభత్యాలు, ఇతర సౌకర్యాలు కూడా పోరాటాల ద్వారా పెంచు కుంటున్నారు. అయినా కాంట్రాక్టు కార్మికులు నేటికీ అత్యధికంగా దోపిడీకి గురౌతున్నారు. ఎన్ని సంవత్సరాలు పనిచేసినా కనీస వేతనాలే అమలు చేస్తున్నారు. సీనియార్స్ ని పరిగణనలోకి తీసుకొని సర్వీస్ ను బట్టి జీతాలు పెంచడంలేదు. ప్రభుత్వం జీతాలు, కరవుభత్యం పెంచినప్పుడు మాత్రమే జీతాలు పెంచుతుంటారు. చట్ట ప్రకారం కనీస వేతనాల కంటే తక్కువ ఇవ్వకూడదు. ఎక్కువ ఇవ్వాలి. పర్మినెంట్ కార్మికులతో సమాన పనికి సమాన వేతనం చెల్లించాలి. కానీ ఇవేవీ అమలు చేయడంలేదు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కనీస వేతనాలు కూడా సకాలానికి మార్చకుండా చాలా జాప్యం చేస్తున్నాయి.

కాంట్రాక్టర్లు, కొన్ని కంపెనీలు ఆ కార్మికులు చేసే పనులు లేనప్పుడు పనుల నుంచి తొలగిస్తుంటారు. తొలగించినప్పుడు కూడా పారిశ్రామిక వివాద చట్టం సెక్షన్ 25(ఎఫ్ఎఫ్)ను అమలు చేయాలి. తిరిగి పనిలోకి వచ్చినప్పుడు వీరిలో సీనియార్స్ ప్రకారం పనులు కల్పించాలి. తొలగించినప్పుడు నష్టపరిహారం చెల్లించాలి. నష్టపరిహారంలో సంవత్సరానికి కనీసం 15 రోజులు జీతాన్ని



చెల్లించాలి. 5 సంవత్సరాలు సర్వీస్ పూర్తిచేస్తే సంవత్సరానికి 15 రోజుల చొప్పున గ్రాట్యుటీ చెల్లించాలి. ఆ సంవత్సరంలో పనిచేసిన కాలానికి బోనస్, ప్రతి 20 రోజులకు ఒక సెలవు జీతం కూడా చెల్లించాలి.

ప్రభుత్వాల అండతో పెట్టుబడిదార్లు కార్మికులను తీవ్రంగా దోచుకుంటున్న కాలం ఇది. లాభాలు భారీగా ఆర్జిస్తున్నారు. ప్రభుత్వాలు యాజమాన్యాలకు అనుకూలంగా చట్టాలను మారుస్తున్నాయి. అప్రంటీస్ చట్టాన్ని మార్చారు. కాంట్రాక్టు కార్మికుల స్థానంలో అప్రంటీస్ కార్మికులతో పనిచేయించుకొని కాంట్రాక్టు కార్మికుల జీతాలు కూడా చెల్లించకుండా స్టయిపెండ్ చెల్లిస్తారు. ఇది జీతంకాదు. చాలా తక్కువ వేతనాలతో పనిచేయించుకొనే పద్ధతిని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రవేశపెడుతున్నాయి. అప్రంటీస్ చట్టం ప్రకారం ట్రైనీలకు ఏ ఒక్క చట్టమూ వర్తించదు. కాంట్రాక్టు కార్మికులు గతంలో 10 మంది పనిచేసినా కాంట్రాక్టు చట్టం వర్తించేది. కానీ దానిని నేడు 50 మంది పనిచేస్తేనే వర్తించేట్లుగా మార్చారు. దీని వల్ల అత్యధిక మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు చట్టం పరిధి నుంచి బయటకు నెట్టబడ్డారు. ఇది కాంట్రాక్టు కార్మికులపై అతి పెద్ద దాడి. యావత్తు కాంట్రాక్టు కార్మికులను, అసంఘటిత కార్మికులను ఐక్యం చేయడం

ద్వారానే కాంట్రాక్టు కార్మికుల హక్కులు నిలబెట్టుకోగలం. గత 25 సంవత్సరాల్లో సరళీకరణ విధానాల ప్రభావంతో కాంట్రాక్టు కార్మికుల పరిస్థితి చాలా అధ్వాన్న స్థితికి దిగజారింది. చావోరేవో తేల్చుకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఎంత శ్రమకు ఓర్పుయినా కాంట్రాక్టు కార్మికులు ఐక్యంగా నిలబడ్డానికి ఒప్పించాలి. వారికి విశ్వాసం కల్పించడం నేడు అత్యంత అవసరం. అత్యంత దోపిడీకి గురౌతున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను ఆర్గనైజ్ చేయడం తమ బాధ్యతగా పర్మినెంట్ యూనియన్లు భావించాలి. పర్మినెంట్ యూనియన్లోని కొంత మంది కార్యకర్తలను కేటాయించి కాంట్రాక్టు కార్మికుల్లోనే వారు పనిచేయాలి. వారితరపున కాంట్రాక్టర్లు, అధికారుల వద్దకు వెళ్లిమాట్లాడాలి. అవసరమైతే ఆర్థిక సహకారం అందించాలి. కాంట్రాక్టు కార్మికులు అందరికంటే సమరశీలంగా పోరాడతారు. ఎంత త్యాగానికైనా సిద్ధపడతారు.

ఐక్యతే ఆయుధం - పోరాటమే మార్గం

- సి.హెచ్.నరసింగరావు

కాంట్రాక్టు కార్మికులకు సంబంధించి మూడు మాసాల నుంచి వస్తున్న వ్యాసాల్లో ఇది ఆఖరిది. 4 వ్యాసాలూ కలుపుకొని చదువుకుంటే సమగ్రంగా విషయం అర్థమౌతుంది. వచ్చే నెల నుంచి పారిశ్రామిక వివాద చట్టం గురించి ఉంటుంది.

**ఆర్టీసీకి ఉరితాడులాంటి**

**ఎం.వి.యాక్స్ సవరణ బిల్లు 2016 రద్దు చేయాలి.**

**ఆర్టీసీ అప్పలన్నీ  
రద్దు చేయాలి.**

**డీజిల్ పై పన్నుల  
భారాన్ని తగ్గించాలి**



**వినాశకర రోడ్డు రవాణా బిల్లు రద్దు చేయాలి**

**ఆర్టీసీ కార్మిక సంఘాలు**



# సంపూర్తిగా అమెరికా ఉచ్చలోకి...

మంగళవారం నాడు ఏకకాలంలో వాషింగ్టన్ లోనూ న్యూఢిల్లీ లోనూ భారత అమెరికాల మధ్య కుదిరిన రక్షణ వాణిజ్య ఒప్పందాలు దేశాన్ని పూర్తిగా దృతరాష్ట్రకాగిలిలోకి చేర్చాయి. వాషింగ్టన్ లో రక్షణమంత్రి మనోహర్ పరిక్లర్, రక్షణశాఖ కార్యదర్శి అష్టిన్ కార్టర్ సంతకాలు చేయగా, న్యూఢిల్లీలో విదేశాంగమంత్రి సుష్మాస్వరాజ్, అమెరికా విదేశాంగమంత్రి జాన్ కెర్రీ ఒప్పందం చేసుకున్నారు. 2002లో వాజ్ పేయి హయాంలో మొదలై 2004లో మన్మోహన్ సింగ్ ప్రభుత్వం వుండగా ఒక రూపం తీసుకుని కూడా దశాబ్దం పైగా ముగింపునకు రాలేదు. వామపక్షాల వ్యతిరేకతే అందుకు కారణమని 2004లో రక్షణమంత్రి ఎకెఆంటోనీ అన్నారు. కానీ వారి మద్దతు ఉపసంహరణ తర్వాత కూడా ఇన్నేండ్లు పట్టిందంటే ఎలాంటి విపత్కర అంశాలున్నాయో తెలుస్తుంది. అలాంటి ఒప్పందంపై దస్మత్ చేయడం నరేంద్రమోడీ నాయకత్వంలోని బీజేపీ ప్రభుత్వ లొంగుబాటుకు పరాకాష్ట. ఈ సందర్భంగా రక్షణశాఖ కార్యదర్శి అష్టిన్ కార్టర్ చెప్పిన రెండు మాటలు ఆసక్తికరమే గాక ఆందోళనకరమైనవి. మొదటిది - తమ దేశపు అతి ప్రధాన రక్షణ భాగస్వామిగా భారతదేశం గురించి చెప్పే మాట ఈ ఒప్పందాల తర్వాత నూటికి నూరుశాతం నిజమవుతుందన్నారు. రెండు - తాను రక్షణ శాఖ బాధ్యతలు చేపట్టాక పరిక్లర్ తో సమావేశం కావడం ఇది ఆరోసారి అని, ఈ ఏడాది కాలంలోనూ మరే దేశ మంత్రికన్నా ఆయనతోనే ఎక్కువ సమయం గడిపాననీ చెప్పారు. తన ప్రపంచాధిపత్య వ్యూహంలో భారత దేశాన్ని ఇరికించడం చాలా అవసరమని దానికి బాగా తెలుసు గనకే గత పదహారేండ్లుగా ఆ దిశలోనే పాచికలు వేస్తూ ఇప్పటికి పూర్తిగా సఫలీకృతమైంది. నాటో సైనిక కూటమిలోని దేశాలతో సమాన స్థాయి భారత దేశానికి కల్పించామని అమెరికా చెబుతున్నదంటే మన పరిస్థితి తెలుస్తుంది.

## స్థావరాలను మించిన సదుపాయం

న్యూయార్క్ లో కుదిరిన ఒప్పందం పేరు లెమోవా (ఎల్ ఇఎం వోఎ - లాజిస్టిక్ ఎక్స్ ప్లెంజి మెమోరాండం ఆఫ్ అండర్ స్టాండింగ్) ఇరుదేశాల సైనిక సదుపాయాలను పరస్పర అవసరాలకోసం వాడుకోవచ్చున్నది ఈ ఒప్పందం సారాంశం. అంటే మన నౌకా వైమానిక స్థావరాలు, సైనిక దళాల వ్యవస్థ, ఆయుధ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, వినియోగం వంటి వాటిని ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం, ఉపయోగించుకోవడం జరుగుతుంది. ఉదాహరణకు అమెరికా

నౌకలు మన స్థావరాలకు రావచ్చు. వాటి ఇంధన అవసరాలు లేదా మరమ్మత్తులు, మకాంలు లేదా మరేదైనా అక్కడ చేసుకోవచ్చు. ఆసియా పసిఫిక్ ప్రాంతంలో అపారమైన వ్యూహాత్మక అవసరాలు గల అమెరికా లెమోవా ద్వారా వాటిని నెరవేర్చుకోవచ్చని ఆశిస్తున్నది. ప్రపంచ వ్యాపితంగా 156 దేశాలలో సైనిక స్థావరాలు గల అమెరికా దురాక్రమణ స్వభావం తెలియనిదేమీ కాదు. కనుకనే ఇది మామూలు ఒప్పందమే అయినట్టు దీనివల్ల ఎలాంటి అదనపు ప్రభావం వుండదన్నట్టు చిత్రించేందుకు తంటాలు పడుతున్నారు. గతంలో ఉమ్మడి విన్యాసాలంటే ముందస్తు చర్చలు అనుమతులు అవసరమయ్యేవని దీనివల్ల ఆ అవసరం లేకుండా పోవడమే ముఖ్యమైన మార్పు అని తక్కువ చేసి చూపిస్తున్నారు. ఈ ఒప్పందం వల్ల అమెరికా సైనిక స్థావరాలు ఏర్పర్చుకునే అవకాశం కలగదని సమర్థించుకుంటున్నారు. ఒకసారి వారి ప్రవేశానికి అవకాశం కలిగించిన తర్వాత మనమాట బలహీనమై పోవడం చూస్తున్నదే. వారి సైనిక కేంద్రం పెంటగాన్ లో భారత దేశ అవసరాలకు ఒక విభాగమే సృష్టిస్తారట! నిజానికి ఈ ఒప్పందం పూర్తిపాఠం ఇంతవరకూ ప్రతిపక్షాలకూ ప్రజలకూ అందుబాటులో వుంచనే లేదు.

## లాభాలన్నీ వారికి.. సమస్యలు మనకు

గల్ఫ్ యుద్ధం సందర్భంగానే ఆ విమానాలు ఇంధనం నింపుకోవడానికి చంద్రశేఖర్, వాజపేయి ప్రభుత్వాలు అనుమతించడం చాలా విమర్శలకు దారితీసింది. ఈ ఒప్పందంతో వారు అధికారికంగానే మన స్థావరాలను వాడుకునే అవకాశం కలిగిన తర్వాత వారు విడిగా ఏర్పాటు చేసుకోవలసిన అవసరం ఏముంటుంది? దీనివల్ల మన సాయుధ సంపత్తి గురించి వారికి ప్రత్యక్ష అవగాహన లభించడమే గాక మన సైనిక దళాలలోనూ చొరబడే వీలు దొరుకుతుంది. ఆఖరుకు నిఘా పరికరాలను సమాచార యంత్రాంగాన్ని కూడా పూర్తిగా తెలుసుకోగలదు. గతంలో మన రక్షణ పరికరాలు అనేకం రష్యా నుంచి వచ్చాయి. ఇప్పటికి వారే వాటి నిర్వహణకు ఆధునీకరణకు సహకరిస్తున్నారు. అవన్నీ ఇప్పుడు అమెరికాకు తెలిసిపోతాయి. ఇంతా చేసి అమెరికా పాకిస్తాన్ కు కూడా వ్యూహాత్మక నేస్తంగానే గాక ఆ సైనిక వ్యవస్థ పోషకురాలుగానూ వుంది. అఫెనిస్తాన్ లోనూ ప్రతీఘాత శక్తులకు దాని ప్రోత్సాహముంది. అంతర్జాతీయంగా ఇస్లామోభోబియా



పెంచిన అమెరికా వారిని ఆగర్భశత్రువులుగా మార్చేసిన నేపథ్యం వుంది. ఇవన్నీ కలిస్తే వారి స్నేహం వల్ల మనకున్న సమస్యలు గాక అదనంగా శత్రువులను కొని తెచ్చుకున్నట్టువుతుంది. అమెరికాకు ఇంత దగ్గరైన తర్వాత మన సహజ నేస్తాలుగా వున్న రష్యాగాని, పొరుగున వున్న చైనా గానీ గతంలో వలె ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం కష్టమవుతుంది.

ఇరాన్ తో ఇటీవలే మనం కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాల అమలు కూడా క్లిష్టంగా మారుతుంది. దేశ సార్వభౌమత్వం స్వతంత్ర విధానం వదులుకొని అమెరికా కనుసన్నల్లో మెలిగే దుస్థితి దాపురిస్తుంది. వారి ఆయుధ అమ్మకాల్లో మనమే ప్రధాన కొనుగోలుదార్లుగా వున్నాము. అయినా సరే అనేక ప్రధాన ఆయుధాల పరిజ్ఞానాల అమ్మకంపై నిషేధాలు కొనసాగిస్తూనే వుంది. ఇటీవలనే రక్షణరంగంలో భారతదేశాన్ని విశ్వసించి విక్రయాలు కొనసాగించడానికి అనుమతించే ఒక చట్టాన్ని వారి సెనేట్

ఆమోదించాల్సి వచ్చింది. కాలం చెల్లిన తన అణు విద్యుత్ పరికరాలు మనకు అంటగట్టడం కోసం ఎన్ఎస్జీలో సభ్యత్వం ఇప్పిస్తానని నమ్మించి వాటిని అంటగట్టింది. 2లక్షల 80వేల కోట్ల విలువైన అణువిద్యుత్ రియాక్టర్ల కొనుగోలుకు మనం ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడం మూలపడిన వెస్టింగ్ హౌస్ కు కొత్త పూపిరి పోసింది. దీని కోసం మన అణు వ్యవస్థల తనిఖీకి కూడా అంగీకరించాము. ఇవన్నీ అయిన తర్వాత ఎన్ఎస్జీలో ప్రవేశం కల్పించేందుకు తన శక్తియుక్తులు ఉపయోగించకుండా అమెరికా ఇచ్చిన మాట తప్పింది. దీనిపై విమర్శ చేసే బదులు బడా మీడియా చైనా వల్లనే మనకు హోదా రాలేదని చర్చను దారి తప్పించింది. బాధ్యత దక్షిణచైనా సముద్ర వివాదంలో మనం తలదూర్చడం అమెరికాకు మేలు తప్ప మనకు కలిగే ప్రయోజనం శూన్యం. హిందూ మహాసముద్రంలోనూ చైనా ప్రభావాన్ని తగ్గించాలనే పేరిట అమెరికాకు పీట వేయడం మరి తప్పు.

## సార్వత్రిక సమ్మెలో కదంతొక్కిన కార్మిక వర్గం



పాట్నాలో..



హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో..



కోల్ కతాలో..



మూతబడిన విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్



# కార్మిక హక్కులను కాపాడుకోవాలి

ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ లేనంత పెద్ద సవాలు కార్మికులకు, ఉద్యోగులకు ఎదురయింది. 2015 సెప్టెంబరు సమ్మె తర్వాత కూడా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మిక హక్కులపై దాడిని కొనసాగిస్తున్నాయి. ఏ మార్కెట్ నయినా నియంత్రించకూడదనేది సరళీకరణ సిద్ధాంతం. లేబరు మార్కెట్ ను కూడా కార్మిక చట్టాలతో ఆటంక పరచవద్దని యాజమాన్య సంఘాలు సరళీకరణ విధానాలు మొదలయినప్పటి నుండి కోరుతున్నాయి. ఇతర మార్కెట్లు లాగా లేబరు మార్కెట్ కూడా డిమాండ్, సప్లయిని బట్టి ఉండాలని వాదిస్తున్నాయి. 360 పూను పోస్టులకి డిగ్రీలు, పీజీలు, పిహెచ్ డీలతో సహా 23 లక్షల మంది పోటీ పడిన దేశం మనది. ఇది నిరుద్యోగ సమస్య తీవ్రతకు అద్దం పడుతోంది.

ఒక పక్క లేబరు సరఫరా ఎక్కువ ఉంది. పని చేయటానికి సిద్ధంగా ఎక్కువ మంది వున్నారు. మరో పక్క డిమాండ్ తక్కువగా ఉంది. ప్రభుత్వం ఉద్యోగాల మీద నిషేధం విధించింది. యాంత్రికరణ, ఆటోమేషన్, కంప్యూటరైజేషన్ వలన ప్రయివేట్ రంగంలో ఉద్యోగాలు అతి తక్కువగా వస్తున్నాయి. ఇటువంటి సమయంలో అదివరకు పాలకులు ప్రయత్నించి విఫలమైన హైర్ & ఫైర్ వద్దతి (ఇష్టమైన విధంగా పనిలో పెట్టుకోడం, ఇష్టమొచ్చినరీతిలో పనిలో నుండి తీసేయడం)ని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఆచరణలోకి తెస్తున్నాయి. కొత్తగా పనిలో చేరుతున్న వారితో, ఇప్పటికే పనిలో ఉన్న వారితో బంతి ఆట ఆడుకునేందుకు యాజమాన్యాలకు అవకాశాలు కల్పిస్తున్నాయి. పని గంటలు, వేతనాలు, సామాజిక భద్రతా సౌకర్యాలు, ఉపాధి, పని పరిస్థితులపై రెట్టించిన శక్తితో దాడి చేస్తున్నాయి.

కార్మిక హక్కులపై జరుగుతున్న దాడి విస్మయంగా ఉంది. ఇటీవలి పరిణామాలు పరిశీలిస్తే కార్మిక చట్టాల సవరణ ప్రధాన సారం తెలిసిపోతుంది.

**మూడు చట్టాలు అనేక ప్రభావాలు...**

ఆగస్టు 10న లోక్ సభలో ఫ్యాక్టరీస్ చట్టానికి సవరణలు చేసే బిల్లుపాస్ అయింది. మూడు నెలల్లో కార్మికుడు పనిచేసే ఓవర్ టైం పని గంటలను 50 నుండి 100 గంటలకు పెంచారు. ప్రజా ప్రయోజనాల కోసం అయితే అదే మూడు నెలల కాలంలో 75 నుండి 125 గంటలకు పెంచారు. ఫ్యాక్టరీస్ చట్టానికి ప్రభుత్వం తలపెట్టిన అసలు సవరణలు ఇంకా పార్లమెంట్ లో పెండింగులో ఉన్నాయి. వాటి ప్రకారం విద్యుత్తు సహాయంతో పనిచేసే ఫ్యాక్టరీల్లో 20 లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది కార్మికులు ఉంటేనే ఫ్యాక్టరీల

చట్టం అమలవుతుంది. విద్యుత్తు సహాయం లేని ఫ్యాక్టరీల్లో ఐతే 40 లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది ఉండాలి. కానీ మన రాష్ట్రంలో చంద్రబాబు నాయుడు ప్రభుత్వం 2015లోనే ఈ సవరణలు చేసింది. దీనితో అత్యధిక ఫ్యాక్టరీల్లో సెలవులు, 8 గంటల పనివిధానం, పని ప్రదేశంలో భద్రత, కల్పించాల్సిన ఇతర సౌకర్యాలు అమలుకావు. చీఫ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఫిర్యాదు లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండా ఫ్యాక్టరీల చట్టానికి సంబంధించిన వివాదాలను కోర్టులు స్వీకరించే అవకాశం లేకుండా మార్పు చేసింది. ఇది ఒకటి.

చిన్న ఫ్యాక్టరీలు (ఉపాధి, పని పరిస్థితుల క్రమబద్ధీకరణ) బిల్లు పార్లమెంట్ లో పెండింగులో వుంది. ఇది పాసైతే 40 మంది లోపు పనిచేసే ఫ్యాక్టరీల్లో 14 ముఖ్య చట్టాలు అమలుకావు. పి.ఎఫ్. బదులు కొత్త పెన్షన్ పథకం వస్తుంది. ఇఎస్ఐ బదులుగా ఆరోగ్య బీమా పథకం వస్తుంది. కనీస వేతనాలు, బోనస్ కూడా పూర్తిగా ఉండవు. 51% కార్మికుల సభ్యత్వం ఉన్న యూనియన్ మాత్రమే ఉమ్మడి సమస్యలపై మేనేజ్మెంట్ తో మాట్లాడాలి. ఈ చట్టంలో సమ్మె హక్కు లేదు. ఇది రెండోది.

కార్మిక చట్టాల అమలుకు సంబంధించిన పత్రాల సమర్పణ, రిజిస్టర్ల నిర్వహణ నుండి మినహాయింపు చట్ట సవరణను ఎన్.డి.ఏ. ప్రభుత్వం 2014 డిసెంబర్ లో పాస్ చేసింది. ఇది మూడోది. 10 నుండి 40 మంది వరకు పనిచేసే ఫ్యాక్టరీలు, గనులు, క్వారీల యజమానులు 16 లేబర్ చట్టాల అమలుకు సంబంధించిన పత్రాలు లేబర్ డిపార్ట్మెంట్ కు సమర్పించనవసరం లేదు. రిజిస్టర్లు నిర్వహించాల్సిన పని లేదు. కొన్ని ఫారాలు నింపి కంప్యూటర్ లో పెట్టుకుంటే చాలు. అంతకుముందు 10 నుండి 19 మంది వరకు ఉండే కార్మికుల సంఖ్యను 10 నుండి 40కు పెంచారు. చట్టాల సంఖ్యను 9 నుండి 16 చేశారు.

ఈ మూడు మార్పులు మెజారిటీ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులను కార్మిక చట్టాల పరిధి నుండి తప్పించేవే.

**నిర్ధారిత కాల ఉద్యోగాలు**

నిర్ధారిత కాలానికి ఉద్యోగం (ఫిక్స్ డ్ టర్మ్ ఎంప్లాయిమెంట్) ఇచ్చే విధానాన్ని వాజ్ పాయి ప్రభుత్వం 2003లో, మన్మోహన్ సింగ్ ప్రభుత్వం 2007లో, మోడీ ప్రభుత్వం 2015 ఏప్రిల్ లో ప్రవేశపెట్టే ప్రయత్నం చేశాయి. కార్మిక సంఘాలు గట్టిగా వ్యతిరేకించటంతో వెనక్కి తగ్గాయి. మళ్లీ ఇప్పుడు మోడీ ప్రభుత్వం 2016 ఆగస్టు 4 తారీకుతో నోటిఫికేషన్ విడుదల చేసింది. ఇండస్ట్రియల్ ఎంప్లాయిమెంట్ (స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్) రూల్స్ కు సవరణలు



ప్రతిపాదించింది. కార్మికులు ఎక్కువ మంది పనిచేసే గార్మెంట్స్ రంగంలో ఫిక్స్డ్ టర్మ్ ఎంప్లాయిమెంట్ ప్రవేశపెట్టింది.

గార్మెంట్స్ లో పని సీజనల్ కాదు. నిరంతరం ఉండేదే. కార్మికులకు ఉద్యోగ భద్రత లేకుండాచేసి న్యాయమైన వేతనాలు, పని పరిస్థితులను అడగకుండా భయపెట్టేందుకే మోడీ ప్రభుత్వం ఈ సవరణలు చేసింది. నిర్ధారిత కాలం పూర్తి కాగానే కార్మికుల ఉద్యోగం ఆటోమేటిక్ గా ఊడిపోతుంది. నోటీసు కూడా ఇవ్వాలని అవసరం లేదు. దీనిని అడ్డుకోకపోతే క్రమేపీ ఈ పద్ధతి అన్ని రంగాలకూ పాకే ప్రమాదముంది.

#### మోడల్ షాప్స్ & ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ చట్టం

2016 జూన్ 29న కేంద్ర ఎన్డిఏ ప్రభుత్వం “మోడల్ షాపులు, సంస్థలు (ఉపాధి, సర్వీసు కండిషన్ల క్రమబద్ధీకరణ) బిల్లు 2016ను ఆమోదించి రాష్ట్రాలకు పంపింది. దాని ప్రకారం రాష్ట్రాల్లో షాప్స్ & ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ చట్టాలకు సవరణలు చేయాలని కోరింది. ఇది చాలా ప్రమాదకరమైన బిల్లు. ఫ్యాక్టరీలు మినహా అన్ని సంస్థలు, షాపులు, గోడౌన్లు, వర్తకం, వ్యాపారం, బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్స్, ఐటీ, బయోటెక్నాలజీ, పరిశోధన - అభివృద్ధి తదితర అన్ని రంగాలు, సంస్థలకు ఇది వర్తిస్తుంది.

365 రోజులూ, 24 గంటలూ తెరిచి ఉంచేందుకు యజమానులకు పూర్తి స్వేచ్ఛ ఇచ్చారు. మహిళలను రాత్రి షిఫ్ట్ లో అనుమతించారు. ఐటీ, బయోటెక్నాలజీ, పరిశోధన-అభివృద్ధి రంగాలకు పూర్తిగా, ఇతర రంగాలకు కొన్ని నెపాలతో 8 గంటలకుమించి పని గంటలను నిర్ణయించే అధికారాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఇచ్చారు. లేబర్ డిపార్ట్మెంట్ బదులుగా ఫెసిలిటేటర్లు (ప్రయివేట్ వ్యక్తులు, ఏజెన్సీలు) తనిఖీలు నిర్వహిస్తారు. ఫెసిలిటేటర్ల ఫిర్యాదు ఉంటేనే కోర్టులు కేసులను స్వీకరించాలి.

దీనికి ముందుగానే చంద్రబాబునాయుడు ప్రభుత్వం 2016 జనవరి 11న చిల్లర వ్యాపార విధానాన్ని ప్రకటిస్తూ జీ.ఓ. నెం.11 జారీ చేసింది. ఈ విధానానికి అనుగుణంగా షాపులలో సంస్కరణలు ప్రవేశపెడుతూ మే 24న జీ.ఓ. నెం.26 విడుదల చేసింది. షాపులు ఉదయం 6 నుండి రాత్రి 11 గంటల వరకు తెరిచి ఉంచేందుకు, పార్ట్ టైం ఉద్యోగులను పెట్టుకునేందుకు అవకాశం కల్పించింది. దీనికి తోడుగా మోడీ ప్రభుత్వం పంపిన మోడల్ బిల్లు ప్రకారం షాప్స్ & ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ చట్టంలో మార్పులు చేయటానికి చంద్రబాబునాయుడు ప్రభుత్వం వెనకాడదు.

#### బానిస సంకెళ్లు వేస్తున్న కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు

ఫ్యాక్టరీల చట్టానికి కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మిక వ్యతిరేక మార్పులు చేశాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వం అదనంగా మరికొన్ని మార్పులు చేయబోతోంది. ఫ్యాక్టరీయేతర రంగాలన్నింటికీ వర్తించే షాప్స్ &

ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ చట్టంలో మార్పులకు రంగం సిద్ధమయ్యింది. మొత్తం కార్మికులు, ఉద్యోగులను బానిసత్వంలోకి నెట్టి యజమానులు దోపిడీ చేసుకొనే అవకాశాన్ని కల్పించే పనిలో మోడీ, చంద్రబాబు నాయుడు ప్రభుత్వాలు ఉన్నాయి. ప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండా రిట్రైన్మెంట్, లే ఆఫ్, మూసివేతలకు అవకాశం ఇస్తూ టి.డి.పి. ప్రభుత్వం ఐడీ చట్టానికి సవరణలు చేసింది. నిబంధనల ప్రకారం పనిచేయడాన్ని కూడా తీవ్ర తప్పిదంగా పరిగణిస్తూ ఈ చట్టంలో మరో మార్పు చేసింది. 50 మంది లోపు కార్మికులను పెట్టుకొనే కాంట్రాక్టర్లకు కాంట్రాక్టు కార్మిక చట్టాన్ని అమలు చేసే బాధ్యత లేకుండా చేసింది.

44 కార్మిక చట్టాలను 5 గా కుదించే ప్రక్రియను మోడీ ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తోంది. వీటిలో ప్రధానంగా సమ్మె చేసే అవకాశం లేకుండా చేయడం, హైర్ & ఫైర్ పద్ధతిని అమలు చేయడం, బయటివారు ట్రేడ్ యూనియన్లకు నాయకత్వం వహించకుండా చేయడం ప్రధానంగా ఉన్నాయి. ఇ.పి.ఎఫ్., ఇ.ఎస్.ఐ. చట్టాలకు మార్పులు చేసి ప్రైవేట్ పెన్షన్ ఫండ్స్, ప్రైవేట్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలకు వ్యాపారాన్ని సమకూర్చే పనిలో మోడీ ప్రభుత్వం ఉంది.

అన్నిటికంటే మించి లేబర్ చట్టాల అమలుకు సంబంధించిన తనిఖీలను కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎత్తివేస్తున్నాయి. తనిఖీలు ప్రహసనంగా మారిపోయాయి. ఉన్న చట్టాలు కూడా అమలు కావడం లేదు. వాటిని అమలు చేయాలని కార్మిక సంఘాలు కోరుతున్నాయి.

#### ప్రభుత్వ వాదనలు, ప్రచారాలను తిప్పికొట్టాలి

కార్మిక చట్టాల్లో చేస్తున్న మార్పులు కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నాయని స్పష్టమతోంది. కానీ కేంద్ర కార్మిక మంత్రి దత్తాత్రేయ కార్మిక చట్టాలను సరళం చేస్తున్నాం తప్ప కార్మిక హక్కులను ఎత్తివేయడం లేదని అబద్ధాలాడుతున్నారు. పెట్టుబడులు రావాలన్నా అభివృద్ధి జరగాలన్నా సమ్మెలు, ఆందోళనలు ఉండకూడదని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వాదిస్తున్నాయి. ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని బట్టి వ్యాపారాలు నడవడం, తద్వారా అభివృద్ధి జరుగుతుందనేది జగమెరిగిన సత్యం. 2003 - 2011 మధ్య దేశంలో అభివృద్ధి బాగా జరిగింది. జి.డి.పి.లో అభివృద్ధి సరాసరిన 8.5 శాతానికి చేరింది. కార్మిక హక్కులు ఆ అభివృద్ధికి ఆటంకం కాలేదు. ఇప్పుడు ఆర్థిక వ్యవస్థలో నెలకొన్న సంక్షోభానికి కార్మిక చట్టాలు కారణం కాదు.

సంపదను సృష్టించే కార్మికులకు సంపదలో న్యాయమైన వాటా దక్కాలి. అందుకు పోరాటం తప్ప మరో మార్గం లేదు. యజమానుల దోపిడీని ప్రశ్నించే పోరాటాలను అణగదొక్కేందుకే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చట్టాల్లో మార్పులు చేస్తున్నాయి. ఈ విధానాలను కార్మికవర్గం ఐక్యంగా తిప్పికొట్టాలి.

-పి.అజయకుమార్



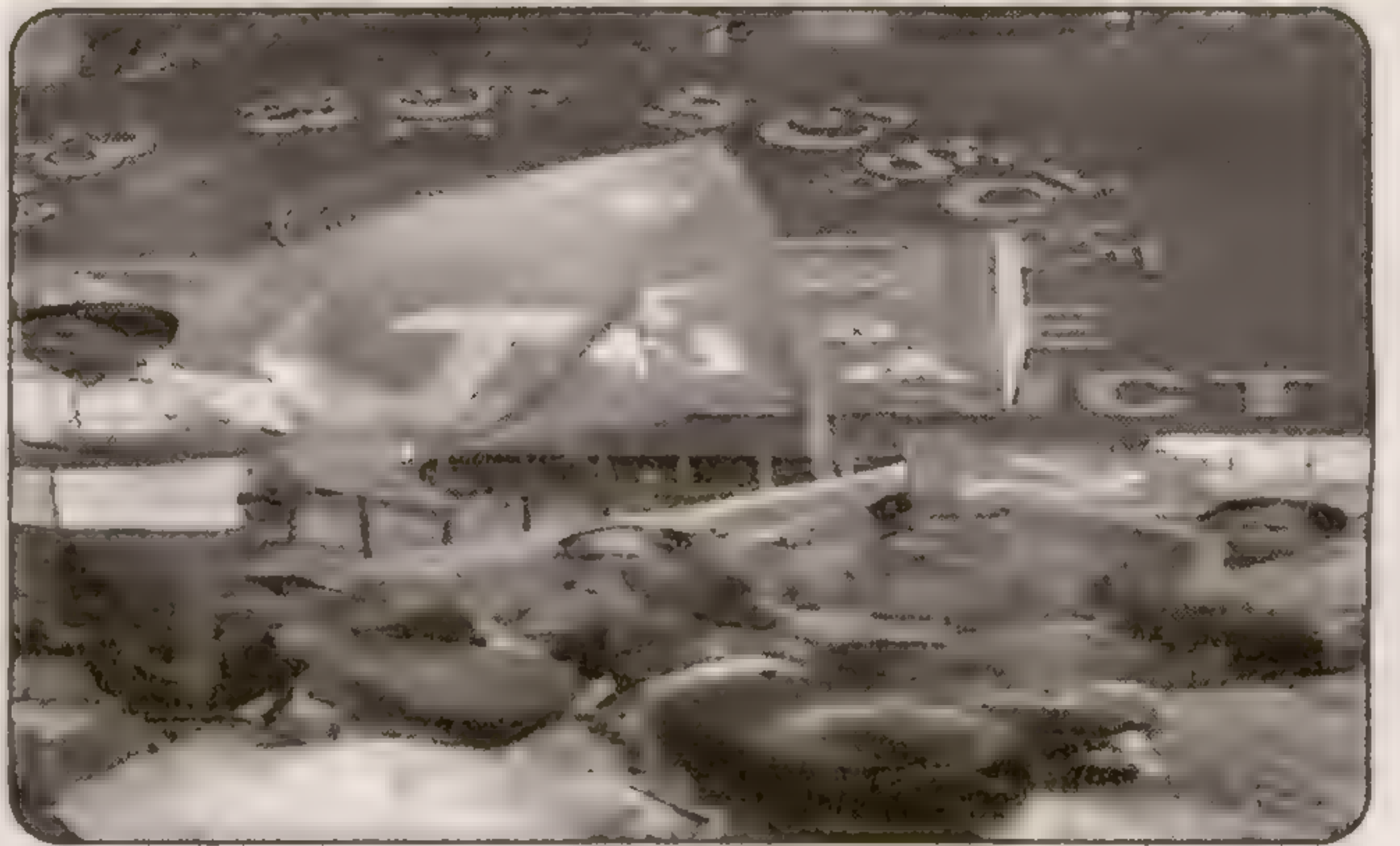
రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపు పై

కనీసవేతనం రూ.18 వేల కోసం

కదంతొక్కిన కార్మికులకోసం



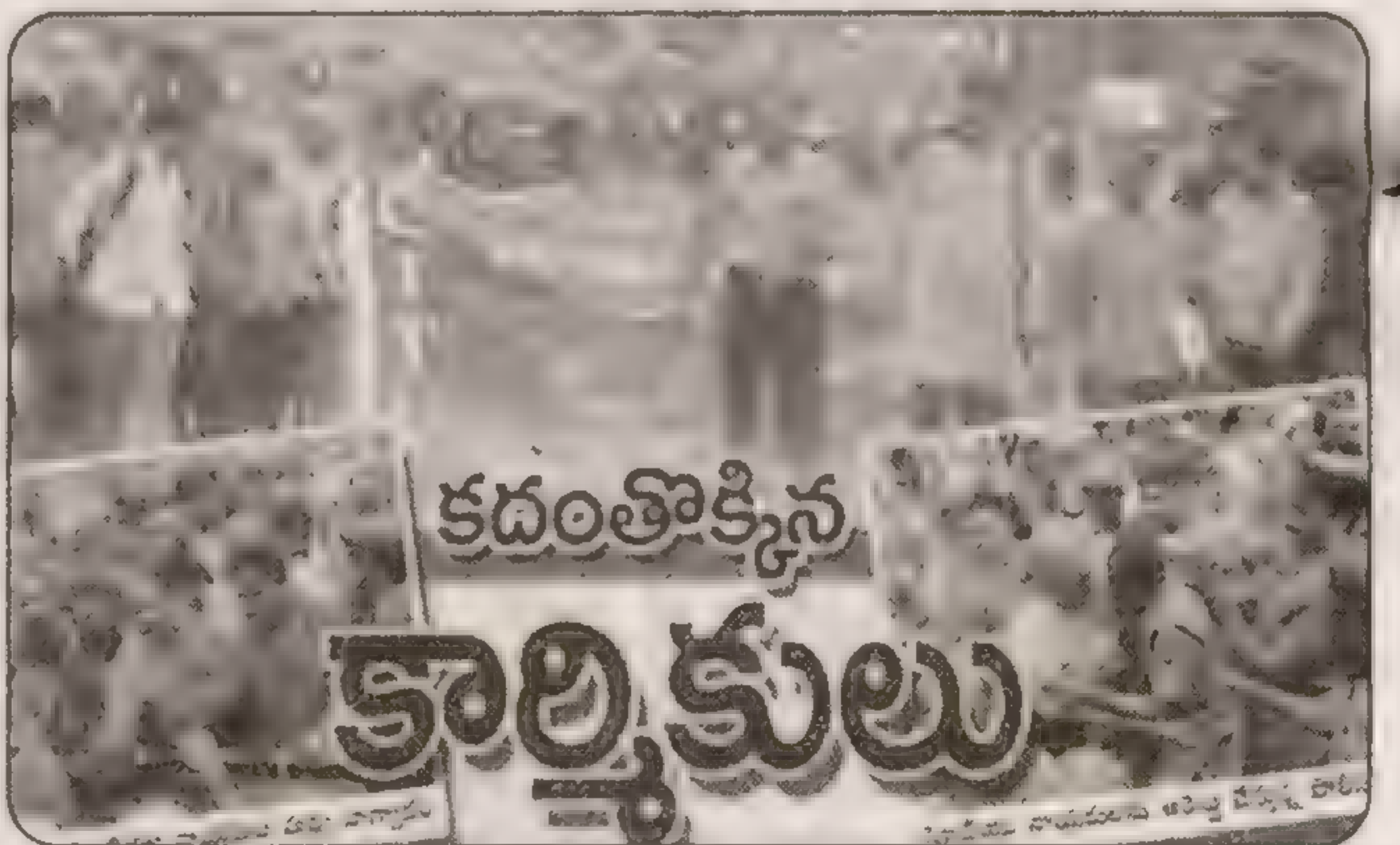
విశాఖ



చిత్తూరు



నెల్లూరు



శ్రీకాకుళం



ఏలూరు



అనంతపురం





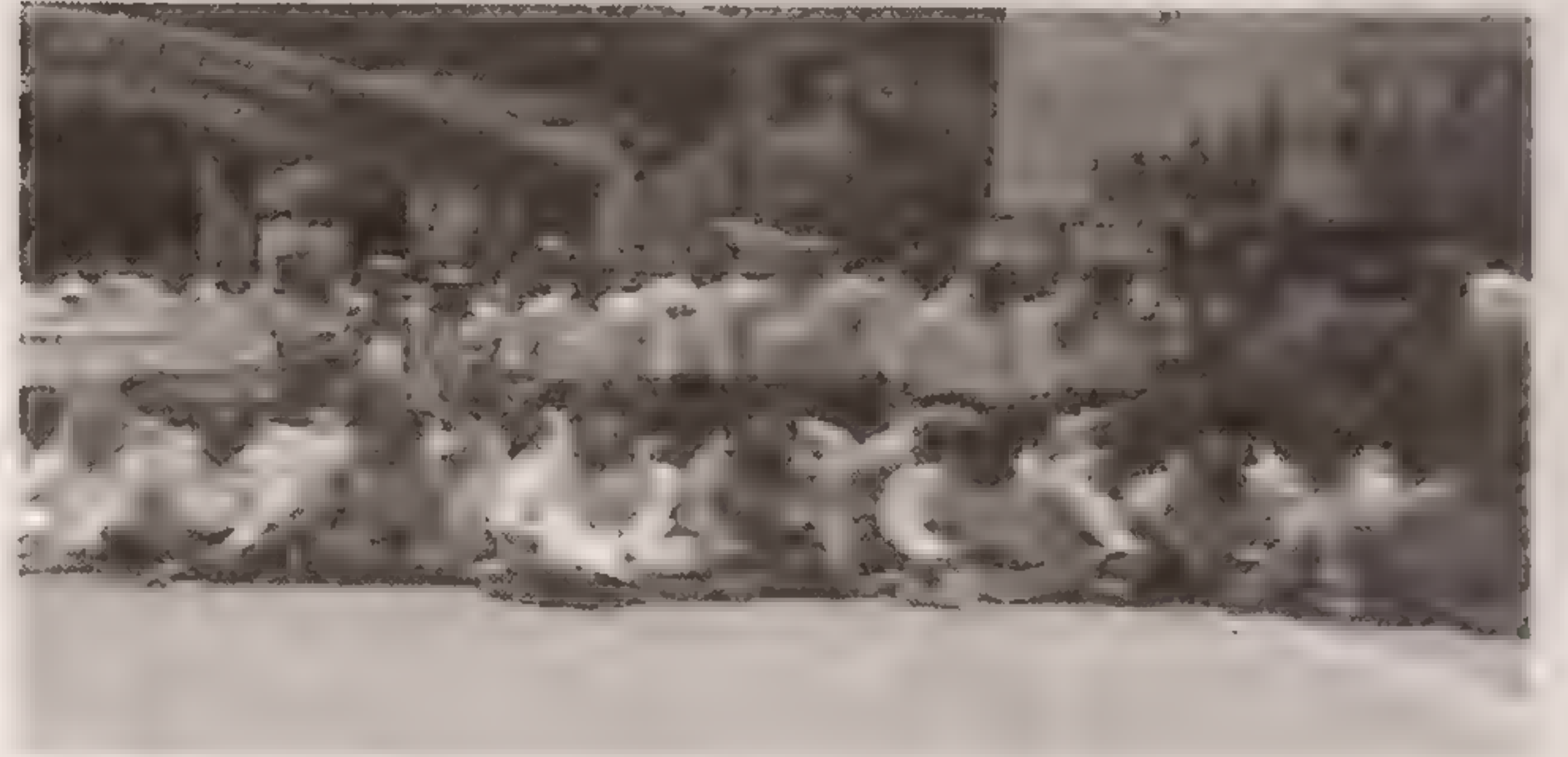
తూర్పుగోదావరి



కర్నూలు



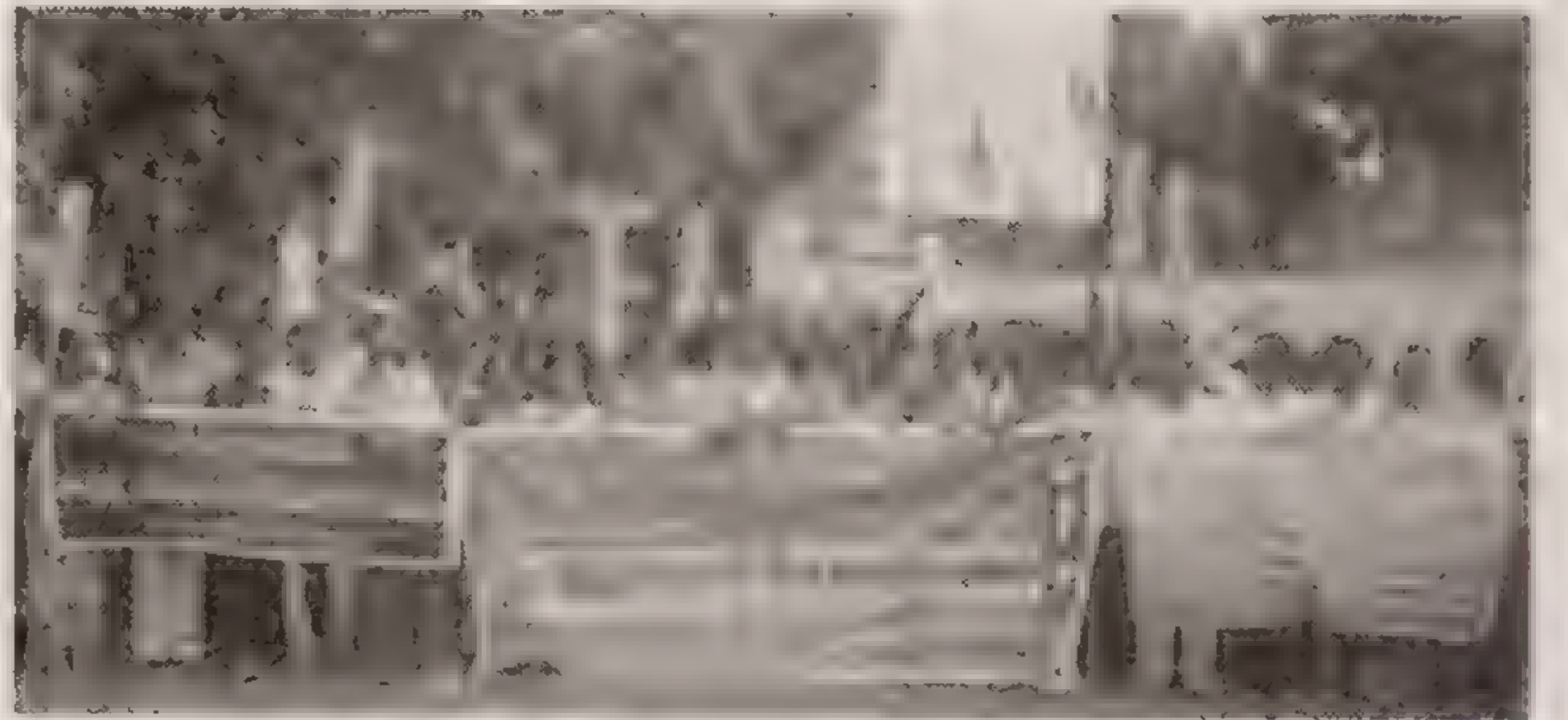
ప్రకాశం



కృష్ణా



గుంటూరు



విజయనగరం



స్తంభించిన బిఎస్ఎస్ఎల్

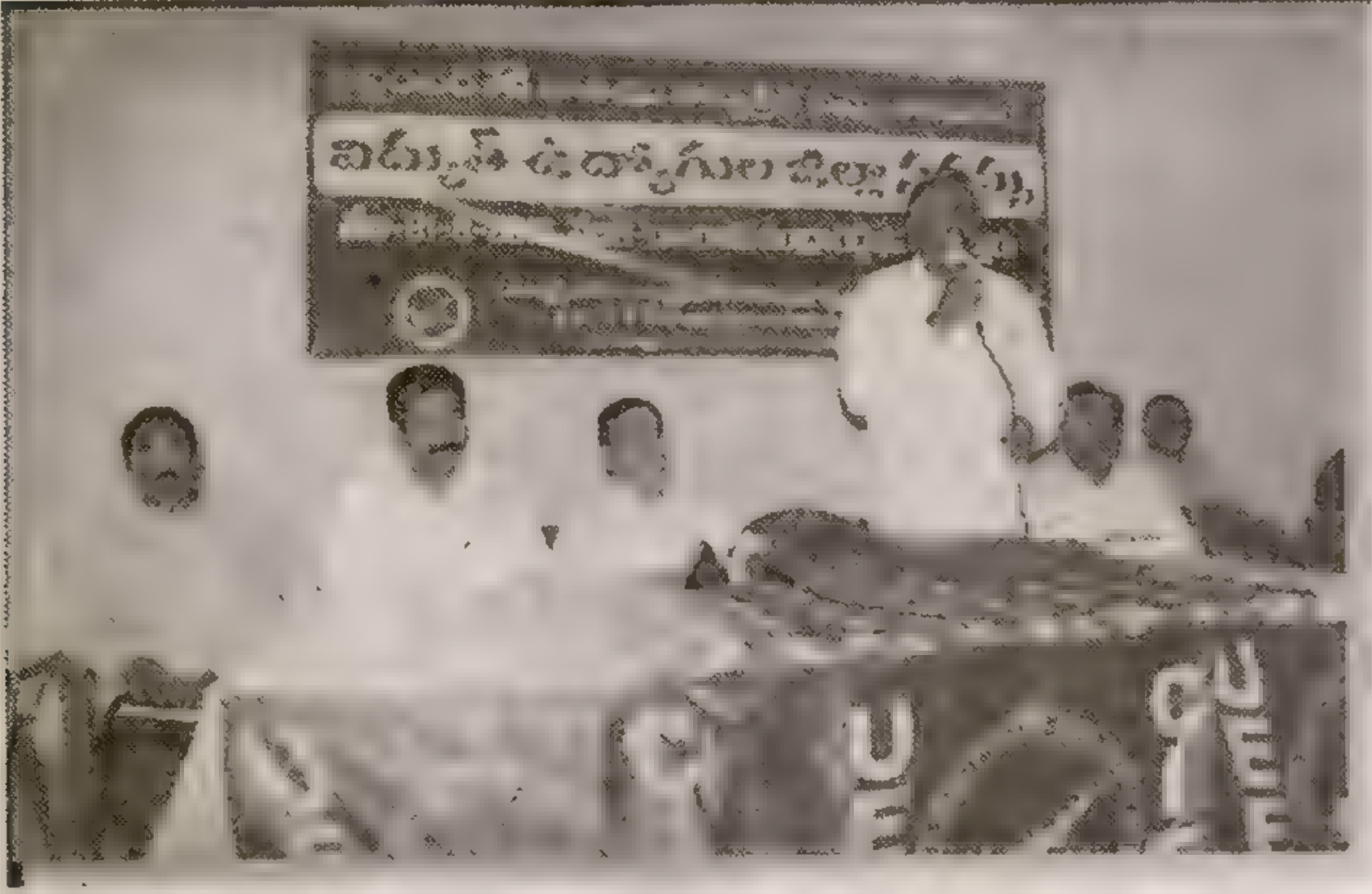


కాకినాడ



## శ్రామిని ద్వారా కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కారం

యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ కాంట్రాక్ట్ వర్కర్స్ యూనియన్ నెల్లూరు జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో సదస్సు జరిగింది. సదస్సుకు సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గౌర్



ముఖ్యఅతిథిగా ప్రసంగిస్తూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికచట్టాల్లో సవరణలు చేస్తూ కార్మిక హక్కులను కాలరాస్తున్నాయని గర్హించారు. వృద్ధాప్యంలో పెన్షన్ అనేది జీవనాధారం అని కాంట్రీబ్యూటరీ పెన్షన్ పేరుతో పెన్షన్దారుల కడుపుకొడుతున్నాయని ధ్వజమెత్తారు. కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కనీస వేతన చట్టం ప్రకారం రూ.18 వేలు ఇవ్వాలని, కానీ రూ.5 వేలు మించి ఇవ్వడం లేదని నిరసించారు. చట్టాలు యజమానులకు అనుకూలంగా, కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నాయని, కార్మిక చట్టాలను అమలు చేయాల్సిన కార్మికశాఖ ప్రేక్షకపాత్ర వహిస్తోంది ఆక్షేపించారు. కార్మిక హక్కులు కాపాడుకొనేందుకు, విద్యుత్ ఉద్యోగులందరూ సంఘబీతం కావాలని పిలుపునిచ్చారు. సదస్సుకు యు.ఇ.ఇ.యు. రాష్ట్ర అధ్యక్షుడు దుగ్గిరాల సూరిబాబు అధ్యక్షత వహించారు.



కడప జిల్లాలో మున్సిపల్ కార్మికుల సమస్యలను ప్రభుత్వం వెంటనే పరిష్కరించాలి. ఎపి మున్సిపల్ వర్కర్స్ & ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శులు కంచుపాటి తిరుపాల్, సుంకర రవి డిమాండ్ చేశారు.

## ఇస్కాన్ చప్పిడన్నం వద్దు మధ్యాహ్నాభోజన కార్మికుల ధర్మా

ఇస్కాన్ చప్పిడన్నం వద్దు. మధ్యాహ్నాభోజన కార్మికులను కొనసాగించాలంటూ చిత్తూరు జిల్లా కలెక్టరేట్ వద్ద సి.ఐ.టి.యు ఆధ్వర్యంలో ధర్నా జరిగింది. జిల్లాలో 10 మండలాలను ఇస్కాన్ ధార్మిక సంస్థకు ఇవ్వడం వల్ల విద్యార్థులు చప్పిడన్నం తినలేక పోతున్నారు. కుప్పం నియోజకవర్గంలో మరో నాలుగు మండలాలను ఇస్కాన్కు ఇవ్వాలని నిర్ణయించడాన్ని సి.ఐ.టి.యు తీవ్రంగా ఖండించింది. ప్రభుత్వం నిర్ణయాన్ని ఉపసంహరించు కోపోతే ఆందోళన ఉధృతం చేస్తామని జిల్లా కార్యదర్శి చైతన్య, మధ్యాహ్నాభోజన కార్మికుల యూనియన్ కార్యదర్శి నాగరాణి స్పష్టం చేశారు.

## కెసిఆర్ కీచక పర్వం- బాబుతో పోటీ - మహిళలపై దుర్మార్గం



తెలంగాణాలో పనిచేస్తున్న 4000వేలమంది సెకండ్ ఎఎన్ఎమ్లు గత 45రోజులుగా సమ్మె చేస్తున్న ప్రభుత్వం పట్టించు కోకపోవడంతో రెగ్యులరైజేషన్, కనీసవేతనం అమలు కోరుతూ చలో సెక్రటేరియట్ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. దీనితో కార్యకర్తలను పోలీసులు అరెస్టులు చేశారు. ఈ ఘటనలో అనేక మంది ఎఎన్ఎమ్ లకు గాయలైనాయి. పోలీసుల అక్రమ అరెస్టులను మనమందరం ఖండించాలి.



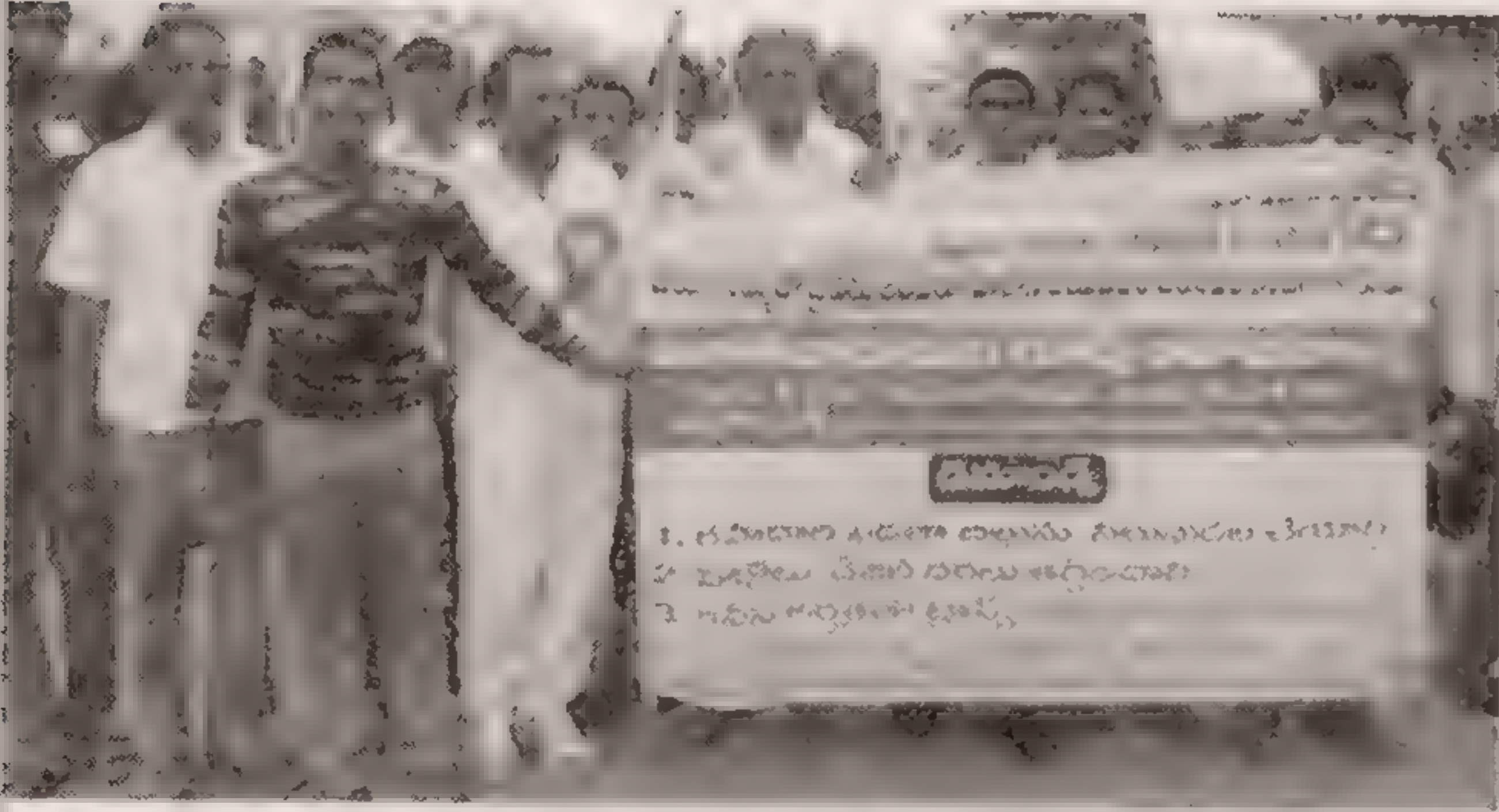
# సంస్కరణలపై పిడికిలి బిగించిన కార్మికవర్గం



స్టేట్ బ్యాంక్



బిఎస్ఎన్ఎల్



మినీ గూడ్స్



ఇన్సూరెన్స్ ఎంప్లాయిస్



ఆటోనగర్ కార్మికులు



ఆంధ్రాబ్యాంకు



ఆటో కార్మికుల ర్యాలీ



మెడికల్ అండ్ సేల్స్ రిప్రజెంటేటివ్స్



## సమ్మెల్లో శ్రామిక మహిళలు పాల్గొనాలి కేరళ మంత్రి కుట్టి అమ్మ పిలుపు

పోరాటాలతోనే సమస్యలను పరిష్కరించుకోగలమని, ప్రభుత్వాలకు కనువిప్పు కలిగేలా సెప్టెంబరు-2 సమ్మెలో మహిళలంతా పాల్గొనాలని కేరళ మత్స్య-జీడి పరిశ్రమ, హార్బర్ ఇంజనీరింగ్ శాఖ మంత్రి మెర్సీ కుట్టి అమ్మ పిలుపునిచ్చారు. విశాఖ ఎల్.ఐ.సి. కార్యాలయంలో 24-08-2016న ఐదవ, శ్రామిక మహిళల సమన్వయ కమిటీ (సిఐటియు) సంయుక్తంగా నిర్వహించిన సెమినార్లో ఆమె ముఖ్యఅతిథిగా మాట్లాడుతూ సమస్యల పరిష్కారానికి పోరాటం చేయాలన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్లో స్త్రీ, పురుషులు సమానంగా పనిచేస్తున్నా వేతనాల్లో మాత్రం భారీగా తేడా ఉందన్నారు. సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వడంలేదన్నారు. స్త్రీలు శ్రమదోపిడీకి గురవుతున్నారన్నారు. కేరళలో సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇస్తున్నామని తెలిపారు. సమాన వేతనంతో పాటు అక్కడ స్త్రీలకు గౌరవం కూడా ఉంటుందన్నారు. ఇక్కడ స్త్రీలు అనేక రంగాల్లో పనిచేస్తున్నా సమాన వేతనాలు ఇవ్వకపోగా గౌరవం కూడా చూపడం లేదని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. పనిచేసే చోట ఒత్తిడితోపాటు వేధింపులు కూడా ఎక్కువగా ఉన్నాయన్నారు. స్త్రీలు పనిచేస్తున్న చోట వారికి రావాల్సిన రాయితీలు, వారి హక్కులు గురించి వారికి తెలియక పోవడంతో ఇబ్బందులు పడుతున్నారని మంత్రి పేర్కొన్నారు. వారి హక్కుల



గురించి వారికి తెలియజేసి వారిని సమ్మెలో పాల్గొనేలా అవగాహన కల్పించాలన్నారు. ప్రస్తుతం బి.జె.పి., టి.డి.పి. శ్రామిక మహిళల హక్కులను నిర్వీర్యం చేసేందుకు కుట్ర చేస్తున్నాయని, వాటికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేయాల్సిన సమయం దగ్గరపడిందని పేర్కొన్నారు.

సామాజిక భద్రత కల్పించడంలో ఎల్డీఎఫ్ ప్రభుత్వం దేశానికే ఆదర్శంగా నిలుస్తోందని మంత్రి కుట్టి అమ్మ తెలిపారు. తమ రాష్ట్రంలో 83 రంగాల షెడ్యూల్ పరిశ్రమల్లోని కార్మికులందరికీ కనీస వేతనాలు ఇస్తున్నట్లు చెప్పారు. ప్రతి కార్మికునికీ రూ.18 వేలకు తక్కువ కాకుండా జీతం అందుతోందన్నారు. రిటైర్ అయిన కార్మికులందరికీ ప్రతి నెల రూ.1,000 చొప్పున పింఛను ఇస్తున్నట్లు తెలిపారు. విశాఖ బ్రాండిక్స్ కార్మికుల తిరుగుబాటుపై సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా కమిటీ ముద్రించిన పుస్తకాన్ని మెర్సీ కుట్టి ఆవిష్కరించారు. సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెలో స్త్రీశక్తిని చాటిచెప్పే విధంగా పాల్గొనాలని ఆమె కోరారు.



## కా॥ డి.పి. దూబే అస్తమయం

ఫెడరేషన్ ఆఫ్ మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ అసోసియేషన్స్ ఆఫ్ ఇండియా (FMRAI) జాతీయ ప్రధాన కార్యదర్శిగా 22 సంవత్సరాల సుదీర్ఘ కాలం సేవలందించిన కా॥ డి.పి. దూబే అనారోగ్యంతో తన 74వ ఏట కలకత్తాలో ది. 26-08-2016న అస్తమించారు. 1967వ సంవత్సరంలో రాష్ట్ర కాస్ & బ్రెట్ అనే మందుల కంపెనీలో మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్గా తన వృత్తి జీవితాన్ని ప్రారంభించిన కా॥ దూబే కొద్దికాలంలోనే మంచి కార్మికనాయకునిగా గుర్తింపు తెచ్చుకున్నారు. తను పనిచేసే కంపెనీ యాజమాన్యం పెద్ద ఎత్తున కార్మికులను తొలగించినందుకు నిరసనగా చేపట్టిన ఉద్యమానికి

జాతీయ స్థాయిలో ఆయన నాయకత్వం వహించారు. తొలగించిన అందరు కార్మికులను తిరిగి వీధుల్లోకి తీసుకొన్న తర్వాత కార్మికోద్యమంలో పూర్తి కాలం పనిచేయడానికి వృత్తి జీవితాన్ని త్యాగం చేసిన గొప్ప కార్మిక నాయకుడు దూబే. ఈశాన్యరాష్ట్రాల్లో కమర్షియల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ యూనియన్ (CRO)ను స్థాపించడంలో కీలకపాత్ర పోషించడమే కాక దానికి వ్యవస్థాపక ప్రధానకార్యదర్శిగా పనిచేసిన దూబే 1991లో జాతీయ ఫెడరేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నికయి 22 సంవత్సరాల సుదీర్ఘకాలం పనిచేసి ఒక బలమైన మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ ఉద్యమాన్ని నిర్మించారు. భారత ఫార్మా రంగంపై పడిన నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల ప్రభావాన్ని సమర్థవంతంగా విశ్లేషణ చేసి గడ్డు సమయాల్లో ఉద్యమాన్ని నడిపించడంలో కూడా ఆయన పాత్ర ఆదర్శనీయ మైనది. యూనియన్ని విచ్ఛిన్నం చేయడానికి యాజమాన్యాలు పన్నిన కుట్రలను సమర్థవంతంగా ఎదుర్కొని ఫెడరేషన్ను బలమైన శక్తిగా తీర్చిదిద్దడంలో ఆయన ఎనలేని కృషి చేశారు. వివిధ యాజమాన్యాలతో వేతన ఒప్పందాలు కుదుర్చుకోవడంలో నేర్పుగా వ్యవహరించడంలో అందె వేసిన చేయి దూబే గారిది. ఆయన ఆశయాల అడుగు జాడల్లో నడవడమే మనం ఆయనకిచ్చే ఘనమైన నివాళి.



# ఆగస్టు 7,8 తేదీల్లో నెల్లూరులో జరిగిన జిల్లింగ్ వర్క్స్ 7వ మహాసభ



జహిరంగ సభ ర్యాలీ



ప్రసంగిస్తున్న యూనియన్ ప్రధానకార్యదర్శి పిల్లి నర్సింహారావు

కవర్ పేజీ కథనం (తరువాయి..)

పారిశ్రామిక శాంతిని కాపాడటం తమ చట్టబద్ధ బాధ్యత అని కార్మికశాఖ అధికారులు భావించడం లేదు.

చంద్రన్న భీమా పేరిట కార్మికుల్ని మభ్యపెట్టే ప్రయత్నం:

కార్మికశాఖ ఒక సంక్షేమశాఖగా మారిపోయి చంద్రన్న భీమాలాంటి పథకాలకు పబ్లిసిటీ ఏజెన్సీగా పనిచేస్తున్నది. చంద్రన్న భీమాలో కూడా కార్మికుల్ని చనిపోవడానికి ప్రోత్సహించడమే తప్ప బతికున్న కార్మికునికి సహాయం చేసే అంశాలేవీ ఆ పథకంలో లేవు. కార్మికులకు ప్రావిడెంట్ ఫండ్, ఇఎస్ఐ, పెన్షన్లు హక్కుగా ఇవ్వాలని అసంఘటిక కార్మికులందరూ ఎంతగా కోరుతున్నా ప్రభుత్వంలో స్పందన లేదు. కార్మిక సంక్షేమానికి ప్రభుత్వం తమ బడ్జెట్లో ఒక్క రూపాయి కేటాయించడం లేదు. అయితే తాము కోట్లాది కార్మికుల భద్రత కొరకు చంద్రన్న భీమా పథకం ప్రవేశపెడుతున్నామని, కోట్ల రూపాయల ఖర్చుతో హోరుగా ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. బతికివున్న కార్మికులకు ఏ ప్రయోజనం కలిగించని ఇటువంటి ప్రచార ఆర్భాటపు పథకాలతో కార్మికుల్ని మభ్యపెట్టే ప్రయత్నాల్లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మునిగి తేలుతున్నది. ఈ పథకానికి కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిధులేమీ ఇవ్వకుండా భవన నిర్మాణ కార్మికుల సెస్ నుండి ఖర్చుపెట్టడం దుర్మార్గం, చట్టవిరుద్ధం.

పాలకవర్గాలకు హెచ్చరిక సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె:

కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాల పట్ల విసిగి వేసారిన కార్మిక వర్గం సమరశీల ప్రతిఘటనకు సిద్ధమవుతోందని గత సమ్మె మరియు సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఇవేదో కార్మిక సంఘాలు కోరితే వస్తున్న సమ్మెలు కావు. ప్రభుత్వ విధానాలు తమకు వ్యతిరేకంగా

తీవ్రతరమయ్యేకొద్దీ కార్మిక వర్గ ప్రతిఘటన కూడా తీవ్రతరంగా మారుతున్నదని ఈ సమ్మెలు చెబుతున్నాయి. చాలా చోట్ల సంఘాలు ఉన్నా లేకున్నా కార్మికులు ఆందోళనలో కదులుచున్నారు. బెంగుళూరు, విశాఖలలో జరిగిన గార్మెంట్స్ కార్మికుల ప్రతిఘటన ఏ సంఘం లేకుండానే జరిగింది. కోట్లాది మంది కార్మికులు వరుసగా ప్రతిఘటిస్తున్న సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలను గురించి పాలక వర్గాలు ఇప్పటికైనా సమీక్షించుకోవడం అవసరం.

గత 25 సంవత్సరాలలో 17 సార్లు సార్వత్రిక సమ్మెల ద్వారా కార్మిక వర్గం తీవ్రమైన హెచ్చరికలను చేస్తూ ఉన్నది. సంక్షేమ రాజ్యం ఇస్తామని హామీ ఇచ్చిన రాజ్యాంగం పై ప్రమాణం చేసి అధికారంలోకి వచ్చిన నాటి నుండి ప్రజలకు, కష్టజీవులకు, కార్మికులకు ప్రస్తుతం ఉన్న సంక్షేమాన్ని కూడా తొలగించి వారి జీవితాలను సంక్షోభంలోకి నెడుతూ ఉన్న ఈ విధానాలను కార్మిక వర్గం సహించదని ఈ సమ్మె స్పష్టం చేసింది. కార్మికులపై భారాలు, పెట్టుబడిదారులకు లక్షల కోట్ల రాయితీలు ఇకపై చెల్లవని కోట్ల మంది కార్మికులు సమ్మె నగారా మ్రోగించి స్పష్టం చేశారు. ఈ సమ్మె నుండి కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు గుణపాఠం నేర్చుకోవాలి. కార్మిక సంఘాలతో చర్చలు జరిపి సంపద సృష్టికర్తలైన కార్మికులకు ఆ అభివృద్ధి ఫలాల్లో భాగస్వామ్యం కల్పించాలి. ప్రభుత్వ ఏకపక్ష, కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలు మార్చుకోకపోతే ప్రతిఘటన మరింత తీవ్రతరమౌతోంది. తమ శ్రమను కొల్లగొట్టి తమను బానిసలుగా మార్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న పాలకులు తమ విధానాలను మార్చుకోకపోతే అటువంటి పాలకులను చరిత్ర చెత్తబుట్టలోకి విసిరేయడానికి అవసరమైన పోరాటాలకు కార్మిక వర్గం సిద్ధమవుతుందనడంలో సందేహం లేదు.

- ఎం.ఎ.గఫూర్, సిఐటియు ఎపి ప్రధాన కార్యదర్శి



# కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలపై పోరులో మహిళల పాత్ర పెరగాలి



వారు కార్మికులు కాదు కాబట్టి ఏ చట్టాలూ అమలు జరగవు. కోటి మంది స్త్రీల వర్కర్లు ఈ కోవకే చెందుతారు. గౌరవ వేతనం, ప్రోత్సహకాలు పేరుతో మినహాయిస్తున్నారు.



కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను తిప్పి కొట్టే ఉద్యమాల్లో శ్రామిక మహిళల భాగస్వామ్యం పెంచాలని శ్రామిక మహిళా రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటీ రాష్ట్ర 8 వ సదస్సు పిలుపునిచ్చింది. ఆగస్టు 6,7 తేదీల్లో విశాఖపట్నంలో ఏయూ ప్లాటినం జూబ్లీ గెస్ట్ హౌస్ లో బేబీరాణి, కామేశ్వరి అధ్యక్షతన సదస్సు ఉత్తేజంగా జరిగింది. రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు పి.రోజా సంఘ పతాకావిష్కరణతో సభలు ప్రారంభమయ్యాయి. రాష్ట్ర నలుమూలల నుంచి ఇంటిపనివారు, భవన నిర్మాణ రంగం, రైల్వే ట్రాక్ క్లీనింగ్, గూడ్స్ వ్యాగన్, జీడిపిక్కలు, ఆక్వా సీడ్స్, సీపుడ్, మత్స్య, బ్రాండిక్స్, అంగన్ వాడీ, ఆశా, మిడ్డేమీల్, హెల్త్ వర్కర్స్, ఔట్ సోర్సింగ్, గార్మెంట్స్, షాప్ ఎంప్లాయిస్, ప్రైవేట్ టీచర్స్ మొదలైన వృత్తులతో పాటు ఎల్.ఐ.సి., పీల్ లెస్, లెక్చరర్స్, ఆర్టీసీ, నర్సింగ్ రంగాల్లో పని చేస్తున్న మహిళలు 250 మంది పాల్గొన్నారు. మహిళా అఖిలభారత కన్వీనర్ డా॥ హేమలత ప్రధాననో పన్యాసం చేస్తూ సెప్టెంబర్ లో జరిగే ఆలిండియా కన్వెషన్ ముందు రాష్ట్ర సదస్సు జరపటం ఉపయోగకరమన్నారు. అఖిల భారత స్థాయిలో శ్రామిక మహిళల సమన్వయ పై చర్చించి నిర్ణయాలు చేయటానికి ఉపయోగపడతాయన్నారు. 94 శాతం మంది ఉన్న అసంఘటిత రంగంలో పెట్టుబడిదారులకు అనుకూలంగా సవరణలు కార్మిక చట్టాలకు చేస్తున్నారు. అప్రెంటిస్ యాక్టు సవరించారు. 8 గంటలు పనిని 12 గంటలు చేయటానికి ప్రయత్నం జరుగుతోంది. కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులకు అతి తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు. సమాన పనికి సమాన వేతనం అమలు కావటం లేదు. మహిళలకు సంబంధించి ప్రమోషన్స్ లో వివక్ష ఉండకూడదు. మెటర్నిటీ లీవు, బెనిఫిట్స్ ఇవ్వాలని చట్టం ఉంది. 1997 లో వచ్చిన లైంగిక వేధింపుల చట్టాన్ని అమలు చేయటం లేదు. కార్మిక చట్టాల ఎమెండ్ మెంట్ బిల్లులో కొన్ని మినహాయింపులు ఇచ్చారు. సెల్ఫ్ సర్టిఫికేషన్ చాలు అంటున్నారు. శ్రామిక మహిళలు ప్రభుత్వ రంగాల్లో కూడా హెల్త్, మహిళా శిశు సంక్షేమ శాఖలలో కోటి మంది మహిళలు ఉన్నారు. కానీ వారిని వర్కర్స్ గా గుర్తించటానికి ప్రభుత్వం ఒప్పుకోవటం లేదు.

టెక్స్ టైల్స్ పరిశ్రమలో 12 గంటల పని చేయిస్తున్నారు. నైట్ షిఫ్టులు, షాప్స్ & ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ యాక్ట్ 24x7, 365 రోజులు పని చేయించేటట్లు ప్రభుత్వాలు జీ.ఓ తెచ్చారు. మహిళలకు హాల్ రక్షణ లేదు. రాత్రి షిఫ్టుల వలన నేరాలు పెరుగుతాయి. హక్కుల అమలు కోసం, నిలుపుకోవటానికి పోరాటం చేయాలని డా॥ హేమలత పేర్కొన్నారు. సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెలో పూర్తిగా పని బండ్ చేసి పాల్గొనాలి. సభ్యత్వంలో 35 నుండి 50 శాతం మహిళలను శ్రామిక మహిళలను యూనియన్స్ లోకి ఆర్గనైజ్ చేయాలి. మహిళలు ఎక్కువగా ఉన్న రంగాలను గుర్తించి వారిని నిర్మాణంలోకి తీసుకురావాలి. హోమ్ బేస్డ్ వర్కర్స్ ను సంఘంలో తీసుకురావాలి. యూనియన్స్ లో వివక్షపై నిరంతరం పోరాటం చేయాలని డా॥ హేమలత పిలుపునిచ్చారు.





సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సి.హెచ్.నరసింగరావు సందేశమిస్తూ సరళీకరణ విధానాల అమలు తరువాత మహిళలపై వేధింపులు, శ్రమ దోపిడీ పెరిగాయన్నారు. పెద్ద కంపెనీల్లో వేతనం



రూ.8 వేల నుండి 4,100కి తగ్గించారు. పి.ఎఫ్ మీద కూడా పోరాటాలు నడుస్తున్నాయి. పని ప్రదేశాలలో మౌలిక సౌకర్యాలు ఉండటం లేదు. రాత్రి పిప్ప వల్ల మహిళలు అభద్రతకు గురవుతున్నారు. వలస కార్మికుల సమస్యలపై పని చేయాలి. ఆక్వా సీ ఫుడ్స్ లాంటి పరిశ్రమల్లోని పనిచేస్తున్న వేలాది మంది మహిళలను ఆర్గనైజ్ చేయాలని పేర్కొన్నారు.

రాష్ట్ర కన్వీనర్ ధనలక్ష్మి కార్యకలాపాల నివేదిక ప్రవేశపెడుతూ 2012లో నల్గొండలో జరిగిన సదస్సు తర్వాత రాష్ట్రం రెండుగా విభజించబడిందన్నారు. హక్కులపై పోరాడుతున్న మహిళల పై నిర్బంధం పెరిగింది. కొన్ని యూనియన్స్లో సబ్ కమిటీలు వేశాం. మహిళలు ఉన్న దాదాపు అన్ని రంగాల్లో మిలిటెంట్ పోరాటాలు చేసి కొన్ని విజయాలు సాధించాం. ఈ కాలంలో ఉద్యమాలపై ప్రభుత్వం నిర్బంధం పెంచింది. కార్మిక చట్టాల్లో మార్పులకు వ్యతిరేకంగా అసంఘటిత రంగంలోని వేలాది మంది మహిళా కార్మికులను యూనియన్లో చేర్చించటంతో పాటు వారిని నాయకత్వ స్థానాల్లోకి తీసుకురావాలన్నారు. కమిటీలను సమన్వయపరిచి రెగ్యులర్గా సమావేశాలు జరిపి నిర్మాణాన్ని అభివృద్ధి చేయాలన్నారు. నివేదికపై చర్చల్లో జిల్లాలు, రంగాల నుండి 29 మంది మాట్లాడారు. కొన్ని రంగాల్లో వాళ్లు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను, అనుభవాలను సభను ఆలోచింపజేశారు.

వ్యాగన్ వర్క్ షాపులో పనిచేస్తున్న కార్మికురాలు మాట్లాడుతూ సూపర్వైజర్లుగా మగవాళ్లు ఉంటారు. మా మీద పెత్తనం చేస్తారు. కనీసం బట్టలు మార్చుకోవడానికి ప్రత్యేక సదుపాయాలు లేవు. టాయలెట్స్ లేవు. లైంగిక వేధింపులు ఉన్నాయి.

బట్టల షాపుల్లో పనిచేసే మహిళా కార్మికురాలు మాట్లాడుతూ పనిభారం ఎక్కువగా ఉంటుంది. వేతనాలు తక్కువ. సమాన పనికి సమాన వేతనం లేదు. బాత్ రూమ్స్ కూడా శుభ్రం చేయిస్తారు. ద్వంద్వార్థంతో మాట్లాడతారు.

ఆర్టీసీ కండక్టర్గా 21 సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్నా మా

సమస్యలు పరిష్కారం కాలేదు. డ్యూటీలు వేయడంలో మహిళలకు వెసులుబాటును గమనించరు. రాత్రి 11, 12 గంటలకు డ్యూటీ నుండి ఇంటికి వెళతాం. అభద్రతతో డ్యూటీ చేయాల్సి వస్తోంది. ప్రత్యేకంగా రెస్టరూమ్లు లేవు, డ్యూటీలో ఉన్నప్పుడు యూరినర్స్కు వెళ్లాలంటే అవకాశాలుండవు. దాంతో మాకు అనేక గర్భసంచి వ్యాధులు వస్తున్నాయి.

భవన నిర్మాణంలో పని చేస్తున్న కార్మికురాలు మాట్లాడుతూ మగవాళ్లతో పాటు పనిచేస్తున్న సమాన వేతనం లేదు. పిల్లలు సంరక్షణ ఏర్పాట్లు లేవు. ఒక వయస్సు వారినే పనిలోకి తీసుకుంటున్నారు. వేధింపులు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. యూనియన్ కలగజేసుకోవల్సిన అవసరం ఉంది.

బ్రాండిక్స్ కార్మికురాలు మాట్లాడుతూ 10 సంవత్సరాల నుండి పనిచేస్తున్నా 5 వేలు మాత్రమే ఇస్తున్నారు. యూనియన్ పెట్టుకుంటే పనిలోంచి తొలగిస్తున్నారు. వేధింపులు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. టాయిలెట్కు వెళ్లిన సూపర్వైజర్లు అవమానకరంగా మాట్లాడుతున్నారు. సెలవల్లేవు.

మున్సిపల్ కార్మికురాలు మాట్లాడుతూ మహిళలకు నైట్ డ్యూటీలేస్తున్నారు. ఒకే పని చేస్తున్న పర్మినెంట్ కార్మికులకు, కాంట్రాక్టు కార్మికులకు జీతాల్లో చాలా తేడా ఉంది. మచ్చర్లు వేసేదగ్గర టాయిలెట్స్ కావాలని పోరాడుతున్నాం.

అంగన్వాడీ, ఆశ, మిడ్డేమీల్ వర్కర్ల నుండి మాట్లాడుతూ పనికి తగ్గ వేతనం లేదు. రాజకీయ వేధింపులతో పని నుండి తొలగిస్తున్నారు. ఆశ, మిడ్డేమీల్కి కనీస వేతనం రూ.5 వేలు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తున్నాం. దాదాపు అన్ని రంగాల్లో పనిచేస్తున్న మహిళా ఉద్యోగులు కార్మికులకు లైంగిక వేధింపులు, పనిగంటలు, నైట్ షిఫ్టులు, శ్రమదోపిడీ, సమాన పనికి సమాన వేతనం అమలు కాకపోవడం వంటి ప్రత్యేక సమస్యలు ప్రతి రంగంలో ఎదుర్కొంటున్నారు.

### సిఐటియు అభినందనలు

దేశవ్యాప్త సార్వత్రిక సమ్మేను జయప్రదం చేసిన ఉద్యోగులు, కార్మికులకు సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్ష కార్యదర్శులు సి.హెచ్.నరసింగరావు, ఎం.ఎ.గృహర్ అభినందనలు తెలిపారు. రాష్ట్రంలో బ్యాంకులు, బిఎస్ఎన్ఎల్, ఎల్ఐసి, జిఐసి, పోస్టల్, పోర్టు, స్టీల్, బిహెచ్ఐఎల్ వంటి పబ్లిక్ సెక్టార్ ఉద్యోగులు, సంఘటిత రంగ కార్మికులు, కాంట్రాక్ట్ జెబ్సోర్సింగ్, మెడికల్ అండ్ హెల్త్, యూనివర్సిటీ ఎంప్లాయిస్, భవన నిర్మాణ, మున్సిపల్, ఆటో, ఆర్టీసీ, హమాలీలు, షాప్ ఎంప్లాయిస్, ఆటో మొబైల్ కార్మికులు, స్కీం వర్కర్లు, ఇంటి పనులు చేసే కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో పాల్గొని సమ్మేను జయప్రదం చేశారని పేర్కొన్నారు. కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు ఇప్పటికైనా కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను వెనక్కి తీసుకోవాలని, లేదంటే పెద్దఎత్తున మరో పోరాటం నిర్వహించాల్సి వస్తుందని హెచ్చరించారు.



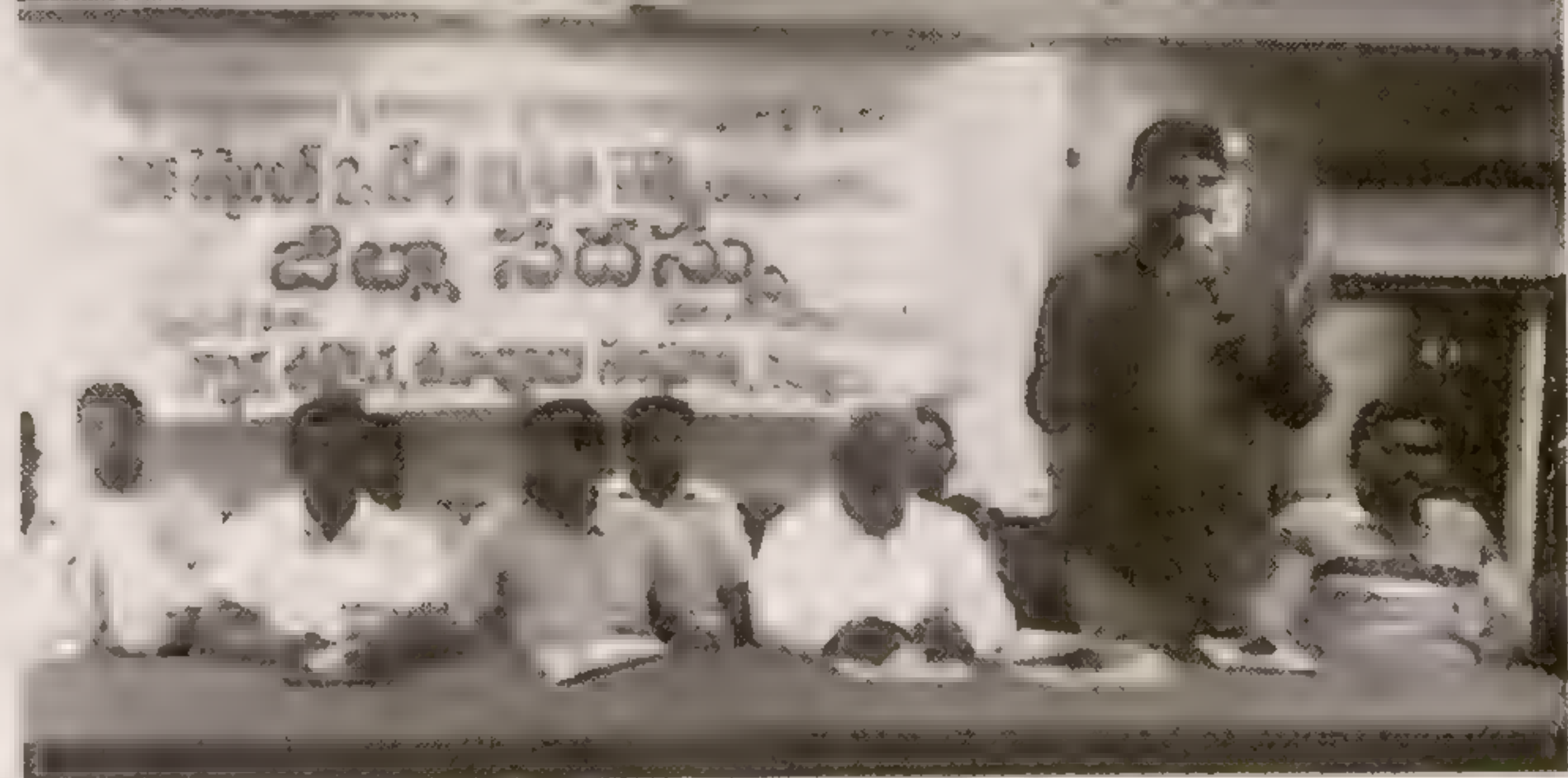
## కేంద్ర ప్రభుత్వ కార్యాలయాల వద్ద సమ్మె కరపత్రాల పంపిణీ



సెప్టెంబర్ 2న సార్వత్రిక సమ్మెను జయప్రదం చేయాలని కోరుతూ టెలికం, పోస్టల్, ఎల్.ఐ.సి. కేంద్ర ప్రభుత్వ కార్యాలయాల వద్ద సి.ఐ.టి.యు., ఎ.ఐ.టి.యు.సి. ఆధ్వర్యంలో కరపత్రాలు పంపిణీ చేశారు. ఈ సందర్భంగా సి.ఐ.టి.యు. నగర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎన్.చంద్రశేఖర్ రెడ్డి మాట్లాడుతూ కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాలను ఉద్యోగులు కూడా వ్యతిరేకిస్తున్నారని చెప్పారు. ఉద్యోగ, కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను అవలంబిస్తే కేంద్ర ప్రభుత్వానికి గుణపాఠం నేర్పుతారని హెచ్చరించారు.



విశాఖలో 104 ఉద్యోగులు సెప్టెంబర్ 2న సమ్మె జయప్రదం చేయాలని



సెప్టెంబర్ 2న సమ్మె జయప్రదం చేయాలని కర్నూలు జిల్లా సదస్సు



సెప్టెంబర్ 2న సమ్మె జయప్రదం చేయాలని ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలులో సదస్సు



మచిలీపట్నం సెప్టెంబర్ 2న సమ్మె జయప్రదం చేయాలని ఐక్య కార్మిక సదస్సు



# సమ్మె జయప్రదానికి ర్యాలీ..



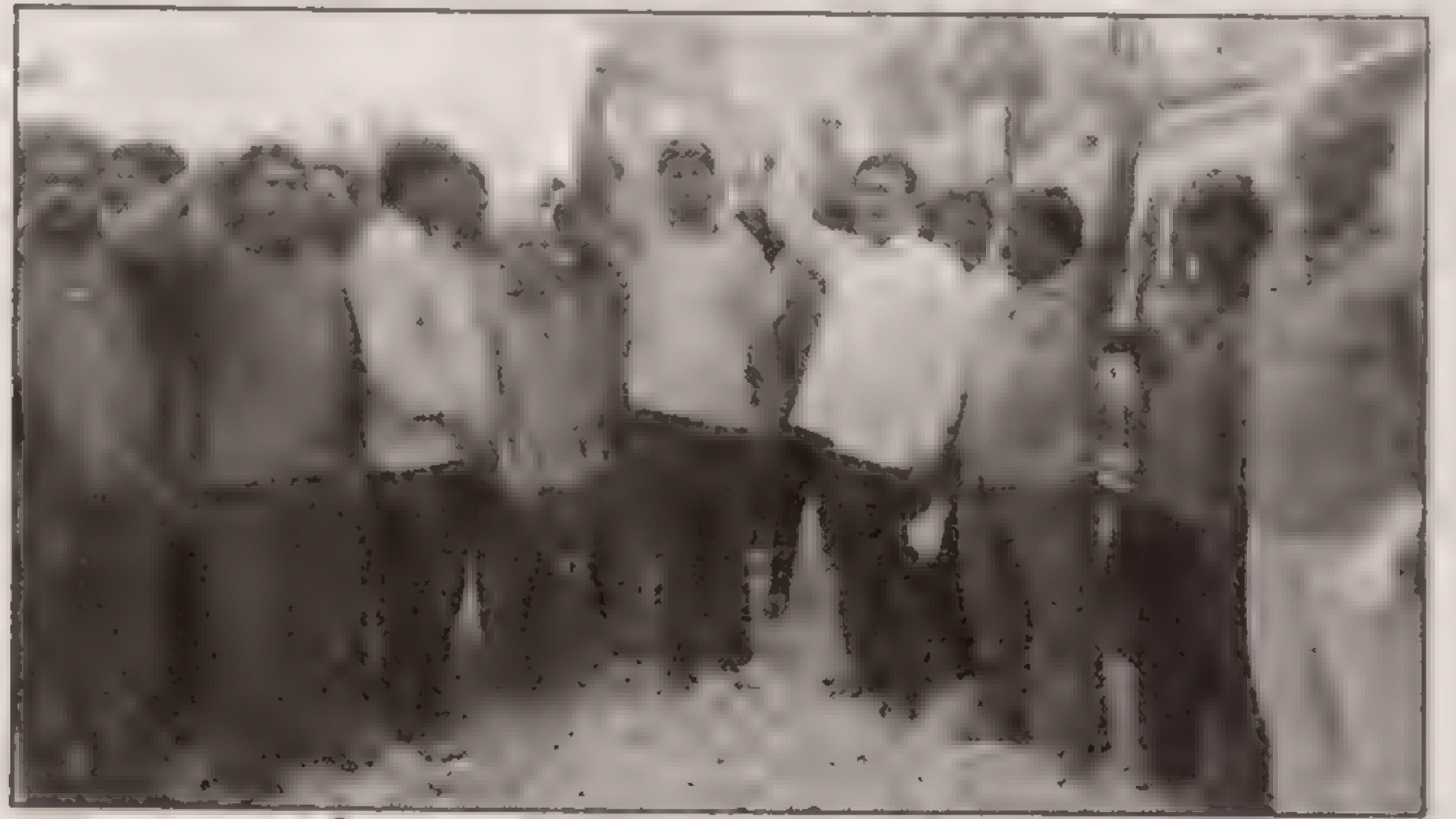
విశాఖ స్టీల్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల సమ్మె జయప్రదానికి బైక్ ర్యాలీ



గుంటూరులో సమ్మె జయప్రదానికి బైక్ ర్యాలీ



కర్నూలులో సమ్మె జయప్రదానికి బైక్ ర్యాలీ



నెల్లూరులో సమ్మె జయప్రదానికి ఆటో కార్మికుల జాతా



నెల్లూరులో సమ్మె జయప్రదానికి ర్యాలీ



విశాఖలో సమ్మె జయప్రదానికి బైక్ ర్యాలీ



కృష్ణాలో సమ్మె జయప్రదానికి బైక్ ర్యాలీ



విజయనగరం సమ్మె జయప్రదానికి బైక్ ర్యాలీ



నెల్లూరు..

మెడికల్ & సేల్స్ రిప్రజెంటేటివ్స్ న్యాయమైన డిమాండ్ల సాధనకు ఆగస్టు 8 న కలెక్టరు ఆఫీసు ఎదురుగా నిరాహార దీక్షలు జరిగాయి.

మెడికల్ & సేల్స్ రిప్రజెంటేటివ్స్ను హైలీ స్కిల్డ్ కేటగిరి కింద గుర్తించి కనీస వేతనం చెల్లించాలి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే మెడికల్ రిప్స్కు గుర్తింపు కార్డులు జారీ చెయ్యాలి. మహిళా రిప్స్కు ఆరు నెలలు ప్రసూతి సెలవులు ఇవ్వాలి. “మేడే”ను ఎన్.ఐ.యాక్టు కింద సెలవు దినంగా ప్రకటించాలి. కార్మిక చట్టాలను ఉల్లంఘించిన యాజమాన్యాలను కఠినంగా శిక్షించాలి. జాతీయ త్రిసభ్య కమిటీని సమావేశపరచి మెడికల్ & సేల్స్ రిప్స్ సమస్యలను తక్షణమే పరిష్కరించాలి. విపరీతమైన పని భారాన్ని తగ్గించి నిర్దిష్టమైన పని విధానాలను అమలు చేయాలి. “సేల్స్ ప్రమోషన్స్”ని “పరిశ్రమ”గా గుర్తించడానికి ఐ.డి యాక్టులో సెక్షన్ 2(జె), 2(బి) ని అమలు

చేయాలి. వేజ్ బోర్డును వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలి అని ఆందోళనకారులు డిమాండ్ చేశారు.



## ఐక్యం కండి - సంక్షేమ బోర్డు సాధించండి

ఆటో సదస్సులో సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి గృహర్

ఆటో కార్మికులు ఐక్యంగా ఉద్యమించి, సంక్షేమ బోర్డు సాధించాలని సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గృహర్ పిలుపునిచ్చారు. విజయవాడలో 03.08.2016న బుధవారం బి.ఆర్.టి.ఎస్ రోడ్డులోని, సిఐటియు కార్యాలయంలో ఆటో కార్మికుల రాష్ట్ర సదస్సు శివాజీ అధ్యక్షతన జరిగింది. సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గృహర్ ముఖ్యఅతిథిగా హాజరయ్యారు.



## మోకాళ్ళపై పారిశుధ్య కార్మికుల నిరసన

విశాఖ ఏజెన్సీ పాడేరు ప్రాంతీయ ఆస్పత్రిలో పనిచేస్తున్న పారిశుధ్య కార్మికుల వేతనాలు పెంచాలని మోకాళ్ళ ప్రదర్శన చేపట్టారు. పదేళ్లుగా ఆస్పత్రిలో పారిశుధ్య కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నా రూ.2,950 మాత్రమే చెల్లిస్తున్నారని కార్మికులు ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. చాలీచాలనీ వేతనాలతో కుటుంబాలను పోషించుకోవడం కష్టమవుతోందన్నారు. వేతనాలు పెంచాలని సి.ఐ.టి.యు. ఆధ్వర్యంలో ఆందోళన చేస్తున్నామని తెలిపారు. అధికారులు స్పందించి వేతనాలు పెంచాలని, సేఫ్టీ పరికరాలు యూనిఫాం

గృహర్ మాట్లాడుతూ రాష్ట్రంలో 10 లక్షల మంది ఆటో కార్మికులు ఉన్నారన్నారు. వీరంతా ఐక్యంగా పోరాడితే ప్రభుత్వాలు దిగి వచ్చి సమస్యలు పరిష్కారమవుతాయన్నారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు రవాణా కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నాయన్నారు. భవన నిర్మాణ కార్మికుల మాదిరి ఆటో కార్మికులు కూడా సంక్షేమ బోర్డు సాధించు కోవాలన్నారు. ప్రభుత్వం ఆటో కార్మికుల సంక్షేమాన్ని విస్మరించినది విమర్శించారు. పోలీసులు, ఆర్.టి.సి, ఫైనాన్స్ ఆగడాలను ఐక్యంగా తిప్పికొట్టాలని పిలుపునిచ్చారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా, యజమానులకు అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తోందని ధ్వజమెత్తారు.

ఆటో రాష్ట్ర కన్వీనర్ గా యన్.రవిశంకర్ రెడ్డి

సదస్సు 27 మందితో నూతన రాష్ట్ర కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. కన్వీనర్ గా యన్.రవిశంకర్ రెడ్డి ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయినారు. అన్ని జిల్లాల అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు కమిటీ సభ్యులుగా ఎన్నికయ్యారు. ఈ సమావేశంలో సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఆర్.వి.నర్సింహారావు, సత్యనారాయణ (విశాఖ), శంకర్, దుర్గారావు (కృష్ణా జిల్లా), సురేష్ (నెల్లూరు) తదితరులు పాల్గొన్నారు. అన్ని జిల్లాల నుండి ఆటో కార్మికులు హాజరయ్యారు.

అందజేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

లేనిపక్షంలో సెప్టెంబర్ 1 వరకు వివిధ రూపాల్లో ఆందోళన చేస్తామని, అప్పటికీ సమస్య పరిష్కరించకపోతే సెప్టెంబర్ 2 నుంచి నిరవధిక సమ్మెకు దిగుతామని వారు హెచ్చరించారు.





# పరిశ్రమల మూతకు కారణమైన విధానాలను తిప్పికాడదాం

ఏడాదికి రెండు కోట్ల మంది నిరుద్యోగులకు ఉపాధి కల్పిస్తానని ఒత్తు, జాబు కావాలంటే బాబు రావాలి, ఇంటికో ఉద్యోగం, నిరుద్యోగ భృతి అని మరొకరు ఎన్నికల ముందు హామీల వర్షం కురిపించారు. మోడీ, బాబుల జోడీని నమ్మి నిరుద్యోగ యువత, వారి తల్లిదండ్రులు, కార్మికులు, ఉద్యోగులు, ప్రజలు అధికారం అప్పగించారు. కానీ ఈ రెండేళ్ల కాలంలో కొత్త ఉద్యోగాలు రాలేదు సరికదా, రాష్ట్రంలో వేలాది మంది ఉద్యోగాలు ఊడిపోయాయి.

**203 పరిశ్రమలు మూత ... 67,134 మందికి ఉపాధి కోత**

మోడీ, బాబు గద్దెనెక్కిన నాటి నుంచి నేటి వరకూ ప్రపంచమంతా చుట్టుముడుతూనే ఉన్నారు. అడుగుపెట్టిన ప్రతి చోటా ఒప్పందాల హోరు, పెట్టుబడుల జోరు. ఇక మన రాష్ట్రం అభివృద్ధి వైపు పరుగెడుతుందని, అభివృద్ధిని ఎవరూ అడ్డుకోలేరని చంద్రబాబు నిరంతరం ప్రజలను వంచిస్తూ అభివృద్ధి జపం చేస్తున్నారు. కానీ రాష్ట్రంలో వాస్తవ పరిస్థితి ఇందుకు భిన్నంగా ఉంది. 203 పరిశ్రమలు మూతబడ్డాయి. ప్రత్యక్షంగా 67,134 మంది కార్మికులు ఉపాధి, కోల్పోయి రోడ్డున పడ్డారు. వరోక్షంగా మరో లక్షా 50 వేల కుటుంబాలకు ఆసరా పోయింది.

రాష్ట్రంలో 13 జిల్లాల్లోనూ ఏదో ఒక మోతాదులో పరిశ్రమలు మూత పడి, కార్మికులు వలసబాట పట్టారన్న సంగతిని మరుగున పరిచి, అభివృద్ధివైపు పరుగులు పెడుతున్నామని చెప్పడమంటే ప్రజలను మోసగించడమే.

	మూతపడ్డ పరిశ్రమల సంఖ్య	ఉపాధి కోల్పోయిన కార్మికుల సంఖ్య
జిల్లాపేరు		
శ్రీకాకుళం	12	4,000
విజయనగరం	21	17,750
విశాఖపట్నం	74	18,550
తూర్పుగోదావరి	17	1,200
పశ్చిమగోదావరి	02	250
కృష్ణా	08	1,380
గుంటూరు	03	3,434
ప్రకాశం	20	2,305
నెల్లూరు	03	2,250
కడప	06	385
కర్నూలు	09	8,100
చిత్తూరు	05	1,150
అనంతపురం	23	6,380
మొత్తం	203	67,134

**పరిశ్రమలు మూతపడడానికి కారణమేమిటి?**

‘ప్రదర్శనలు, ధర్నాలు, సమ్మెలు, బంద్లు నాకు నచ్చవు.. యూనియన్లకు నేను వ్యతిరేకం... ఇవన్నీ అభివృద్ధికి ఆటంకం’ అంటూ పెద్ద ఎత్తున గ్లోబల్ ప్రచారం చేస్తున్న ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబే

**డి.వి. రమణ, (సి.ఐ.టి.యూ. జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి)**

రాష్ట్రంలో పరిశ్రమల మూతకు కారణం చెబితే మంచిది. ఎందుకంటే మూతబడిన 203 పరిశ్రమల్లో 170 సంస్థల్లో వేతనాలను పెంచాలని గానీ, కొత్తగా హక్కులను కల్పించాలని గానీ నూతన సౌకర్యాలను కల్పించాలని గానీ అడగలేదు. చార్టర్ ఆఫ్ డిమాండ్లు లాంటివి ఇవ్వ లేదు. అయినా మూతబడ్డాయి. మూతబడిన వాటిలో సుమారు 85 పరిశ్రమల్లో కార్మికులకు యూనియన్లే లేవు. వీటన్నింటికీ ప్రధాన కారణం కార్మికులు, కార్మిక సంఘాలు కానే కాదు.. మోడీ, బాబు విధానాలే దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ పరిశ్రమలు మూతబడడానికి కారణమని అర్థమవుతోంది.

**దేశీయ పరిశ్రమల మూతకు అసలు కారణాలు ఇవే**

దేశంలో సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలను ప్రారంభించాక అన్ని రకాల దిగుమతులపైనా సుంకాలను విపరీతంగా తగ్గించారు, ఇంకొన్నింటికీ మినహాయింపు ఇచ్చారు. ఉదాహరణకు 1990 నాటికి ఫెట్రో ఉత్పత్తులపై దిగుమతుల సుంకం 105 శాతం ఉండేది. దీన్ని నేడు 5 శాతానికి తగ్గించారు. విద్యుత్ సంస్కరణలు రాష్ట్రంలో ప్రారంభించిన నాటికి చాలా పరిశ్రమలకు యూనిట్ విద్యుత్తును రూ.1.50 పైసలకు ఇచ్చేవారు. సంస్కరణలు అమలు జరిపాక నేడు అదే యూనిట్ విద్యుత్తును రూ.4.90 పైసలకు ఇస్తున్నారు. అంతర్జాతీయంగా చమురు ధరలు పెరిగినప్పుడు ఇక్కడ కూడా పెరుగుతున్న విషయం తెలిసిందే. తగ్గినప్పుడు మాత్రం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల పన్నులు ఆ స్థాయిలో తగ్గడం లేదు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల అనుసరిస్తున్న ఈ విధమైన విధానాల వల్లే పరిశ్రమలు మూతపడుతున్నాయని తేలుతోంది.

**చట్టాన్ని లెక్కచేయని యజమానులు- పట్టించుకోని పాలకులు**

రాష్ట్రంలో మూతబడిన 203 పరిశ్రమల్లో ఒక్కదాని యజమాని కూడా ఉత్పత్తిని నిలిపివేయడానికి, పరిశ్రమను మూతవేయడానికి చట్ట ప్రకారం ప్రభుత్వ అనుమతిని పొందలేదు. చాలా చోట్ల ‘నో వర్క్-నో పే’, వర్క్ సస్పెన్షన్, తాత్కాలిక నిలిపివేత లాంటి కొత్త కొత్త పేర్లతో నోటీసులను అందించి పరిశ్రమలకు అక్రమంగా లాకౌట్లు చేస్తున్నారు. పరిశ్రమలను మూసివేయడమంటే కార్మిక కుటుంబాలను మెడపట్టి రోడ్డున పడేయడం, జీవించే హక్కును కాలరాయడం, ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే కార్మికులకు ఉరి వేయడమే. ఇలాంటి తీవ్రమైన నేరం చేసిన యజమానులపై ఎటువంటి చర్యలూ తీసుకోవడం లేదు. పైగా పరిశ్రమలను మూసివేసిన యజమానులకు రాయితీలను అందజేయాలని పాలకులు కృషిచేస్తున్నారు.

**పోరాటం ఉధృతం చేద్దాం**

మూతపడిన పరిశ్రమలను తెరిపించాలని, కార్మికులకు భృతిని ప్రభుత్వమే కల్పించాలని కార్మికుల్లు, కార్మిక సంఘాల ఆధ్వర్యంలో విడివిడిగా, ఐక్యంగా అనేక రూపాల్లో పోరాటాలు సాగుతున్నాయి. అయినా పాలకులకు మాత్రం దున్నపోతు మీద వర్షం కురిసిన చందంగా ఉంది. కార్మిక పోరాటాలను మరింత ఉధృతం చేయాలి.



# వివాహ బంధం ??

భర్త ఆ రోజు రాత్రి ఇంటికి వచ్చాక భార్య భోజనం వడ్డిస్తూ ఉంది. భర్త ఆమె చేయి పట్టుకుని నీతో ఓ విషయం చెప్పాలి అన్నాడు. ఆమె కూర్చుని నిశ్శబ్దంగా భోజనం చేస్తోంది. ఆమె కళ్ళలో బాధని భర్త గమనించాడు. అతను ఆమెతో మాట్లాడాలి అనుకుంటున్నాడు. కానీ ఆమెకి ఆ విషయం ఎలా చెప్పాలో అతనికి అర్థం కావడం లేదు..ఎలాగయినా ఆమె చెప్పాలి.. చివరికి ఇలా చెప్పాడు...

భర్త : నాకు విడాకులు కావాలి అని ప్రశాంతంగా అసలు విషయం చెప్పాడు.

భార్య : (ఆ మాటలకి బదులుగా ఆమె) ఎందుకు అని మాములుగా అడిగింది.

భర్త : ఆమె ప్రశ్నను పట్టించుకోకుండా సమాధానం ఇవ్వలేదు..

భార్య : (ఆమెకి కోపం వచ్చింది.) ఆమె ఒక వస్తువును దూరంగా విసిరేసి, మీరు మనిషేనా అని గట్టిగా అరిచింది..

ఆ రాత్రి వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. ఆమె బాగా ఏడ్చింది. భర్త ఎందుకు విడాకులు అడుగుతున్నాడో, అసలు ఏమి జరిగిందో తను తెలుసుకోవాలి అనుకుంది. భర్తని గట్టిగా అడిగింది.. భర్త ఆమెకి సమాధానం ఇలా చెప్పాడు.

భర్త : నేను జాను అనే అమ్మాయిని ప్రేమించాను. నాకు నీ మీద ప్రేమ లేదు..

భార్య : ఆ మాటలు విన్న ఆమె చాలా బాధపడింది.. ఒక నిమిషం ఏం అవుతోందో తనకేం అర్థం కాలేదు..

భర్త : గిల్టీ ఫీలింగ్ తో 'నాకు నువ్వు విడాకులు ఇవ్వడానికి నువ్వు ఒప్పుకునేందుకు, నువ్వు ఉండడానికి సొంత ఇల్లు, కారు అండ్ నా సంస్థలో 30 శాతం వాటా ఇస్తా' అని అగ్రిమెంట్ పేపర్లు తనకి ఇచ్చాడు..

భార్య : చాలా కోపంతో ఆ పేపర్లను చింపేసింది.. ప్రేమని ఎప్పటికీకొనలేరు అని గట్టిగా ఏడ్చేసింది.. భర్తగా తన లైఫ్ లో ఒక తెలియని వ్యక్తిలా ఆమె జీవితంలో పది సంవత్సరాలు ఉన్నాడు. అతని భార్య సమయం వృథా చేశానని బాధ పడుతున్నాడు. అతను తన భార్యని అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం ఎప్పుడూ చేయలేదు. కానీ అతను జానుని మాత్రమే ప్రేమిస్తున్నాడు.. ఏడుస్తున్న తన భార్యని చూస్తే అతనికి జాలి వేసింది. విడాకులు రావడానికి కొన్ని వారాలు పడుతుంది.. మరుసటి రోజు, అతను చాలా ఆలస్యంగా ఇంటికి వచ్చాడు. అతని భార్య టేబుల్ వద్ద ఏదో రాస్తూ కనిపించింది. అతను భోజనం చేయలేదు. ఆ రోజంతా అతను జానుతో కలిసి తిరగటం వల్ల బాగా అలసిపోయి త్వరగా నిద్రపోయాడు. అతను నిద్ర లేచేసరికి తన భార్య అక్కడే టేబుల్ దగ్గర ఇంకా రాస్తూ కనిపించింది. అతను తన భార్యని పట్టించుకోకుండా పక్కకి తిరిగి



మళ్ళీ నిద్రపోయాడు. ఉదయం, ఆమె విడాకులకు సంబంధించి కొన్ని షరతులు చెప్పింది. ఆమె అతని నుండి ఏమీ కోరుకోవటం లేదు, కానీ విడాకులు ముందు నెల రోజుల పాటు అతను తనతో ఉండాలని చెప్పింది. ఆ నెలలో మనం సాధ్యమైనంత వరకు జీవితాన్ని గడపాలి అని అంది. ఆమె కారణాలు చాలా సాధారణంగా ఉన్నాయి. వాళ్ల కొడుకుకు నెల రోజుల్లో పరీక్షలు ఉన్నాయి. విడాకుల వల్ల తన చదువుకు ఇబ్బంది కలగకూడదని ఆమె అలా కోరుకుంది. అందుకే తను భర్తని నెల రోజులు గడువు అడిగింది.

నాకు అంగీకారమే అని భర్త ఆమెతో చెప్పాడు. కానీ ఆమె అతన్ని మరొకటి అడిగింది. మీరు మన పెళ్లి రోజున నన్ను గదిలోకి ఎలా తీసుకువెళ్ళారో గుర్తుందా అని అడిగింది. ఆమె ఈ నెల రోజుల వ్యవధిలో రోజూ ఉదయం ఆమెని ఎత్తుకుని బెడ్ రూమ్ నుండి హాల్ వరకు తీసుకువెళ్ళాలని కోరింది. అప్పుడు అతడు 'ఆమెకి మతిపోయిందా' అని అనుకున్నాడు. వాళ్లు కలిసివుండే చివరి రోజుల్లో అడిగిన చివరి కోరిక కదా అని భార్య చెప్పిన దానికి ఒప్పుకున్నాడు.

అతను ఆమెతో విడాకులు, అతని భార్య చెప్పిన షరతులు గురించి అతని లవర్ జానూకి చెప్పాడు. ఆమె బిగ్గరగా నవ్వింది. ఆ నవ్వుకి అర్థంలేనట్లుగా అతను భావించాడు. నీ భార్య, నీకు విడాకులు ఇవ్వటం ఇష్టం లేక ఇలా ఏవో నాటకాలాడుతోంది అని జాను అతనితో అంది.. విడాకుల ఒప్పందం దగ్గర నుంచి అతనికి, అతని భార్యకు ఎలాంటి శారీరక సంబంధం లేదు.

మొదటి రోజున తాను తన భార్యను ఎత్తుకున్నప్పుడు, అది వాళ్ళిద్దరి మధ్య మోటుతనంగా అనిపించింది. "హేయ్..! నాన్న, అమ్మను ఎత్తుకున్నాడు" అని వాళ్ల అబ్బాయి సంతోషంతో అరుస్తూ చప్పట్లుకొట్టాడు. ఆ అబ్బాయి మాటలు అతనికి బాధను కలిగించాయి. అలా ఎత్తుకుని తీసుకువెళ్తున్నప్పుడు ఆమె కళ్లు



మూసుకొని నెమ్మదిగా తనతో ఇలా చెప్పింది. “మన విదాకుల గురించి నేను మన అబ్బాయికి చెప్పలేదు”. అతనికి కొంత బాధ కలిగినా నవ్వాడు.. రెండవ రోజున వాళ్లిద్దరికీ మరింత తేలికగా అనిపించింది.. ఆమె తల తన గుండెని తాకుతోంది.. ఆమె దగ్గర సువాసన తనకి తెలుస్తోంది.. తాను కొంత కాలంగా తన భార్యని గమనించలేదు అనుకున్నాడు. ఆమె వయసు పైబడుతోందని అతను గ్రహించాడు. ఆమె ముఖం మీద ముడతలు కనిపిస్తున్నాయి, ఆమె జుట్టు ఎగురుతోంది. మన వివాహానికి మూల్యం చెల్లిస్తున్నాను అనుకుంటున్నారా అని భర్తని భార్య అడిగింది. అలా అడగగానే ఒక నిమిషం పాటు ఆలోచిస్తూ ఆశ్చర్యపోయాడు..

నాలుగో రోజు, తాను ఆమెను ఎత్తుకున్నప్పుడు వాళ్ల మధ్య దగ్గరితనం, అన్యోన్యత అతనికి కనిపించింది. ఈ అమ్మాయితోనే నా నేను పది సంవత్సరాల జీవించిందని అతనికి అనిపించింది.

ఐదువో, ఆరో రోజున తమ మధ్య సాన్నిహిత్యం పెరుగుతున్నదని తెలుసుకున్నాడు. తాను ఈ విషయం గురించి జానుకి చెప్పలేదు. ఇలా నెల రోజులు తన భార్యను తీసుకుని వెళ్లటం సులభంగా మారిపోయింది. బహుశా రోజూ ఇలా చేయటం వల్ల తనకు తానే బలంగా, దృఢంగా అనిపించాడు.

ఒక ఉదయం తాను ఏ డ్రెస్ వేసుకోవాలో వెతుకుతుంది. తాను కొన్ని డ్రెస్లు బ్రై చేసింది కానీ ఒక్క డ్రెస్ కూడా తనకి బాగోలేదు. వేసిన ప్రతి డ్రెస్ కూడా తనకి లూజ్ గానే ఉంది.. అప్పుడు అతనికి అర్థం అయ్యింది తను చాలా సన్నగా అయ్యింది అని.. అందుకనే తేలికగా మోయగలిగాను అని.. ఆ విషయం అతనికి బలంగా తగిలింది.. ఆమె గుండెల్లో ఎంత బాధ అనుభవిస్తుందో అతనికి అర్థం అయ్యింది.. అతనికి తెలియకుండానే అతని చేయి ఆమె తలని తాకింది... ఆ సమయం లోనే వాళ్ల అబ్బాయి వచ్చాడు..

ఆ సందర్భాన్ని చూసిన ఆ అబ్బాయి వాళ్ల నాన్నతో “నాన్నా అమ్మని బయటికి తీసుకెళ్లే సమయం వచ్చింది..” అని అన్నాడు.. ఇలా వాళ్ల నాన్న వాళ్ల అమ్మని అలా చూసుకోవడం ఆ అబ్బాయి జీవితంలో విలువైన, అపురూపమైన సంఘటన.. రోజులానే అతను ఆమెని ఎత్తుకుని బెడ్ రూం నుండి హాల్ కి వెళ్తుండగా ఆమె తన చేతులను అతని మెడ చుట్టూ ప్రేమగా, సహజంగా వేసింది.. అతను ఆమెని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

చివరి రోజున అతను ఆమెను ఎత్తుకున్నప్పుడు అతను ఒక్కో అడుగు వేయటానికి తనకి చాలా భారంగా అనిపించింది. వాళ్ల అబ్బాయి స్కూలుకి వెళ్లిపోయాడు. అతను భార్యను మరింత గట్టిగా పట్టుకుని “మన జీవితంలో సాన్నిహిత్యం, అన్యోన్యత లోపించాయి” అని చెప్పాడు.. తర్వాత అతను ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాడు. కారు నుండి వేగంగా దిగి, డోర్ కూడా వేయకుండా ఆఫీస్ లోపలికి వెళ్లాడు. అతనికి భయం వేసింది ఎందుకంటే ఆలస్యం అయ్యేకొద్దీ తన మైండ్ మళ్లీ చేంజ్ అయిపోతుందేమో అని.

అతను జాను ఉండే క్యాబిన్ కి వెళ్లాడు.. సారీ చెప్పి, అతను తన భార్య నుండి విదాకులు తీసుకోవటం లేదని అన్నాడు. ఆమె అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి, నుదుటిపై చేయి వేసింది. నువ్వు బాగానే ఉన్నావ్ కదా అని అడిగింది. అతను తన నుదుటి మీద ఉన్న ఆమె చేతిని తీసి, సారీ జాను నేను నా భార్య నుండి విదాకులు తీసుకోవటం లేదు. మా వివాహ జీవితం నాకు విసుగ్గా అనిపించేది ఎందుకంటే నాకు, ఆమె ప్రేమ విలువ, గొప్పతనం తెలియలేదు. మేము ఎప్పుడూ ప్రేమగా మాట్లాడుకోలేదు అందుకే మాకు ఎలా కలిసి జీవించాలో అర్థం కాలేదు.. ఎప్పుడయితే నేను తనని అలా ఎత్తుకుని తీసుకెళ్లడం మొదలుపెట్టానో అప్పుడే నాకు అర్థం అయ్యింది తను చనిపోయే దాకా నేను మా పెళ్లిరోజు లానే తనని అలానే చూసుకోవాలని.. జాను హఠాత్తుగా లేచి అతనిని చెంప దెబ్బ కొట్టింది. ఏడుస్తూ తనని బయటకి పంపి తలుపు వేసింది. ఇంక అతను ఇంటికి వెళ్తూ దారిలో పూల దుకాణం వద్ద భార్య కోసం బోకే ఆర్డర్ ఇచ్చాడు.

కార్డ్ మీద ఏమి రాయాలి అని ఆ సేల్స్ గర్ల్ అతన్ని అడిగింది. అప్పుడు అతను నవ్వుతూ “మరణం మనల్ని దూరం చేసేవరకు... నేను నిన్ను మోయాలనుకుంటున్నాను.” అని రాయమని చెప్పాడు..

ఆ సాయంత్రం అతను ఇంటికి త్వరగా వెళ్లాడు. తన చేతిలో ఒక ఫ్లవర్ బోకే, తన ముఖం మీద చిరునవ్వుతో అతను మెట్లు ఎక్కి పైకి వెళ్లాడు. తన భార్యను మంచం మీద చూశాడు. అప్పటికే ఆమె చనిపోయింది. ఒక్కసారి అతనికి ఏమి అర్థం కాలేదు.. తనకి తెలియకుండానే కన్నీళ్లు వచ్చేస్తున్నాయ్..

తన భార్య కొన్ని నెలలుగా క్యాన్సర్ తో పోరాడుతోంది. తాను జానుతో బిజీగా ఉండటం వల్ల ఈ విషయం గమనించలేక పోయాడు. చనిపోతానని ముందుగానే ఆమెకి తెలుసు. ఆమె సంసార విదాకుల విషయాలు వీలైనంతవరకు కొడుకుకు దూరంగా ఉంచి, తనని సేవ్ చేసింది. కనీసం కొడుకు దృష్టిలో అతను ఒక ప్రేమించే భర్తగా ఉండాలి అనుకుంది.

మీ జీవితాలలో జరిగే చిన్న విషయాలు నిజంగా మీ బంధానికి అర్థం తెలుపుతాయి. భవనం, కారు, ఆస్తి, బ్యాంకులో డబ్బు ఇవేమీ బంధానికి సంబంధించినవి కావు. ఇవి ఆనందం కోసం అనుకూల వాతావరణాన్ని సృష్టించడానికి మాత్రమే, కానీ నిజమైన ఆనందం ఇవ్వవు.

మీ జీవిత భాగస్వామితో వీలైనంత సమయం కేటాయిస్తూ ఒకరికొకరు ఆనందం కలిగించేలా చిన్న పనులు చేస్తూ వుంటే ఇద్దరి మధ్య స్నేహం, సాన్నిహిత్యం పెరుగుతాయి. అప్పుడు నిజమైన, సంతోషకరమైన వివాహ బంధం నిలబడుతుంది. ఏం చేసినా, ఎంత ప్రేమగా చూసుకున్నా వాళ్లు ఉన్నప్పుడే చూసుకోవాలి.. వాళ్లు వెళ్లిపోయాక ప్రేమగా చూసుకుందాం అన్నా వాళ్లు మనతో ఉండరు..



# సమ్మెలు, బండ్లు, అంటే 'ఖబర్దార్' అంటున్న సియంసారు..!

సమస్యల పరిష్కారం కోసం, చేస్తే గీస్తే జపాన్ లో లాగా నల్ల బ్యాడ్జీలు పెట్టుకోవాలి.. నిరసన తెల్పాలి అంటేగానీ సమ్మెలు.. బండ్లు అంటే ఖబర్దార్ అన్నది ఎవరో కాదు, సాక్షాత్తు శ్రీమాన్ ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడుగారు! ప్రత్యేక హోదా కోసం ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నీ ఆగస్టు 2 న రాష్ట్ర బండ్ నిర్వహించిన సందర్భంగా చంద్రబాబునాయుడు కుప్పం నియోజక వర్గంలో పర్యటిస్తూ సమ్మెలు, బండ్లు, పోరాటాల పట్ల తన ఉక్రోషాన్ని వెళ్లగక్కారు.

మరి ప్రత్యేక హోదా కోసం కేంద్రంపై పోరాటం చేస్తానని మరో వైపు ఆయనే సెలవిచ్చారు. సి.యం.గారు ఏ విధమైన పోరాటం చేస్తారో ప్రజలు తలపట్టుకుంటున్నారు. ప్రత్యేక హోదా, నిధుల కోసం అంటూ ఢిల్లీ చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చెయ్యడం, వెళ్లిన ప్రతిసారీ మంత్రులందరికీ బొకేలు ఇచ్చిరావడం, వట్టి చేతులతో తిరిగి రావడం.. ఇదీ ఇప్పటి వరకు సి.యం. గారు కేంద్రం పై చేస్తున్న పోరాటం! ప్రతిపక్షాలను కూడా తనలాగే పోరాడ మంటున్నారు పాపం!

ప్రతిపక్ష పార్టీలు ఏ విధమైన పోరాటం చెయ్యాలో కూడా ముఖ్యమంత్రిగారే దిశా నిర్దేశం చేస్తారట! ఈ రాష్ట్రంలో పరిపాలన మాది కాబట్టి చేస్తే, గీస్తే మేం చెయ్యాలి, ఈ ప్రతిపక్షాల లొల్లేంటి? ఒక వేళ చేసినా మేము చేసే పద్ధతిలోనే చెయ్యాలి.. అంటే బతిమాలాలి. కాళ్లు పట్టుకోవాలి. లేకుంటే మానుకోవాలి, అసలు సమ్మెలు, బండ్లు చేయడమేమిటి? గత ఎన్నికలకు ముందుగా రాష్ట్ర విభజన సందర్భంగా బి.జె.పి. ఇచ్చిన హామీలు, గద్దె నెక్కిన తొలినాళ్లలో చేసిన వాగ్దానాలు రెండేళ్లు దాటిపోయినా ఒక్కటి కూడా అమలు చేయకుండా బి.జె.పి. ప్రభుత్వం నాటకాలాడుతుంటే తెలుగుదేశం పార్టీ మౌన వ్రతం వీడటం లేదు.

రాజధాని భూమి పూజ, శంకుస్థాపన పేర్లతో కోట్లాది రూపాయలు ఖర్చు చేశారు. శంకుస్థాపనకు ప్రధాన మంత్రి నరేంద్రమోడీ హాజరవుతారు, 'ప్రత్యేక హోదా' ప్రకటిస్తారు, రాజధాని నిర్మాణానికి నిధులిస్తారని చంద్రబాబునాయుడు కోట్లాది మంది ప్రజల్ని నమ్మించారు. నరేంద్ర మోడీ గుప్పెడు మట్టి-చెంబుడు నీళ్లిచ్చి తెలుగు ప్రజల చెవిలో పువ్వు పెట్టినా చంద్రబాబు గారికి బల్బు వెలగలేదు. పోలవరం ప్రాజెక్టుకి అవసరమైన మేరకు కాకుండా నామమాత్రపు నిధులు విదిలిస్తే నోరు మెదపలేదు. రాష్ట్రంలో వెనుకబడిన రాయలసీమ, ఉత్తరాంధ్ర జిల్లాలకు అరకొర

నిధులిచ్చి చేతులు దులుపుకుంటుంటే, స్నేహం ఎక్కడ చెడిపోతుంటే అన్నట్టు వ్యవహరించారు. విశాఖలో రైల్వేజోన్ ఆశలను నీరు గారుస్తున్నా టి.డి.పి.-బి.జె.పి. బంధం మరింత గట్టిపడేందుకు రైల్వే మంత్రి సురేష్ ప్రభుకి మన రాష్ట్రం నుండి 'రాజ్యసభ' సీటిచ్చి ఆదరించారు.

రాష్ట్రంలోని 5 కోట్ల మంది ప్రజలను కేంద్రంలోని నరేంద్ర మోడీ అవమానపరుస్తుంటే ఈ దుర్మార్గం పట్ల గళం విప్పి, రాష్ట్రంలోని ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నింటినీ కూడగట్టి, సంఘటితపోరు చెయ్యాలని బాధ్యతను విస్మరించి ప్రతిపక్షాలపై దాడి చేయడం ఎవరిని రక్షించడానికో!



బండ్లు, సమ్మెలు సహించను...

సమ్మెలు-బండ్లు అంటే అవేవో నమాజానికి కీడు చేస్తాయన్నట్టు ముఖ్యమంత్రి మాట్లాడటం విడ్డూరంగా ఉంది. సమ్మెలు బండ్లే లేకపోతే బ్రిటీషు వలస పాలకులు మన దేశాన్ని వదిలిపోయే వారే కాదు! 1984లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ఎన్టీఆర్ ప్రభుత్వాన్ని బర్లరన్ చేసినప్పుడు దాన్ని తిప్పి కొట్టి ఎన్టీఆర్ పాలనను పునరుద్ధరించింది. సమ్మెలు, బండ్లే! అవే జరగకపోతే తెలుగుదేశం మరలా గద్దె మీదకొచ్చేదా? ఆ పార్టీ నేతగా నేడు చంద్రబాబు ముఖ్యమంత్రి కాగలిగేవారా? తెలుగుదేశం చరిత్ర ఏమయ్యేది? ఒక్కసారి పునరాలోచించుకోవాలి.

ప్రజానీకంలో నివురుగప్పిన అసంతృప్తులు, నిరసనలకు ప్రతిరూపమే సమ్మెలు, బండ్లు. వాటి ప్రాధాన్యతను తక్కువ చేసి చెబుతూ పరోక్షంగా పెట్టుబడిదారులకు, దోపిడీ, శక్తులకు మేలు చేసే ఉద్దేశంతోనే సమ్మెలు, బండ్లపై ముఖ్యమంత్రి దాడి చేస్తున్నారనేది అక్షర సత్యం. జపాన్ లో నల్ల బ్యాడ్జీలతో నిరసన తెలిపితే ఆ ప్రభుత్వాలు నిరసనోద్యమాల ప్రతినిధులతో చర్చలు జరుపుతాయి. అంటే ఆ ప్రభుత్వాలు నిరసనలను పట్టించుకుంటాయి కానీ, చంద్రబాబుగారు మాత్రం నిరసనల మీద ఉక్కుపాదం మోపి అణచివేస్తారు. అక్రమ కేసులు పెట్టి జైళ్లకు పంపుతారు. "ఎదుటోళ్లకు చెప్పేందుకే నీతులు ఉన్నాయి" అన్నది చంద్రబాబు విషయంలో అక్షరాలా నిజం అని రుజువువుతోంది. ప్రజానీకం ఆలోచించాలి. ఏ మార్గం సరైనది రాష్ట్రాన్ని కాపాడుకోవాలంటే ఏ మార్గం అనుసరించాలి అనేది తేల్చుకోవాల్సింది ప్రజలే.

- కె.ఉమామహేశ్వరరావు, కార్యదర్శి సి.ఐ.టి.యు. ఎ.పి.కమిటీ



# మౌలిక సదుపాయాల కల్పనపై దృష్టి పెట్టండి

2016  
20

130 కోట్ల మంది భారతీయుల ఆశలను త్రివర్ణ పతాకం సాక్షిగా మోసుకెళ్లిన 118 మంది అత్యుత్తమ క్రీడాకారులు కేవలం రెండు పతకాలతో ఒలింపిక్స్ వేదికైన రియో డీ జెనిరో నుంచి తిరిగివచ్చారు. యావత్ భారత జాతి అవమానభారంతో కుమిలిపోతున్న విషాద సమయాన హైదరాబాద్ ముద్దుబిడ్డ పీవీ సింధు, హర్యానా క్రీడాకారిణి సాక్షి మాలిక్ తమ అద్భుతమైన ప్రతిభతో ఆ మేరకైనా పరువు కాపాడారు.

రియో ఒలింపిక్స్ లో భారత అథ్లెట్లు, క్రీడాకారుల పేలవమైన ప్రదర్శనకు స్వదేశంలోనే కాకుండా అంతర్జాతీయ మీడియాలో కూడా విమర్శలు వెల్లువెత్తాయి. 130 కోట్ల జనాభా, వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థ అని చెప్పుకునే మన దేశం ఒలింపిక్స్ లో ఒక రజతం, ఒక కాంస్యం మాత్రమే సాధించడాన్ని చాలా మంది జీర్ణించుకోలేకపోతున్నారు. విశ్వ క్రీడల్లో విఫలమవడమంటే అది కేవలం వ్యక్తిగత అథ్లెట్ల తప్పు కాదని, దేశంలో అతి పేలవంగా ఉన్న క్రీడా సదుపాయాల ఫలితమేనని, క్రీడలకు ప్రభుత్వ నిధులు కొరవడడం, క్రీడా సమాఖ్యలపై ప్రమాదకరమైన స్థాయిలో రాజకీయ, అధికార యంత్రాంగాలు పెత్తనం చలాయించడం, బంధుప్రీతి ఇత్యాదివన్నీ కూడా ఈ వైఫల్యానికి కారణాలు. పి.వి.సింధు, సాక్షి మాలిక్, దీపా కర్మాకర్ వంటి క్రీడాకారిణులు ఒలింపిక్స్ లో సామర్థ్యం ప్రదర్శించారంటే దానికి వారి వ్యక్తిగత కృషి, పట్టుదల, ఇబ్బందులను అధిగమించి చేసిన కఠోరశ్రమే కారణం. రిక్తా లాగే వ్యక్తి కుమార్తె విలువిద్య క్రీడాకారిణి దీపికా కుమారి, నిరుపేద రైతు కుటుంబానికి చెందిన రన్నర్ లలితా బాబర్లు తమ దారిద్ర్యాన్ని అధిగమించి సరైన తోడ్పాటు, మద్దతు లేకపోయినా కృతనిశ్చయంతో, స్వయంకృషితో ఒలింపిక్స్ లో పాల్గొనే స్థాయిదాకా వెళ్లారు. భారత్ లో క్రీడల దుస్థితికి మౌలిక సదుపాయాలు, స్టేడియంలు సరిగా లేకపోవడం, జిమ్నాజియంలు, స్విమ్మింగ్ పూల్లు కొరవడడం ఇవన్నీ కారణాలే. దీనికి తోడు ప్రభుత్వం అరకొర నిధులు విడుదల చేయడం, క్రీడలను సీరియస్ గా తీసుకుని వచ్చిన యువతకు చాలీచాలని స్కాలర్ షిప్లు, రాష్ట్రాలపై చేతులు దులిపేసుకోవడం వల్ల పరిస్థితి దారుణంగా తయారైంది. జాతీయస్థాయి హ్యాండ్ బాల్ క్రీడాకారిణి 20 ఏళ్ల



పూజా ఆత్మహత్య ఈ దారుణ పరిస్థితికి దర్పణం పట్టింది. పాటియాలాలోని తన కాలేజీలో ఉచితంగా హాస్టల్ సౌకర్యం కల్పించడానికి ప్రభుత్వం నిరాకరించడంతో ఆమె నిరాశా

నిస్పృహలతో ఆత్మహత్యకు పాల్పడింది. ఒక పక్క రియో డీ జెనిరోలో ఒలింపిక్స్ క్రీడలు జరుగుతున్న సమయంలోనే ఈ విషాద సంఘటన చోటు చేసుకోవడం గమనార్హం. విశ్వ క్రీడల్లో పతకాలు సాధించి వచ్చిన క్రీడాకారులపై రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కోట్లాది రూపాయలు కురిపిస్తున్నాయి.

ఇటువంటి వ్యక్తిగత అవార్డులకు వారు అర్హులే. అయినప్పటికీ వీటివల్ల మౌలిక సమస్య పరిష్కారం కాదు. దీనికన్నా విస్తృత స్థాయిలో క్రీడా సదుపాయాలు కల్పించేందుకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రణాళికలు రూపొందించాలి. క్రీడాకారుల శిక్షణకు తగినన్ని నిధులు అందచేయాలి, యువతలోని క్రీడా నైపుణ్యాన్ని గుర్తించి తోడ్పాటునివ్వాలి.

ఇతర అన్ని క్రీడల కన్నా క్రికెట్ కు అధిక ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం, దానికి కార్పొరేట్ సంస్థలు సహాయ సహకారాలు అందచేయడం వంటివి విడనాడాలి. క్రీడా సమాఖ్యలను ప్రక్షాళన చేసి రాజకీయ ఆశ్రితపక్షపాతం నుండి వాటిని వేరు చేయాలి. ఈ సమాఖ్యలన్నీ కూడా ప్రజాస్వామ్యయుత సంస్థలుగా మారాలి. వీటిల్లో క్రీడాకారులు చెప్పేదానికే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. యువత సర్వతోముఖాభివృద్ధిలో సమాజం శ్రేయస్సు, సంక్షేమంలో క్రీడలు కూడా భాగమేననే సమగ్ర క్రీడా విధానం అమల్లోకి తీసుకురావాలి.

తల్లిదండ్రుల ప్రోత్సాహంతోనే సింధులాంటి అమ్మాయిలు పతకాల లిస్టులో భారతదేశ పరువును నిలబెట్టారు. కార్పొరేట్ స్కూల్స్ లో కనీసం ఆట స్థలాలు, ప్లేయింగ్ కిట్స్ ఉండటం లేదు. డ్రిల్ టీచర్స్ నియామకాలు కూడా లేవు. చదువుల్లో పోటీతత్వంతో పిల్లల్ని క్రీడల వైపు ప్రోత్సహించడం తగ్గి 'చదువు-పరీక్షలు' పై తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు ఒత్తిడి తీసుకువస్తున్నారు. ఆటస్థలాలు లేకపోయినా స్కూల్స్ కు ప్రభుత్వం పర్మిషన్లు ఇస్తోంది. ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లో కూడా ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ఆటలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. అప్పుడే పి.వి.సింధు, సాక్షి మాలిక్, దీపా కర్మాకర్ వంటి ఎంతో మంది క్రీడాకారులు తయారుకావడానికి అవకాశం ఉంటుంది.





# “మనమంతా”

ఏముందీ సినిమాలో ... ఏమీ లేదు ..... అలా కాకుండా మనమే ఉన్నాం అని కూడా అనవచ్చు. మధ్యతరగతి ప్రజల ఆశలు, ఆలోచనలు, ఆవేదనలు, బాధలు సంతోషాలు, భేషజాలు ఇంకా ఇంకా అనేక మనోసంబంధిత ప్రకోపాల హారమే ఈ చిత్రం. బహుశా అందుకేనేమో “మనమంతా” అనే పేరును తగినట్టుగా పెట్టారు.

ప్రతి సన్నివేశం, పాత్రా మన చుట్టూ ఉన్నవే. మన చుట్టూ జరుగుతున్న సంఘటనలనే చూపిస్తే దాంట్లో ఆకట్టుకునే లక్షణం ఉండదు. సమాజంలో నానాటికీ మనకు మనమే శత్రువులుగా ఎలా మారిపోతున్నాం .... అది కూడా ఏవో పెద్ద పెద్ద కోర్కెల కోసం కాకుండా జీవనయానంలో చిన్న చిన్న ఒడిదుడుకులను అధిగమించే ప్రయత్నంలో మాత్రమే అనేది ఈ చిత్రం ప్రధాన ఇతివృత్తం అయినప్పటికీ కథను నడపడానికి ఉపయోగించిన ప్రతి పాత్రా మధ్య తరగతి బుద్ధి జీవుల నుండి వచ్చిందే కాబట్టి వారిలో ఉండే బలాలు, బలహీనతలు వాటి మధ్య ఉండే మానసిక సంఘర్షణలు ఇవన్నీ ప్రేక్షకులకు, 2 గంటల సమయంలో ఎదురవడమే కాక అప్పుడప్పుడు చెళ్లుమని కొడతాయ్... ఆరిపోతున్న ఆర్థికతను కరిగించి కళ్ళు చెమర్చేలా చేస్తాయి.

సూపర్ మార్కెట్లో అసిస్టెంట్ మేనేజర్ పోస్ట్ నుండి మేనేజర్ పోస్ట్ కు ఎదగడమనేది చాలా చిన్న విషయం కావచ్చు వినడానికి. కానీ వ్యక్తుల, కుటుంబాల స్థాయిలో దాని తాలూకు ప్రభావం, తిరిగి ఇటువంటి సమాజం మీద చూపించే ప్రభావం ఇవన్నీ ఒకేసారి మన ఎదురుగా కనబడేసరికి కొంత విభ్రాంతికి లోనవుతాం. ఒక చిన్న ప్రమోషన్ కోసం ఒక నేరస్తుడి సహాయం కోరవలసిన అసహాయత, జీవితంలో ముఖ్యంగా యవ్వన కాలంలో నమ్ముకున్న విలువలను మనమే చిదుముకోవలసిన అవసరం ఏమిటన్నది దర్శకుడు చెప్పాడు. సమస్యను ఇంత చక్కగా విడమర్చిన తరువాత కూడా పరిష్కారం కోసం ఆలోచించలేక పోతే బుద్ధిజీవులం కాలేం.

‘అనుకోకుండా ఒక రోజు’ సినిమాలో అద్భుతమైన డైలాగ్ ఉంటుంది. “ఇంతమంది పిచ్చివాళ్లు ఈ సమాజంలో ప్రీ గా

తిరిగేస్తున్నారా” అంటూ ఎన్నై సురేష్ విస్తుపోతాడు. నిజానికి ఆ సినిమా వచ్చేప్పటికి ఆ పిచ్చివాళ్లకు రాజకీయ ఊతం లేదు. కానీ వారే సర్వస్వమయ్యే పరిస్థితి. ఈ సినిమాలో కూడా చెట్టుకింద జ్యోతిష్యుడి పాత్రతో మరొకసారి చెళ్లుమనిపించాడు.

పావ డబ్బు తిరిగిచ్చేస్తూ

“కడుపు నింపుకోడానికి తప్ప నాకే జ్యోతిష్యం రాదు, తల్లీ అంటాడు. నిజానికి వాస్తుష్య, జ్యోతిష్య పండితులు అంతా ఆ బాపతే కానీ ఇతగాడికి ఉన్న నిజాయితీయే కొరవడుతోంది సమకాలీన సమాజంలో. మార్కెట్ శక్తుల గురించి ప్రస్తావనైతే ఉండదు కానీ అవి బలపడడం వలన దిగజారిన / జారుతున్న విలువలనైతే స్పష్టంగా మనముందు ఉంచడంలో దర్శకుడి ప్రతిభ కొట్టొచ్చినట్లు కనబడుతుంది.

ఇక సినిమాను బయట నుండి చూసి మెచ్చుకోవలసిన అంశాలు చాలా ఉన్నాయ్. ఈ సినిమా ను హిట్ చేసి తెలుగు ప్రజలు ఇండస్ట్రీని బతికించే ప్రయత్నానికి ఊతమిచ్చారు. ఈ సినిమాకు ఆడియో ఫంక్షన్ జరపలేదు. హీరో పాత్రధారికి భుజకీర్తులు తగిలించలేదు. అసలు హీరో ఎక్కడ ఉన్నాడు? రోజూ రోటీన్ గా రోడ్డు మీద పడే చెత్త మాదిరి జరుగుతున్న ఈ ఫంక్షన్ జరగక పోయినా ఈ సినిమా సూపర్ హిట్ కావడం భజంత్రీలు వాయిించే కళాకారులకు తీసి పోని చాలా మంది దర్శకులకు కనువిప్పు కలిగిస్తే బాగుంటుంది.

ఆకాశానికి (పెట్టుబడి.... ఊహలు ) వెళ్లిపోయిన తెలుగు సినిమాని మరలా నేల మీదికి దించిన దర్శకుడు అభినందనీయుడే కానీ ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో మాత్రం “పద్మశ్రీ”లు లాంటివి మాత్రం దొరకవ్.... అటువంటివి కావాలంటే మరలా సినిమాని ఆకాశానికి నెట్టేయాలి ..... ఆ పనైతే చంద్రశేఖర్ చేయడనే నా నమ్మకం.

- నిడదవోలు ప్రసాదు





# సంస్కరణలకు వ్యతిరేకంగా సమ్మె బాటలో కార్మికులు



గుంటూరు



కర్నూల్



మున్సిపల్ కార్మికులు



కాకినాడ పోర్టు



విచిత్ర వేషాలతో..



శ్రీకాకుళం



కడప



అనంతపురం



KLVO 2 ATU



విలారు



విశాఖపట్నం



కాకినాడ



మచిలీపట్నం



నెల్లూరు



ఒంగోలు



విజయనగరం





మనసు ఫౌండేషన్  
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVOIA511
పుస్తకం పేరు	కాగితం గానం
తారీఖు	28/8/23
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	37
పెద్ద నైజా పేజీలు	No
భాగ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Nandini
పేజీలు విడదీసినది	Nandini
స్కాన్ చేసినది	Nandhu
పరిష్కరణ చేసినది	
పేజీలు పరిశీలించినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good